

Ліягона

**Він може зцілити
нас, кожного з
нас, с. 18**

**Старійшина і сестра
Холланд про Товариство
допомоги, с. 28**

Обери шлях вибраних, с. 54

Роза знаходить друзів, с. 66

Триматися за жезл із заліза, Луїза Паркер

На картині, де зображено жінку, яка тримається за жезл із заліза, художниця з Південно-Африканської Республіки нагадує, що ми належимо до універсальної Церкви, і нас пов'яже багато всього, у тому числі віра в Книгу Мормона.

“Я побачив жезл із заліза, і він простягався вздовж берега ріки і вів до дерева, біля якого я стояв.

І ще я побачив тісну і вузьку дорогу, яка пролягала вздовж того жезла з заліза, до самого дерева, біля якого я стояв; ...

І сталося, що я побачив інших, які проштовхувались, і вони вийшли наперед і ухватилися за кінець жезла з заліза; і вони пробирались крізь імлу темряви, тримаючися за жезл з заліза, доки не вийшли з неї і не скуштували плід цього дерева” (1 Нефій 8:19–20, 24).

ПОСЛАННЯ

- 4** **Послання Першого Президентства: Шукати хороше**
Президент Дітер Ф. Ухтдорф

- 7** **Послання візитного вчителювання: Під проводом священства і за зразком священства**

СТАТТІ

- 14** **Розділені повинню, об'єднані молитвою**
Мелісса Меррілл
Про те, як сім'я Торресів із Коста-Ріки з вірою протистояла трагедії.
- 18** **Мистецтво зцілення**
Старійшина Йошихіко Кікучі
Спаситель може зцілити психологічні травми і відвернути ненависть, якщо ми покладаємося на Його Спокуту й дозволяємо Святому Духові пом'якшити наші серця.

- 24** **Велика спільнота святих**
Де б не жили члени Церкви, євангелія дає їм силу протистояти життєвим труднощам.

- 28** **“Милосердя ніколи не минає”: розмова про Товариство допомоги**
Старійшина Джеффри Р. Холланд і Патриція Т. Холланд
Старійшина і сестра Холланд діляться своїми думками про божественну роль Товариства допомоги.

РУБРИКИ

- 8** **Через мале і просте**
- 10** **У що ми віримо: Бог відкриває істину своїм пророкам і нам**
- 12** **Класика євангелії: Не піддавайтеся обману**
Президент Джозеф Філдінг Сміт

- 17** **Ми говоримо про Христа: Перев'язати зламаних серцем**
Джорджес А. Боннет

- 32** **Наші домівки, наші сім'ї: Викладання вчення про сім'ю**
Джулі Б. Бек

- 38** **Голоси святих останніх днів**

- 74** **Церковні новини**

- 80** **До нових зустрічей: В безпеці приходської сім'ї**
Керолайн Кінгслі

НА ОБКЛАДИНЦІ
Перша сторінка обкладинки: *Христос Утішитель*, художник Карл Генріх Блох
© IRI. Четверта сторінка обкладинки: фотоілюстрація Девіда Стокера

42 Домашнє і візитне вчителювання: праця любові

Ви ще не знайомі з домашнім чи візитним вчителюванням? Ці дев'ять ідей вам стануть у пригоді.

Чи можете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: під веселкою.

46 По суті

48 Плакат: Супер!

49 Їхати чи залишитися?

*Родольфо Джанніні
Коли настав час їхати на місію, обох моїх батьків забрали в лікарню. Я не знав, чи можу залишити їх.*

50 Захисник віри

*Річард М. Ромні
Селва є захисником як на футбольному полі, так і поза ним.*

52 Що означає толерантність?

*Старійшина Рассел М. Нельсон
Чи є межі християнській любові й толерантності?*

54 Шлях вибраних

*Старійшина Коічі Аоягі
Після хрищення наша подорож до вічного життя лише починається.*

58 Дівчина з прекрасною усмішкою

*Мішель Глосер
Я не могла змінити ситуацію, але я могла змінити своє ставлення.*

54

59 Особливий свідок: Як євангелія допомагає мені бути щасливим?

Старійшина Девід А. Беднар

60 Операція Елі

*Джейн Мак-Брайд Чоейт
Елі мали зробити операцію і йому необхідно було заспокоїтися.*

62 Дякуй Богу!

*Президент Генрі Б. Айрінг
Ми можемо пам'ятати про свої благословення, виконуючи цю пораду.*

64 Принести Початкове товариство додому: Небесний Батько говорить до нас через Своїх пророків

ДжоЕнн Чайлд і Крістіна Франко

66 Відповіддю став День заходів

*Ребекка Барнум
У мене не було друзів по сусідству і я не хотіла йти на День заходів.*

68 Наша сторінка

69 Плакат до Писань: Мойсей

70 Для молодших дітей

Офіційний міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа
Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Томас С. Монсон,
Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухтдорф

Ворум Дванадцятьох Апостолів: Бойд К. Пекер,
Л. Том Перрі, Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс,
М. Рассел Баллард, Річард Г. Скотт, Роберт Д. Хейлз,
Джеффри Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук,
Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен

Редактор: Пол Б. Пайпер

Консультанти: Стенлі Г. Елліс, Крістофель Голден мол.,
Йошихіко Кікучі

Головний директор: Девід Л. Фрішкнехт

Керівник редакційного відділу: Вінсент А. Вон

Керівник відділу графіки: Аллан Р. Лойборг

Головний редактор: Р. Вел Джонсон

Помічник головного редактора: Дженіфер Л. Грінвуд,
Адам С. Олсон

Заступник редактора: Райян Карр

Помічник редактора: Сюзен Барретт

Редакція: Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Ларен
Портер Гонт, Леррі Гілдер, Керрі Кастен, Дженніфер
Медді, Мелісса Меррілл, Майкл Р. Морріс, Саллі Дж.
Оудкер, Джошуа Дж. Перкі, Чед Е. Фарес, Джен Пінбороу,
Річард М. Ромні, Джанет Томас, Пол Ванденберге,
Джулі Уорделл

Старший секретар: Лорел Течер

Головний директор художнього відділу: Дж. Скотт
Кнудсен

Керівник художнього відділу: Скотт Ван Кемпен

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Відділ дизайну і видавництва: Калі Р. Арройо,
Коллетт Небекер Аун, Говард Г. Браун, Джулі Бердетт,
Томас С. Чайлд, Реджинальд Дж. Крістенсен, Кім
Фенстермейкер, Кетлін Говард, Ерік П. Джонсен,
Деніс Кербі, Скотт М. Моой, Джинні Дж. Нільсон

Підготовка до друку: Джефф Л. Мартін

Відповідальний за друк: Крейг К. Седжвік

Відповідальний за розповсюдження: Еван Ларсен

За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади звертайтеся до місцевого
розподільного центру Церкви або керівника приходу
чи філії.

**Рукописи і запитання надсилайте до Liahona,
Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA; або електронною поштою на
адресу: liahona@ldschurch.org.**

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, кірибаті, корейською,
латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською,
монгольською, німецькою, норвезькою, польською,
португальською, російською, румунською, самоанською,
себуано, сингальською, словенською, тагальською,
тайянською, тайською, тамільською, тонганською, телугу,
угорською, українською, урду, фіджійською, фінською,
французькою, хінді, хорватською, чеською, шведською
та японською мовами. (Періодичність видання різна в
залежності від мови).

© 2011 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Printed in the United States of America.

Текст та ілюстрації з *Ліягони* можна копіювати для
разового некомерційного церковного або домашнього
використання. Ілюстративні матеріали не можна копіювати,
якщо інше не зазначено у відповідному місці біля ілюстрації.
Із запитаннями щодо авторських прав звертайтеся до Офісу
інтелектуальної власності за адресою: Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA;
електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2011 Vol. 14 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480)
Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days'
notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address *must*
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Більш докладно в он-лайні

Liahona.lds.org

ДЛЯ ДОРΟΣЛИХ

Старійшина і сестра Холланд обговорюють
те, як **Товариство допомоги може зміцні-
ювати** окремих людей, сім'ї, приходи і філії
(див. с. 28). Щоб дізнатися про це більше,
зайдіть на сайт www.reliefsociety.lds.org.

Старійшина Кікучі свідчить про Спасителю
силу зцілювати навіть тих, хто має

давні упередження (див. ст. 18). **Щоб більше дізна-
тися про Спасителю місію**, зайдіть на сайт www.JesusChrist.lds.org.

ДЛЯ МОЛОДІ

Знайдіть євангельські відеофільми, свідчення,
статті та інше на сайті www.youth.lds.org

ДЛЯ ДІТЕЙ

Багато дитячих вправ можна знайти на сайті
www.liahona.lds.org.

ВАШОЮ МОВОЮ

Журнал *Ліягона* та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами
на сайті www.languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК ЦЬОГО НОМЕРА

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Благословення, 62

Вдячність, 62

Викладання, 32

Випробування, 14

Витримка, 54

Віра, 39, 41, 50, 60,

66

Дружба, 66, 80

Єдність, 24

Жертвування, 39

Зразок, 40, 70, 72

Зцілення, 18

Ісус Христос, 17

Любов, 18, 52, 80

Місіонерська робота,

39, 40, 47, 48

Молитва, 14, 41, 66,

70

Навернення, 38, 54

Надія, 17

Одкровення, 10

Писання, 10, 13, 73

Піднесення, 32

Послух, 50

Пророки, 10, 64, 69

Прощення, 18

Свідчення, 24

Священство, 7, 60

Сім'я, 28, 32, 49

Служіння, 28

Спокута, 17, 18

Ставлення, 4, 58

Товариство допомоги,

7, 28

Толерантність, 52

Утримання, 80

Учення, 32

Храми, 46

Хрищення, 54, 68

Церковні провідники,

9, 47

Чесність, 40

Президент
Дітер Ф. Ухтдорф
Другий радник у
Першому Президентстві

ШУКАТИ ХОРОШЕ

Шукаючи для себе нову оселю, молода подружня пара святих останніх днів розмовляла з імовірними сусідами про людей, які жили в окрузі, та про найближчі школи.

Одна жінка, з якою вони поговорили, так відгукнулася про школу, до якої ходили її діти: “Це найкраща з усіх шкіл! Директор школи—чудова і хороша людина; вчителі—висококваліфіковані, добрі та приязні. Я така рада, що наші діти можуть ходити в цю чудову школу. Вона і вам сподобається!”

Інша жінка так відгукнулася про школу, до якої ходили її діти: “Жахливе місце. Директор школи думає лише про свою вигоду. Вчителі погано підготовлені, грубі й недружелюбні. Якби я могла собі дозволити переїхати з цього району, я б зробила це не роздумуючи!”

Найцікавішим є те, що обидві жінки говорили про одного й того ж директора, тих самих вчителів і одну школу.

Чи помічали ви те, що, люди, як правило, знаходять те, що шукають? Добре придивіться і ви побачите в будь-якій людині та в будь-якій речі, як хороше, так і погане. Це стосується і ставлення людей до Церкви

Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Ті, хто шукають хороше, побачать добрих і співчутливих людей—людей, які люблять Господа і бажають Йому служити та благословляти життя ближніх. Але це також стосується й тих, хто вишукує щось погане. Вони неодмінно знайдуть недоліки.

На жаль, часом таке трапляється і в самій Церкві. Люди, які шукають привід для критики, безмежно винахідливі, майстерні й наполегливі. Складається враження, що ними керує почуття невдоволеності. Вони пліткують і знаходять недоліки в інших. Вони десятиліттями роз’ятрюють рани, шукаючи найменшу можливість, щоб образити чи принизити інших. Це не до вподоби Господу, “бо де заздрість та сварка, там безлад та всяка зла річ” (Якова 3:16).

Президент Джордж К. Кеннон (1827–1901) добре знав Президента Бригама Янга (1801–1877), оскільки працював разом з ним упродовж багатьох років і як член Кворуму Дванадцятих Апостолів, і як його радник у Першому Президентстві. Після смерті Президента Янга Президент Кеннон написав у своєму щоденнику: “Я ніколи не критикував [Бригама Янга]. Жодним наміром серця, а ще менше

словом чи вчинком я не шукав помилок у його поведінці, його поради чи вченнях. Тепер я дуже радий цьому. Я завжди думав ось про що: якщо я критикую чи шукаю недоліки або засуджую брата Бригама, то як далеко в цьому зайду? Якщо я почну, то де зупинюся? У таких питаннях я не покладався на себе. Я знав, що відступництво часто є наслідком потурання духові критицизму й уїдливих дошкульнянь. Інші люди, сильніші, мудріші й більш досвідчені за мене, можуть багато чого робити і уникати негативних наслідків, але я не можу собі цього дозволити”¹.

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

“У вас може виникнути почуття, що ви не зовсім розумієте певний принцип, якому ви готуєтеся навчати,—значиться в книзі *Навчати—немає покликання величнішого* ([2000], с. 19).— Однак, якщо ви з молитвою вивчаєте його, намагаєтеся жити згідно з ним, готуєтеся навчати йому, а потім розповідаєте про нього іншим, ваше власне свідчення буде зміцнюватися і збільшуватися”.

Якщо ви будете шукати в житті та в інших людях хороше протягом цього місяця, то краще підготуєтеся, щоб навчати цьому посланню та свідчити про його істинність.

Деякі люди дивляться на цю склянку і вважають її наполовину повною. Інші дивляться і бачать, що вона наполовину порожня. Що ви бачите, дивлячись на неї, залежить лише від вас.

Ми, члени Церкви, маємо уважно дослухатися до поради президента Кеннона. Слово Бога навчає послідовників Христа бути “чист[ими], ... спокійн[ими], лагідн[ими], покірлив[ими], повн[ими] милосердя та добрих плодів, безсторон[ими] та нелукав[ими]”. А для творців миру “плід правди сіється” (Якова 3:17, 18).

У нас є вибір. Ми можемо шукати погане в інших людях. Або ми можемо бути миротворцями й працювати над тим, щоб краще розуміти інших, бути до них справедливими, прощати—тобто робити все, чого ми так прагнемо для себе. Це наш вибір, бо все чого ми шукаємо, те неодмінно і знайдемо. ■

ПОСИЛАННЯ

1. George Q. Cannon, Journal, Jan. 17, 1878; правопис узгоджено із сучасними правилами.

Побачити хороше в поганому

Тара Стрінгем

Влітку 2009 р. мене вкусив за обличчя собака мого друга. На горе, він розірвав мені губу і її довелося зашивати.

Після цієї травми я була дуже пригнічена. Всіма думками я поринула в горе, й мені здавалося, що моє життя зруйновано. Я постійно думала про губу і зовсім відмовилася виходити на люди. Травма обернула на руйну все, про що я мріяла—уроки піаніно, волейбол, церкву, плавання і навчання.

Однак молитви, благословення священства, розмови з батьками і відвідування родичів або друзів допомогли мені духовно відновитися й відчувати радість у годину смутку. Невдовзі я зрозуміла, що коли люди й звертали увагу на

мою травму, то ставилися до мене співчутливо.

Завдяки цьому випадку я зміцнила характер і навчилася не перейматися тим, що про мене думають інші люди. Я також отримала благословення, бо травма допомогла зрозуміти, що слід менше думати про себе і більше піклуватися про інших. У цей час мій дух значно зміцнився.

Я зрозуміла, що випробування—це складова плану, даного нам Небесним Батьком. Якщо ми шукаємо хороше, а не погане, то зможемо подолати випробування й стати кращою особистістю та завдяки своєму досвіду зміцнимо свідчення.

ДІТЯМ

Знайди хороше навколо себе

Ти можеш знаходити хороше навколо себе, якщо навчишся шукати його. Один зі способів того, як навчитися усвідомлювати свої благословення—це розвинути звичку підраховувати все хороше, що ти бачив цього дня.

Подивися на малюнок. Скільки хороших справ ти можеш знайти?

Сьогодні ввечері приділи час і розкажи сім'ї про якісь хороші вчинки, які ти спостерігав цього дня у своєму житті.

Під проводом священства і за зразком священства

Мої любі сестри! Які ми благословенні! Ми не лише належимо до Церкви, але також і до Товариства допомоги—“Господньої організації для жінок”¹. Товариство допомоги є доказом любові Бога до Його дочок.

Хіба ваше серце не співає, коли ви думаєте про започаткування цього товариства? 17 березня 1842 року Пророк Джозеф Сміт організував сестер “під проводом священства і за зразком священства”².

Те, що сестри організовані “під проводом священства”, дає їм повноваження і спрямування. Елайза Р. Сноу, другий генеральний президент Товариства допомоги, навчала, що сестри “не можуть існувати без священства, бо це є джерелом усіх їхніх повноважень і впливу”³. Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював: “Повноваження, яке мають керівники та вчителі Товариства допомоги, ... є повноваженнями, отриманими завдяки належності їхньої організації до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів і завдяки рукопокладанню, здійснюваного носіями священства, які їх покликають”⁴.

Те, що ми організовані “за зразком священства”, означає наявність у сестер священних обов'язків. Джулі Б. Бек, генеральний президент Товариства допомоги, пояснює: “Ми працюємо в той самий спосіб, що і священство, тобто ми прагнемо одкровення, отримуємо його і діємо відповідно; приймаємо рішення на радах і виявляємо дбайливу турботу кожній окремій людині. Як і священство, ми ставимо за мету підготуватися до благословень вічного життя шляхом укладання й дотримання завітів. Отже, подібно до братів, які мають священство, ми здійснюємо роботу зі спасіння, служимо і стаємо святими людьми”⁵.

Барбара Томпсон, другий радник у генеральному президентстві Товариства допомоги.

Вивчіть поданий матеріал і знайдіть спосіб обговорити його з сестрами, яких ви відвідуєте. Звертайтеся до запитань, які допоможуть вам зміцнити ваших сестер і перетворити Товариство допомоги на активну частину свого власного життя.

Що я можу зробити?

1. Як я можу допомогти сестрам, яких відвідую, насолоджуватися благословеннями священної роботи Товариства допомоги?
2. Що я зроблю цього місяця, аби збільшити свою здатність отримувати особисті одкровення?

З Писань:

1 Коринтянам 11:11; Учення і Завіти 25:3; 121:36–46

З нашої історії

Під час зведення храму в Наву кілька сестер захотіли зробити свій внесок у справу будівництва. Елайза Р. Сноу написала проект конституції для цієї групи. Коли вона показала проект пророку Джозефу, він відповів: “Скажіть сестрам, що Господь прийняв їхнє приношення і має для них дещо краще, ніж письмова конституція. ... Я організую жінок під проводом священства і за зразком священства”⁶. Невдовзі пророк сказав, звертаючись до сестер щойно утвореного Товариства допомоги: “І тепер я повертаю ключ за вас в ім'я Бога, і це Товариство радітиме, і знання та розум проливатимуться віднині”⁷. Очікувалося, що сестри піднімуться на новий рівень святості й підготуються до обрядів священства, які невдовзі мали здійснюватися у храмі.

ПОСИЛАННЯ

1. Spencer W. Kimball, “Relief Society—Its Promise and Potential,” *Ensign*, Mar. 1976, 4.
2. Joseph Smith, quoted in Sarah Granger Kimball, “Autobiography,” *Woman's Exponent*, Sept. 1, 1883, 51.
3. Eliza R. Snow, “Female Relief Society,” *Deseret News*, Apr. 22, 1868, 81.
4. Dallin H. Oaks, “The Relief Society and the Church,” *Ensign*, May 1992, 36.
5. Див. Джулі Б. Бек, “Товариство допомоги—це священна робота”, *Ліягона*, лист. 2009, с. 111.
6. Джозеф Сміт, цитовано з Kimball, “Autobiography”, 51.
7. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 457.

Більш докладна інформація міститься на сайті www.reliefsociety.lds.org.

Через **мале** і **просте**

*“Через мале і просте відбувається велике”
(Алма 37:6).*

ПРО ІСТОРІЮ ЦЕРКВИ В УСЬОМУ СВІТІ

Нідерланди

П'ятдесят років тому в цьому ж місяці в Гаазі, Нідерланди, було організовано перший кіл, який мав назву Голландський кіл. Це був перший неангломовний кіл у Церкві. За сто років до того, в 1861 році, Пауль Августус Шеттлер і А. Вігерс ван дер Вуде були першими місіонерами, які проповідували євангелію в Голландії. Упродовж наступних ста років у Нідерландах охристилося понад 14 тис. чоловік. Багато з них згодом емігрували до Сполучених Штатів. Сьогодні в Нідерландах мешкає майже 9 тис. членів Церкви.

8 вересня 2002 року Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008)

освятив Гаазький Нідерландський храм, який служить п'ятьом колам і одному округу в Нідерландах, Бельгії та частині Франції.

Гаазький храм, Нідерланди

НАЙБЛИЖЧІ ПОДІЇ

Генеральні збори товариства молодих жінок

Усі молоді жінки віком від 12 до 18 років, їхні матері та провідники Товариства молодих жінок запрошуються до участі в генеральних зборах Товариства молодих жінок, які відбудуться 26 березня. На цих зборах ви почуєте виступи одного із членів Першого Президентства і членів генерального президентства Товариства молодих жінок. Тема цьогорічних зборів така: “Ми віримо” (Уложення віри 1:13).

Де можливо, ми запрошуємо молодих жінок, їхніх матерів та провідників збиратися разом у каплицях, щоб подивитися трансляцію. Зверніться до своїх місцевих провідників священства або зайдіть на сайт www.broadcast.lds.org, щоб дізнатися про час і місце трансляції.

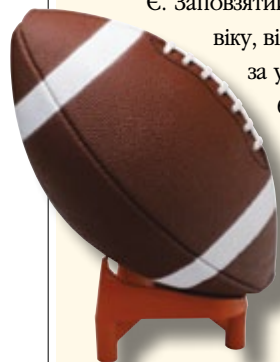
ЦЕРКВА В НІДЕРЛАНДАХ

Членів Церкви	8909
Місій	1, яка поширюється і на Бельгію
Колів	3
Приходів і філій	33
Храмів	1

Як добре ви знаєте наших провідників Церкви?

Наступного місяця відбудеться генеральна конференція, і серед багатьох промовців будуть члени Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох

- А. У молодості йому подобалося грати у венбол, різновид волейболу.
- Б. Цей провідник носить ім'я свого батька і члени сім'ї та близькі друзі називають його Гел.
- В. Коли цей апостол був дияконом, його батько, художник, взяв його до Священного гаю. Коли вони повернулися додому, батько намалював для нього зображення Священного гаю. З того часу ця картина висить у кабінеті цього апостола як нагадування про ту особливу подію.
- Г. Коли йому було п'ять років, сім'я переїхала на молочну ферму в Покателло, шт. Айдахо, США, де він вирощував кроликів, їздив на конях і разом з братами й сестрами грався в полях.
- Д. Він—єдиний член Першого Президентства чи Кворуму Дванадцятьох Апостолів, який народився поза межами Сполучених Штатів.
- Е. Навчаючись у старших класах середньої школи, він був президентом класу й брав участь у дебатах.

Е. Заповзятий спортсмен з юного віку, він отримував нагороди за участь у футбольних, баскетбольних, легкоатлетичних і бейсбольних турнірах, коли навчався у школі, а також був членом футбольної та баскетбольної команди, які брали участь у чемпіонатах штату.

Апостолів. Перевірте, чи зможете ви правильно підібрати до їхніх імен події або інші подробиці їхнього життя.

1. Президент Томас С. Монсон
2. Президент Генрі Б. Айрінг
3. Президент Дітер Ф. Ухтдорф
4. Президент Бойд К. Пекер
5. Старійшина А. Том Перрі
6. Старійшина Рассел М. Нельсон
7. Старійшина Даллін Х. Оукс
8. Старійшина М. Рассел Баллард
9. Старійшина Річард Г. Скотт
10. Старійшина Роберт Д. Хейлз
11. Старійшина Джеффри Р. Холланд
12. Старійшина Девід А. Беднар
13. Старійшина Квентін А. Кук
14. Старійшина Д. Тода Крістофферсон
15. Старійшина Ніл А. Андерсен

- Ж. Щовечора він грав у шашки зі своїм малим сином. Його син згадує: “Він грав зі мною три раунди. В одному він давав мені виграти, в другому перемагав сам, а потім ми грали в піддавки, і жоден не міг виграти той раунд”.
- З. Коли йому було трохи більше 20 років, він служив пілотом під час Другої світової війни.
- И. Щоб заробити гроші на коледж, він працював на судні, яке займалося виловом устриць. Інші рибалки насміхалися з нього через те, що він не пив, поки один чоловік не випав за борт. Цей майбутній апостол, оскільки не порушив зобов'язання не вживати алкоголь, був тверезий, і саме його послали врятувати чоловіка, який випав за борт.
- І. Під час навчання в коледжі він працював диктором радіо.
- Ї. До свого покликання в Кворум Дванадцятьох Апостолів він був президентом Рікс-коледжу і сприяв перетворенню цього навчального закладу в Університет Бригама Янга—Айдахо.
- Й. Він провів операцію на відкритому серці Президенту Спенсеру В. Кімболу (1895–1985) незадовго до того, як Президент Кімбол став Президентом Церкви.
- К. Старійшина Скотт був президентом місії цього апостола в Аргентині.
- Л. До свого покликання генеральним авторитетом він, як і його батько, працював у автомобільному бізнесі.

Щоб знайти додаткову біографічну інформацію провідників Церкви, зайдіть на сайт: www.newsroom.lds.org.

Відповіді: 1. Ж; 2. Б; 3. А; 4. З; 5. А; 6. Й; 7. І; 8. А; 9. И; 10. В; 11. Е; 12. І; 13. Е; 14. К; 15. І.

БОГ ВІДКРИВАЄ ІСТИНУ СВОЇМ ПРОРОКАМ І НАМ

Пророк—це особливий свідок Ісуса Христа і свідчить про Його божественність. Бог покликає пророка бути Його представником на землі. Пророк навчає істині, тлумачить слова Бога і виконує всі настанови Бога, благословляючи наше життя. Коли пророк говорить від імені Бога, то це ніби промовляє сам Бог (див. УЗ 1:38). У наш час, як і у давнину, на землі є пророки.

Одкровення для всієї Церкви приходять через Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів—Томаса С. Монсона. Він—пророк Божий. Коли члени Церкви кажуть “пророк”, вони мають на увазі Президента Церкви. Однак сьогодні на землі є й інші пророки. Двоє радників Президента Монсона—президент Генрі Б. Айрінг і

президент Дітер Ф. Ухтдорф—також пророки. Ще дванадцять чоловіків—Кворум Дванадцятьох Апостолів—також називаються пророками.

Як діти люблячого Небесного Батька ми також можемо отримувати одкровення від Нього для свого особистого життя. Хоча одкровення може приходити і через видіння, сні чи відвідування ангелів, найпоширеніший спосіб, у який Бог спілкується з нами,—це спокійні спонукання Святого Духа. Завдяки особистому одкровенню ми можемо отримати силу й відповідь на свої молитви.

“Як же ми вдячні, що небеса дійсно відкриті, що євангелію Ісуса Христа було відновлено і що Церква основана на скелі одкровення. Ми благословенний народ, що маємо апостолів і пророків на Землі сьогодні”.

Президент Томас С. Монсон, “Заключні слова”, Ліягона, лист. 2009, с. 109.

Де ми можемо прочитати натхненні вчення сучасних пророків?

1. Учення і Завіти—це збірка одкровень, даних сучасним пророкам. Цю книгу можна знайти он-лайн на сайті www.scriptures.lds.org.

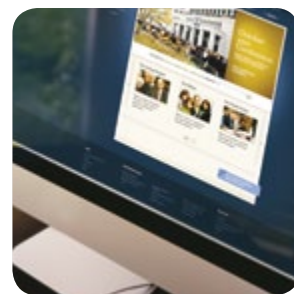
2. Послання Президента Церкви чи одного з його радників кожного місяця друкується в журналі Ліягона. (Переклад різними мовами можна знайти на сайті LDS.org).

3. "Сім'я: Проголошення світові" та "Живий Христос: Свідчення апостолів" є прозорими проголошеннями істин про сім'ю і Спасителя. Обидва документи можна знайти на LDS.org.

4. Усі члени Першого Президентства і Кворуму Дванадцятих Апостолів кожні шість місяців виступають на генеральних конференціях Церкви. Читайте текст або дивіться відеозапис їхніх виступів на сайті www.conference.lds.org.

1. Постіться, розміркуйте і моліться, щоб отримати провід.

Як ми можемо отримати особисте одкровення?

2. Читайте Писання. Вони є засобом, за допомогою якого Небесний Батько може відповідати на наші молитви і давати провід, коли Святий Дух допомагає зрозуміти прочитане.

3. Щонеділі ходіть до церкви і, якщо можливо, відвідуйте храм.

4. Дотримуйтеся заповідей, щоб ви могли бути гідними отримувати натхнення від Святого Духа. ■

"Я скажу тобі у твоєму розумі і у твоєму серці, через Святого Духа, Який зійде на тебе і Який буде жити у твоєму серці.

Тепер ось, це є дух одкровення" (УЗ 8:2–3).

Більше інформації з цього питання можна знайти в таких матеріалах: Даллін Х. Оукс, "Канали зв'язку", Ліягона, лист. 2010, с. 83; Основи євангелії (2009), "Пророки Бога", сс. 39–44 і Сійкі у вірі (2005), "Одкровення", сс. 80–85.

Не піддавайтеся обману

Джозеф Філдінг Сміт, 10-й Президент Церкви, народився 19 липня 1876 року. Його було висвячено апостолом 7 квітня 1910 року й підтримано Президентом Церкви 23 січня 1970 року. У своєму виступі, проголошеному в 1953 році, Президент Сміт навчав молодь не піддаватися обману мирських хибних теорій.

Президент Джозеф Філдінг Сміт (1876–1972):

У той час, як деякі люди коректують свої норми, щоб узгодити їх з тенденціями, поширеними у світі, ми повинні міцно триматися Писань і ганих через одкровення євангельських істин.

Ми живемо в дуже неспокійному світі, і я навіть скажу прямо: ми живемо у світі, який відкинув Бога або дуже швидко це робить. Ми живемо у світі, де християнські священники різних сповідань налякані філософіями людськими і, оскільки у них недостатньо Духа Господнього, вони намагаються видозмінити Писання чи значення Писань, щоб узгодити їх з хибними теоріями, які панують у сучасному світі. Ці теорії повністю суперечать божественному одкровенню; та все ж ці люди, які знаходяться в полоні страху, підвладні впливові хибних філософій, змінюють віровчення, щоб

узгодити його з цими теоріями та ідеями, які є безбожними в самій своїй основі. Ми не можемо собі цього дозволити. ...

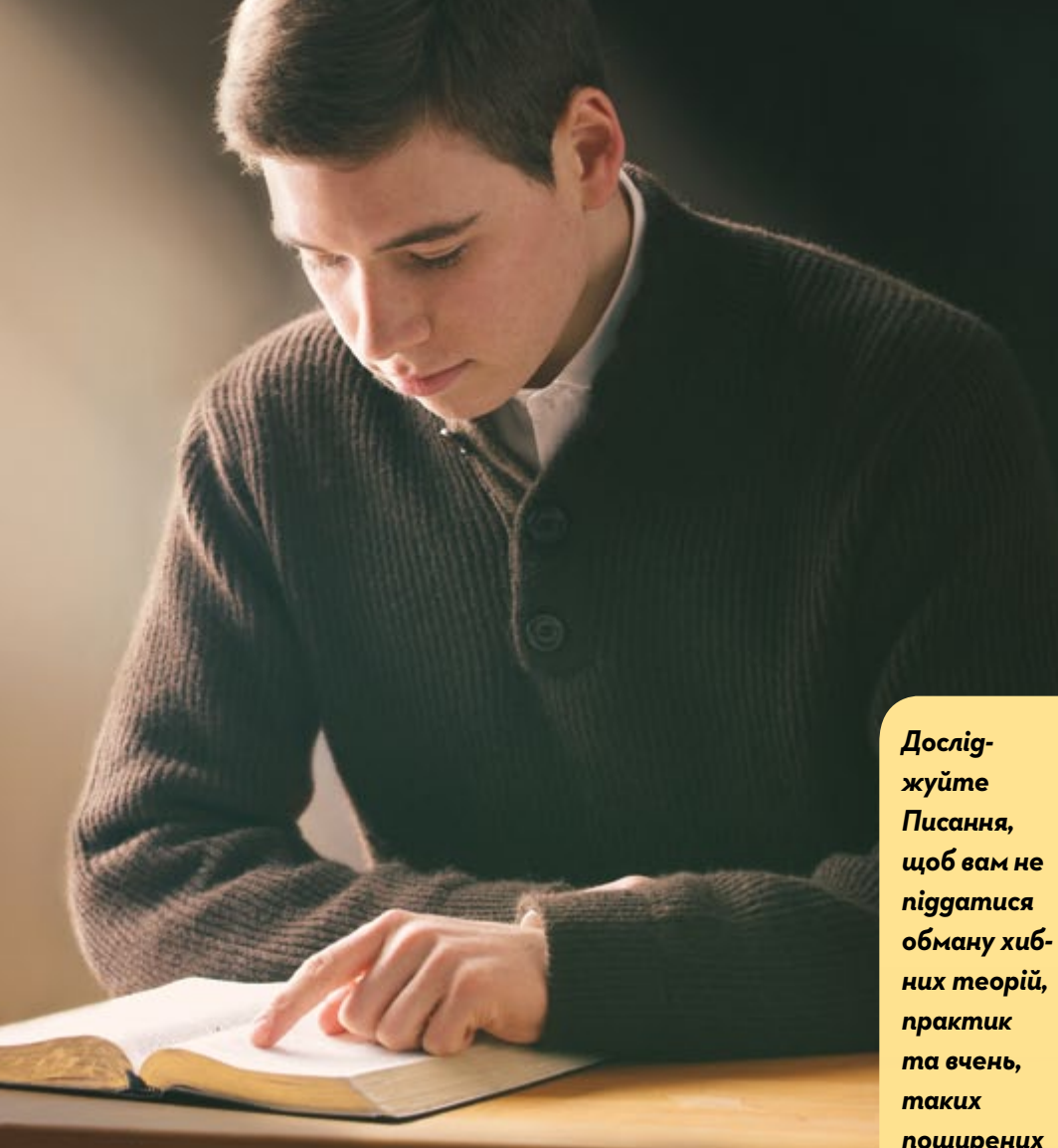
“Світло сяє в темряві, і темрява не осягає його; проте, прийде день, коли ви осягнете навіть Бога, будучи оживленими в Ньому і Ним.

Тоді ви знатимете, що бачили Мене, що Я є, і що Я істинне світло, яке в вас, і що ви в Мені; інакше ви не могли б процвітати” (УЗ 88:49–50).

Це прекрасне одкровення. Воно містить так багато всього, що є життєво необхідним для кожного члена Церкви. Цікаво, скільки з нас прочитало 88-й розділ? Не

обмежуйтеся лише цим одним розділом. Візьміть його за девіз, бо важко придумати кращий, але прочитайте одкровення повністю. Ні! Прочитайте всю книгу. У першому ж розділі Учення і Завітів, який є вступом до цієї книги, Господнім вступом, Він наказує:

“Досліджуйте ці заповіді, бо вони істинні й вірні, і пророцтва та обіцяння, які в них, буде всі здійснено” (УЗ 1:37). “Досліджуйте ці заповіді”. Як сильно ми

**Дослід-
жуйте
Писання,
щоб вам не
піддатися
обману хиб-
них теорій,
практик
та вчень,
таких
поширених
у сьогочас-
ному світі.**

любимо Господа? Яка най-
більша з усіх заповідей? Го-
сподь вказав нам у цій самій
книзі, в 59-му розділі Учення
і Завітів, яка це заповідь і як
вона стосується членів Церкви
Ісуса Христа Святих Останніх
Днів у цьому останньому роз-
поділі повноти часів:

“Отже, Я даю їм [членам
Церкви] заповідь, кажучи так:
Люби Господа Бога твого всім
своїм серцем, усією своєю мо-
гутністю, розумом і силою; і в
ім’я Ісуса Христа служи Йому”
(УЗ 59:5) ...

Отже, перша з усіх запо-
відей—любити Бога всією
душею і, в ім’я Ісуса Христа,
служити Йому. Він наказав,
щоб ми знали ці істини, дані
нам через одкровення в роз-
поділі повноти часів.

Скільки з нас виконали
це? Тож я кажу вам і всім
членам Церкви стосовно
цього питання: не дозволяйте
собі обмежитися лише одним
віршем [УЗ 88:86, тогорічна
тема спільних заходів], який
є прекрасною темою, однак
досліджуйте Писання, щоб

вам не піддатися обману
хибних теорій, практик та
вчень, таких поширених у
сьогочасному світі. Якщо ви
так робитимете, якщо ваше
серце буде скероване Духом
Господа—на що має право
кожен член Церкви: мати
супровід Святого Духа,—
тоді вас не зведуть на манівці
людські теорії, бо Дух Го-
спода скаже, що вони хибні,
і ви матимете дух проникли-
вості, який допоможе зразу-
міти це. ...

Отже, якщо ви розумієте
евангелію Ісуса Христа, вона
зробить вас вільними. Якщо
софтбол, волейбол, basket-
бол, біг, танці або якісь інші
розваги не несуть в собі
Духа Господнього, то вам від
них не буде ніякої користі.
Нехай усе робиться в душі
молитви й віри. Я думаю,
що в цьому і криється вся
суть—може, не обов’язково
про це казати—але я скажу.
Робіть усе з оком, єдино-
спрямованим до слави Божої,
і навчаймося розбудовувати
і зміцнювати себе і Церкву
Ісуса Христа Святих Остан-
ніх Днів. ■

*З “Entangle Not Yourselfes in Sin,”
Improvement Era, Sept. 1953, 646–647,
671–672, 674, 676–678; вживання ве-
ликої літери й пунктуації узгоджено
із сучасним Правотисом.*

Розділені **ПОВІННЮ**, об'єднані **МОЛИТВОЮ**

Члени сім'ї Торрес, заблоковані в спальні, заваленій меблями, або припавши до гілок дерева, робили єдине, що могло їх врятувати.

Мелісса Меррілл

Співробітник редакції церковних журналів

Для Віктора Мануеля Торреса Куїроса, його дружини Ямілет Монге Уреньї та їхньої сім'ї неділя 25 вересня 2005 року почалася спокійно й мирно. Вони повернулися з церкви і відпочивали, читали й отримували задоволення від спокійного дощового вечора у своєму домі, розташованому в горах Коста-Ріки.

Дощ шов уже майже два дні, але це не було чимось надзвичайним для цього регіону о цій порі року. Десь о п'ятій вечора брат Торрес помітив, що вода в річці, яка протікала неподалік їхнього будинку, піднялася вище, ніж завжди, і наближалася до будинку. Він спокійно повідомив сім'ю про небезпечну ситуацію та разом з 11-річним сином Еріком у вигляді заходу перестороги почав підкладати ковдри під двері, щоб вода не проникла в будинок.

За мить річка розлилася настільки, що вода піднялася на півтора метри

навколо будинку. Через кілька секунд вода пробивалася крізь вікна. (Пізніше сім'я дізналася, що причиною розливу води став зсув землі). Брат Торрес крикнув, щоб сім'я бігла у двір, де на узвишші росло кілька дерев. Його троє дочок підліткового віку—Софія, Коріна і Моніка—відразу ж вибігли з будинку.

Однак сестрі Торрес не вдалося вийти з будинку. Тож вона забігла разом з Елізабет, малою дитиною, яку сім'я взяла під свою опіку на ті вихідні, до спальні. Вони швидко залізли на ліжко, яке, на диво, трималося на плаву. Вони не знали, де знаходяться всі інші і чи з ними все гаразд. Маленька Елізабет нагадала сестрі Торрес: “Не плач. Пам'ятай, що наш Бог любить нас”. Потім вони почали молитися.

Брат Торрес побіг за своїми дочками, коли зрозумів, що не знає, де ж Ерік. Долаючи течію, він повернувся в будинок і знайшов Еріка, який стояв на купі уламків з розвалені стіни, меблів та гілок,

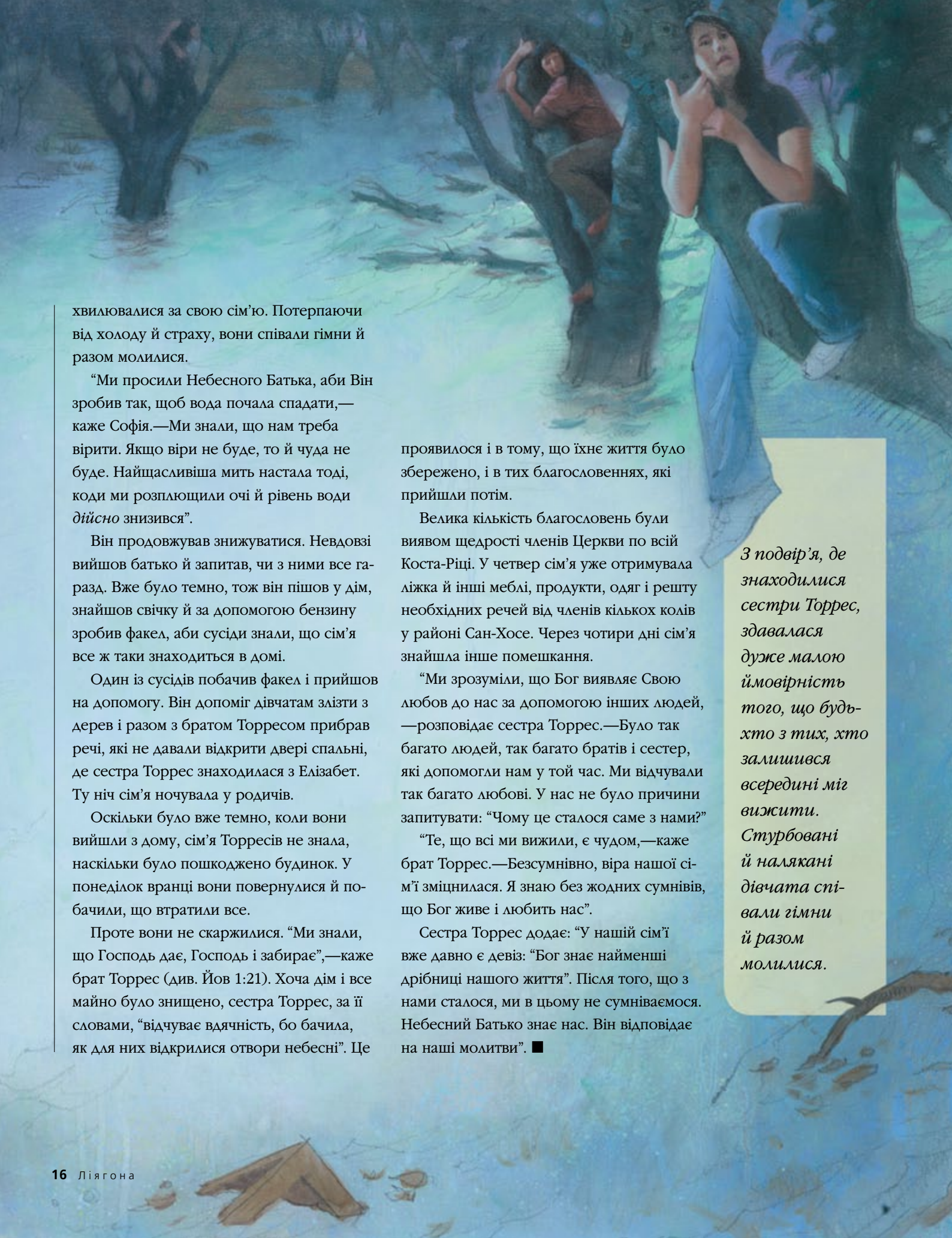
які вода прибила до дверей. Разом вони пройшли на кухню, де брат Торрес помістив Еріка на безпечному високому місці. Потім брат Торрес помітив, що вода закрутила навколо його ніг капронову мотузку, через що йому було важко рухатися. Але попри це йому вдалося пересунути холодильник і меблі, щоб двері не зачинилися і він разом із сином не потрапив у пастку.

З кухні Ерік і брат Торрес бачили дівчат на подвір'ї, але вони не знали, що ж сталося з сестрою Торрес та Елізабет. Брат Торрес запропонував, щоб вони всі разом благали Небесного Батька про допомогу.

У той же час, сидячи на гуаяві, дівчата також молилися. Софія, Коріна і Моніка бачили, як вода несеться крізь їхній дім. Ймовірність того, що будь-хто з тих, хто залишився всередині міг вижити, здавалася дуже малою. Дівчата

хвилювалися за свою сім'ю. Потерпаючи від холоду й страху, вони співали гімни й разом молилися.

“Ми просили Небесного Батька, аби Він зробив так, щоб вода почала спадати,— каже Софія.—Ми знали, що нам треба вірити. Якщо віри не буде, то й чуда не буде. Найщасливіша мить настала тоді, коди ми розплющили очі й рівень води дійсно знизився”.

Він продовжував знижуватися. Невдовзі вийшов батько й запитав, чи з ними все гаразд. Вже було темно, тож він пішов у дім, знайшов свічку й за допомогою бензину зробив факел, аби сусіди знали, що сім'я все ж таки знаходиться в домі.

Один із сусідів побачив факел і прийшов на допомогу. Він допоміг дівчатам злізти з дерев і разом з братом Торресом прибрав речі, які не давали відкрити двері спальні, де сестра Торрес знаходилася з Елізабет. Ту ніч сім'я ночувала у родичів.

Оскільки було вже темно, коли вони вийшли з дому, сім'я Торресів не знала, наскільки було пошкоджено будинок. У понеділок вранці вони повернулися й побачили, що втратили все.

Проте вони не скаржилися. “Ми знали, що Господь дає, Господь і забирає”,— каже брат Торрес (див. Йов 1:21). Хоча дім і все майно було знищено, сестра Торрес, за її словами, “відчуває вдячність, бо бачила, як для них відкрилися отвори небесні”. Це

проявилось і в тому, що їхнє життя було збережено, і в тих благословеннях, які прийшли потім.

Велика кількість благословень були виявом щедрості членів Церкви по всій Коста-Ріці. У четвер сім'я уже отримувала ліжка й інші меблі, продукти, одяг і решту необхідних речей від членів кількох колів у районі Сан-Хосе. Через чотири дні сім'я знайшла інше помешкання.

“Ми зрозуміли, що Бог виявляє Свою любов до нас за допомогою інших людей,— розповідає сестра Торрес.—Було так багато людей, так багато братів і сестер, які допомогли нам у той час. Ми відчували так багато любові. У нас не було причини запитувати: “Чому це сталося саме з нами?”

“Те, що всі ми вижили, є чудом,— каже брат Торрес.—Безсумнівно, віра нашої сім'ї зміцнилася. Я знаю без жодних сумнівів, що Бог живе і любить нас”.

Сестра Торрес додає: “У нашій сім'ї вже давно є девіз: “Бог знає найменші дрібниці нашого життя”. Після того, що з нами сталося, ми в цьому не сумніємося. Небесний Батько знає нас. Він відповідає на наші молитви”. ■

З подвір'я, де знаходилися сестри Торрес, здавалася дуже малою ймовірність того, що будь-хто з тих, хто залишився всередині міг вижити. Стурбовані й налякані дівчата співали гімни й разом молилися.

ПЕРЕВ'ЯЗАТИ ЗЛАМАНИХ СЕРЦЕМ

Джорджес А. Боннет

У 1990-х роках, працюючи на Церкву, я разом із сім'єю жив у Африці, де мене призначили надавати допомогу в Бурунді, Руанді та в Сомалі. То був дуже важкий період голоду, жорстокості, війни й неймовірних страждань.

Тисячі людей жили в таборах для біженців. Сотні осиротілих дітей жили в примітивних халупах, які вони самі для себе робили. Повсюди ширилися холера, тиф і недоїдання. Сморід відходів і смерті поглиблював безнадію.

Я хотів допомагати всім, чим міг. Церква співпрацювала з Міжнародним комітетом Червоного Хреста й іншими організаціями, однак час від часу до мене приходила думка, чи всі наші зусилля можуть щось змінити в цьому морі бруталності й трагедії. Було важко позбавитися відчуття безнадії та розпачу і часто, перед тим як заснути, я плакав.

Саме в той період розчарувань знайомий уривок з Писань набув для мене глибшого значення. У ньому цитується Ісаї, який казав, що Спасителя було “помазано, аби перев'язати зламаних серцем, полоненим звичати свободу, а в'язням відчинити в'язницю” (УЗ 138:42).

Я бачив багатьох людей, серце яких було “зламане” трагічними подіями, і розмовляв з ними. Вони втратили близьких, домівки й мирне життя. Однак про багатьох можна було сказати, що вони “перев'язані”. Наприклад,

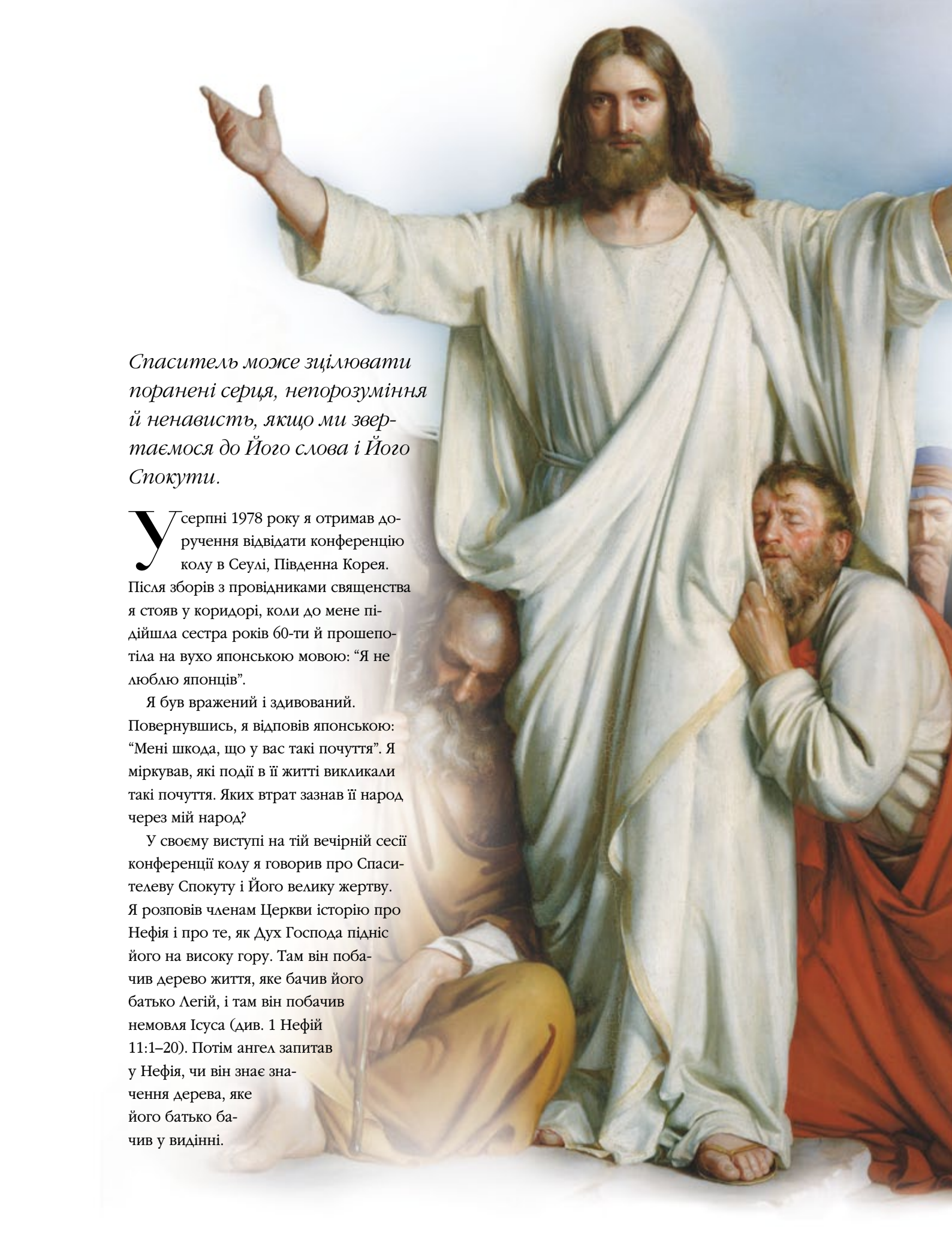
Усі ми можемо мати тверду надію, що завдяки Спокуті Ісуса Христа наші серця можна перев'язати і зцілити.

часто, коли ми проходили біля нашвидкоруч зліпленого житла, його мешканці просили нас: “Ви помолитесь з нами?” Здавалося, що люди відчують радість і щастя, звертаючись у молитві до Господа.

Звичайно ж, ми не можемо досягнути весь вплив Спокуті лише в цьому житті. Він поширюється і на життя після смерті. Я знаю, що Спаситель забезпечив викуплення для померлих і воскресіння для всіх людей. Біль, який ми відчуємо в цьому житті—яким би сильним він не був—буде забрано і рани зцілено силою Спокуті.

Мормон і Мороній, які жили в часи жахливого винищення і смерті, писали про те, як можна мати надію завдяки люблячому Богові, милість і справедливість Якого перевищують наше розуміння (див., наприклад, Мороній 7:41–42). Вивчення цих пророчих слів зміцнило й мою віру. Коли я розмірковував, чи ці зусилля матимуть якийсь результат, я відчував запевнення, що Спасителева благодать є найвищою викупительною силою. Наші найбільші зусилля можуть бути обмежені, але Його зусилля—безмежні й вічні.

Немає сумніву, що ситуація у світі створює багато причин для розпачу, але немає такої, яку б Викупитель не зміг покращити. Усі ми можемо мати тверду надію, що завдяки Спокуті Христа наші серця *можна* перев'язати і зцілити. З цим знанням я міг продовжувати свою роботу, знаючи, що Його зусилля *завжди* досягають успіху. ■

Спаситель може цілювати поранені серця, непорозуміння й ненависть, якщо ми звертаємося до Його слова і Його Спокути.

У серпні 1978 року я отримав доручення відвідати конференцію колу в Сеулі, Південна Корея. Після зборів з провідниками священства я стояв у коридорі, коли до мене підійшла сестра років 60-ти й прошепотіла на вухо японською мовою: “Я не люблю японців”.

Я був вражений і здивований. Повернувшись, я відповів японською: “Мені шкода, що у вас такі почуття”. Я міркував, які події в її житті викликали такі почуття. Яких втрат зазнав її народ через мій народ?

У своєму виступі на тій вечірній сесії конференції колу я говорив про Спасителя Спокути і Його велику жертву. Я розповів членам Церкви історію про Нефія і про те, як Дух Господа підніс його на високу гору. Там він побачив дерево життя, яке бачив його батько Легій, і там він побачив немовля Ісуса (див. 1 Нефій 11:1–20). Потім ангел запитав у Нефія, чи він знає значення дерева, яке його батько бачив у видінні.

Старійшина
Йошихіко Кікучі
Сімдесятник

Мистецтво зцілення

Нефій відповів: “Так, воно є любов Божа, яка проливається всюди в серця дітей людських; отже, вона бажаніша за все”. Ангел додав: “Так, і найрадісніша для душі” (1 Нефій 11:22–23).

Любов Божа може допомогти нам подолати всі упередження й непорозуміння. Ми дійсно діти Божі, і ми можемо впустити Його любов у свою душу, якщо тільки забажаємо.

*Боже, дай мені пізнати
Твій закон, Твою любов,
Щоб в служінні благодатнім
Дух і силу я знайшов¹.*

Не мені людям судити

Я не мав наміру робити цього, однак почав розповідати про свій зв'язок з корейським народом. Я розповів зібранню, що зростає з двоюрідними братами й сестрами корейського походження. Вони приходили до нас додому, і я з братами і сестрами часто ходив до них додому. Я їв корейську їжу, вивчав корейські пісні. Моя тітка вийшла заміж за чудового чоловіка з Кореї. Вони росли своїх дітей у Японії, в тому ж місті, де жив і я.

Під час виступу я попросив когось грати на піаніно, коли ми разом з президентом Хо Нам Рі, першим президентом колу в Південній Кореї, співали корейську народну пісню. Потім я попросив президента Рі допомогти мені заспівати корейський національний

гімн, хоча я не співав його з того часу, як був дитиною. Минуло вже багато років з того часу, як я вивчив його зі своїм корейським дядьком, але слова самі спливали в пам'яті. Потім я попросив присутніх співати разом зі мною. Вони підвелися і співали свій красивий національний гімн. Багато людей плакали, і мені було важко говорити. Запанував чудовий, зворушливий Дух.

Я сказав членам колу, що так само, як я любив своїх корейських двоюрідних братів і сестер, так само я люблю і їх, тому що всі ми—Божі діти, тому що всі ми—брати і сестри в євангелії, і тому що є Божа любов (див. 1 Нефій 11:22, 25). Ми всі відчули ту вічну любов, і майже всі присутні плакали. Я казав їм: «Я люблю вас як моїх братів і сестер в євангелії».

По закінченні вечірньої сесії члени колу стали в довгу чергу, щоб привітати мене.

БУТИ СПРАВЖ- НИМИ УЧНЯМИ

“Виявляється, що навіть серед нас можна іноді почути образливі натяки і принизливі зауваження расового характеру. Я нагадую вам: жодна людина, яка зневажливо ставиться до представників іншої раси, не може вважати себе справжнім учнем Христа. Вона не може також вважати, що цілком дотримується вчень Церкви Христа. ...

Ми члени Церкви нашого Господа. Ми маємо зобов'язання перед Ним так само, як перед собою й іншими людьми”.

Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008), “Треба більше доброти”, *Ліягона*, травень 2006, сс. 58, 60.

Останньою людиною в тій черзі була та 60-річна корейська сестра, яка підійшла до мене зі сльозами на очах і вибачилася. Сильно відчувався Дух Господа. Усі ми були на крилах зцілення нашого Спасителя, і дух миру промовляв до зібрання. Я відчував єдність з ними.

*Не мені людей судити,
Бо й мене неволить гріх.
Ми не в змозі оцінити
Тягарі скорбот людських.*

Ваше послання змінило моє мислення

У 1977 році мене було покликано сімдесятником. З того часу я мав привілей відвідати сотні колів. Після одних зборів провідників священства у Тейлорсвіллі, штат Юта, до мене підійшов огрядний чоловік і прошепотів, що його брата вбили під час Другої світової війни і що він ненавидить японський народ. Однак після конференції колу той самий чоловік підійшов до мене зі сльозами на очах. Плачучи від радості, він обійняв мене, бо я розповів мою історію і про свою любов до американців, і це зворушило його.

З іншої нагоди одна сестра підійшла до мене на конференції колу в штаті Джорджія, США, і сказала, що втратила батька під час Другої світової війни. Однак після зборів вона сказала мені: “Я маю вибачитися перед вами. Через те, що японці вбили мого батька, в моєму серці жила ненависть”. Потім вона сказала: “Ви сказали нам, що ваш батько також загинув на війні, але пізніше прийняли евангелію, яка змінила

ваше життя. А зараз ви кажете, що любите нас. Мені соромно. Хоча я народилася в Церкві, до сьогоднішнього дня я відчувала ненависть до вашого народу. Однак ваше послання змінило моє мислення”.

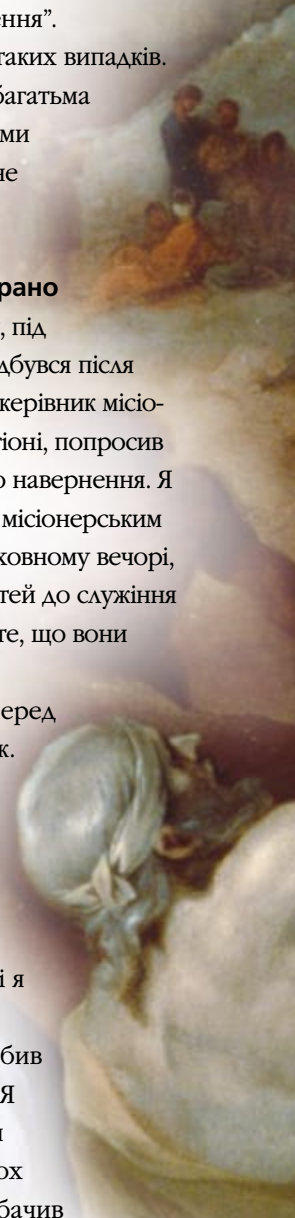
У мене було дуже багато таких випадків. Я мав нагоду зустрітися з багатьма людьми, і, завдяки евангелії, ми могли любити і розуміти одне одного.

Усі мої провини було забрано

Через кілька років по тому, під час духовного вечора, якій відбувся після поїздки до Адам-онді-Амана, керівник місіонерів, що служили в тому регіоні, попросив мене розповісти історію мого навернення. Я зробив це, а потім подякував місіонерським подружжям, присутнім на духовному вечорі, за те, що підготували своїх дітей до служіння на місії і, образно кажучи, за те, що вони послали їх до моїх дверей.

Коли я потискував руки перед від'їздом, заговорив керівник. “Перш ніж ми закриємо ці збори,—сказав він,—я маю в чомусь зізнатися”. Я не пам'ятаю сказаного дослівно, але суть була такою:

“Як ви знаєте, в молодості я служив у ВМС Сполучених Штатів. Під час служіння я вбив багатьох японських солдат. Я думав, що вірно служу своїй країні, але впродовж багатьох років, кожного разу, коли я бачив

людей з Азії, особливо японців, мене охоплювала глибока депресія. Іноді я був просто непрацездатний. Я зустрічався з керівниками Церкви і обговорював свої почуття з професійними психологами.

Сьогодні, коли я зустрівся зі старійшиною Кікучі, його дружиною та сином, в голові промайнули спогади. Але потім я слухав свідчення старійшини Кікучі та історію його навернення, про його любов до Господа і до евангелії та до кожного з нас. Він казав, що ненавидів американців та американських солдатів, але евангелія змінила його життя завдяки зцілюючій силі Господа. Коли я почув це, то мені здалося, що я почув голос Господа, який сказав: “Все скінчилося. Все добре”.

Він простягнув вперед свої руки, підняв їх і сказав зі сльозами на очах: “Усі мої провини забрано. Мій тягар знято!”

Він підійшов і обійняв мене. Потім підійшли наші дружини, і ми всі обіймали одне одного й плакали.

Я зрозумів, що Спаситель може зцілювати зранені серця, непорозуміння й ненависть, якщо ми звертаємося до Його слова і Його Спокути. Він зцілює нас так само, як колись зцілював ізраїльтян від укусів змій (див. Числа 21:8–9; 1 Нефій 17:41; Алма 33:19–21). Це “приємне слово Бога, ... яке зцілює поранену душу” (Кн. Якова 2:8) і “Він був ранений за наші гріхи” (Ісаїя 53:5; Мосія 14:5).

*Буду поміччю для брата
І цілителем йому.*

Він зцілює нас так само, як колись зцілював ізраїльтян від укусів змій. Це “приємне слово Бога, ... яке зцілює поранену душу” і “Він був ранений за наші гріхи”.

ТАК ВСІХ ЛЮБІТЬ ВИ

“Мати Тереза, католицька монахиня, яка більшість свого життя присвятила допомозі бідним людям в Індії, сказала таку важливу істину: “Якщо ви судите людей, у вас немає часу їх любити”. Спаситель нагадував: “Оце Моя заповідь,—щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив!” Я запитую: *Чи можемо ми любити один одного, як це наказав нам Спаситель, якщо ми судимо один одного?* І я відповідаю разом з матір’ю Терезою: Ні, не можемо”.

Президент Томас С. Монсон, “Милосердя ніколи не минає”, *Ліягона*, лист. 2010, с. 124.

*Я влаштую бідним свято
І страждених обійму.*

Я даю вам 10 хвилин

Я народився в маленькому місті на північному острові Хоккайдо, Японія. Коли мені було п’ять років, мого батька було вбито внаслідок нападу американського підводного човна. З раннього дитинства я не злюбив американців. Я так і зростаю, навіть не знаючи, що спричинило війну.

Коли я закінчив середні класи школи, ми були бідні. У матері не було грошей, щоб я міг закінчити школу, тож я вирішив піти на роботу, щоб заплатити за освіту. У нашому маленькому селі не було роботи, і я знайшов роботу в Мурорані, місті, де виросла моя мати, розташованому на відстані дев’ятигодинної подорожі. Я мав виготовляти тофу.

У Мурорані я щодня вставав о 4:30 ранку, до полудня виготовляв тофу, а потім розвозив його в різні магазини до 6 вечора. Після роботи я мився, переодягався, їв і біг у вечірню школу. Я повертався додому о 10:30, і об 11 застрибував у ліжко. Через виснажливий графік я невдовзі геть знесилився і захворів.

Я жив у домі власника виробництва тофу, але залишив роботу й попросив свого дядька взяти мене до себе, щоб закінчити перший рік у старшій школі. Хоча я приймав ліки, однак не одужував. Я не знав, що робити, впав у відчай і думав, що помираю. Я багато молився, кажучи: “Боже, якщо Ти є, благослови, щоб я одужав”. Потім у своїх молитвах я насмілювався попросити: “Якщо я

одужаю, то буду служити Тобі”.

Коли я жив у домі дядька, одного вечора у двері постукали двоє іноземців. То були місіонери Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Один з них, старійшина Лоу, старший напарник, був фермером з Сент-Ентоні, шт. Айдахо, США, а другий, старійшина Портер, новий старійшина, приїхав із Солт-Лейк-Сіті. Було холодно, йшов дощ, вже майже стемніло й вони хотіли йти додому. Але з якоїсь причини вони продовжували стукати у двері.

Коли вони постукали в мої двері, я був у домі один. Я відкрив двері й сказав: “Ні, дякую”.

Ці юнаки були смиренними і наполегливими, але я знову сказав: “Ні, дякую”. Потім я додав: “Ви вбили мого батька”. Я все ще не міг заспокоїтися.

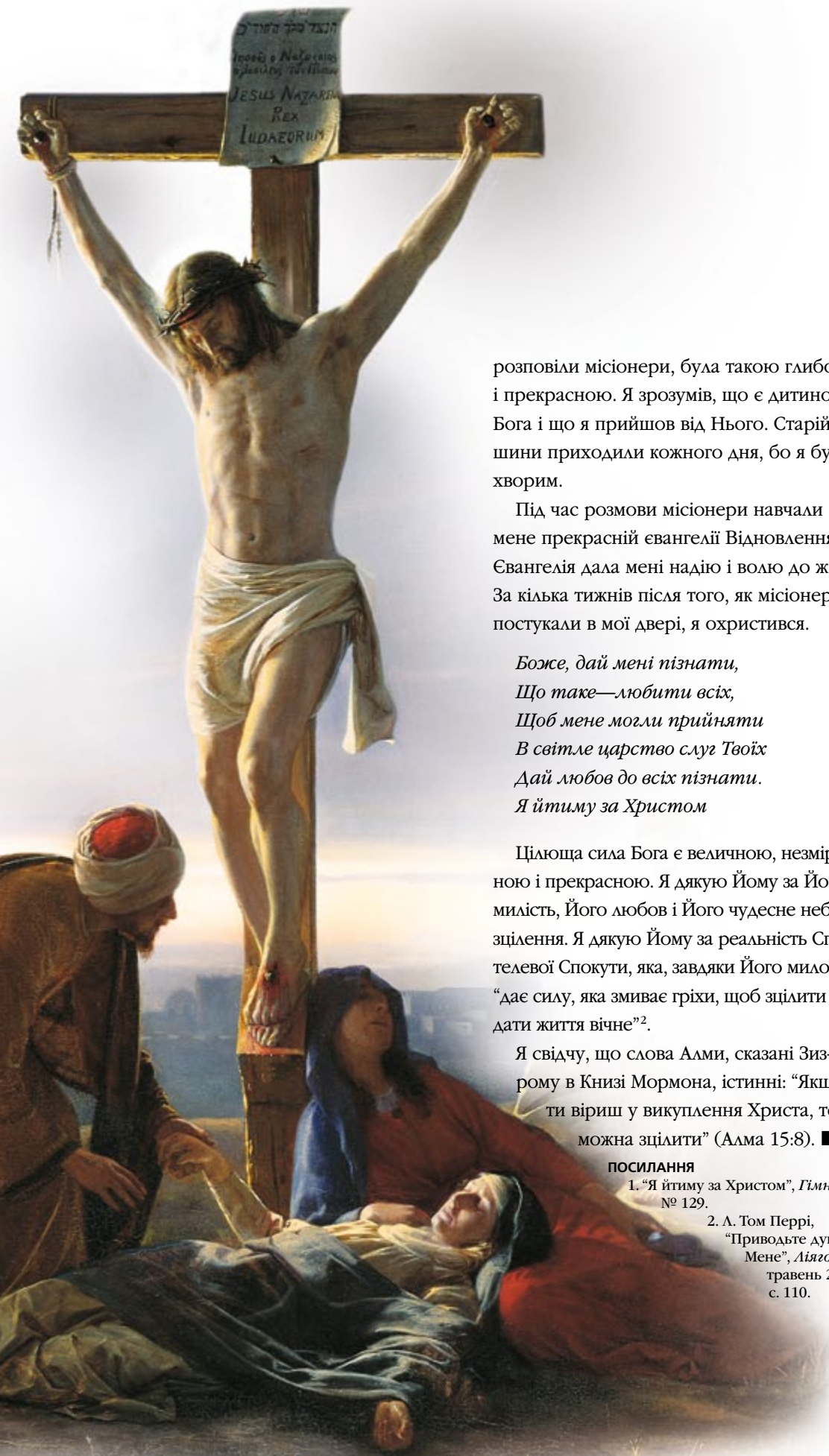
Не відступивши перед цим, старійшина з Айдахо запитав, скільки мені років. Я відповів: “Навіщо вам знати мій вік? Будь ласка, ідіть”.

Старійшина відповів: “Я хочу розповісти тобі історію про хлопчика, який бачив *твого* Небесного Батька і *твого* Спасителя Ісуса Христа. Ми хочемо розповісти цю історію. Я майже замерз біля дверей”.

Я сказав: “Я даю вам 10 хвилин”.

Ті 10 хвилин глибоко зворушили й змінили моє життя. Історія, яку

розповіли місіонери, була такою глибокою і прекрасною. Я зрозумів, що є дитиною Бога і що я прийшов від Нього. Старійшини приходили кожного дня, бо я був хворим.

Під час розмови місіонери навчали мене прекрасній євангелії Відновлення. Євангелія дала мені надію і волю до життя. За кілька тижнів після того, як місіонери постукали в мої двері, я охрестився.

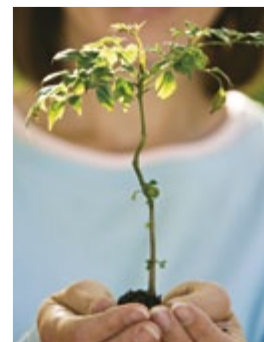
*Боже, дай мені пізнати,
Що таке—любити всіх,
Щоб мене могли прийняти
В світле царство слуг Твоїх
Дай любов до всіх пізнати.
Я йтиму за Христом*

Цілюща сила Бога є величною, незмірною і прекрасною. Я дякую Йому за Його милість, Його любов і Його чудесне небесне зцілення. Я дякую Йому за реальність Спасителевої Спокути, яка, завдяки Його милості, “дає силу, яка змиває гріхи, щоб зцілити і дати життя вічне”².

Я свідчу, що слова Алми, сказані Зизрому в Книзі Мормона, істинні: “Якщо ти віриш у викуплення Христа, тебе можна зцілити” (Алма 15:8). ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Я йтиму за Христом”, Гімни, № 129.
2. Л. Том Перрі, “Приводьте душі до Мене”, *Ліягона*, травень 2009, с. 110.

Цілюща сила Бога є величною, незмірною і прекрасною. Я дякую Йому за Його милість, Його любов і Його чудесне небесне зцілення.

ВЕЛИКА СПІЛЬНОТА СВЯТИХ

Члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів живуть у різних країнах, мають різні професії й покликання й переживають різні труднощі.

Однак Спаситель і Його євангелія пропонують вирішення наших проблем, об'єднують у любові й спільній меті та згуртовують нас у всесвітню спільноту.

Чи ви приходите на збори в Україні, де у маленькій філії, крім вас, присутні лише 13 чоловік, чи це приход з 200 чоловік у Мексиці, ви є частиною чогось величнішого. Завдяки спільній вірі в Спасителя, ми в буквальному розумінні "не чужі й не прихोцьки, а співгорожани святим і домашні для Бога" (Ефесянам 2:19).

Ми сподіваємося, що, познайомившись зі своїми одновірцями з усього світу завдяки цій статті (і завдяки кожному номеру церковних журналів), ви відчуєте впевненість в тому, що євангелія Ісуса Христа надає вам все необхідне для подолання ваших особистих труднощів.

Вііґа Фаатоґа з Самоа
60 років
Мер
Перший радник у єпископаті

Лусія Леонардо з Гватемали
23 роки
Студентка
Другий радник у президентстві Товариства молодих жінок колу

Цунамі, який пронісся по Самоа у вересні 2009 року, забрав мого онука. Він також забрав життя сина моєї сестри. Я втратив дім, дві машини й більшість майна. Майже все наше поселення переселяється вище в гори, щоб не постраждати від стихії знову.

Я знаю, що Бог любить тих, хто вижив, бо за допомогою Церкви Він дав нам нові домівки, їжу й воду. Я знаю, що Він любить тих, хто загинув, бо завдяки Його силі ми зможемо бути разом знову. Ми благословенні люди.

Я маю ті ж проблеми, що і кожна людина мого віку. Що мені слід робити в житті? Що вивчати? З ким одружитися? Як протистояти тиску друзів, які не є членами Церкви й спонукають мене занижувати норми? Іноді так легко впасти у відчай, засумувати чи нервувати.

Євангелія спрямовує моє життя в усіх напрямках. Хоча я все ще маю працювати над певними аспектами, я знаю, чого хочу, і я знаю, куди прямую, завдяки євангелії. Я вдячна за неї, вона дійсно робить мене щасливою. Вона допомагає мені залишатися сильною та допомагати іншим, бо я знаю, що коли мені потрібна допомога, я можу молитися Небесному Батькові.

Валеріна М., шт. Юта, США
10 років

Бути старшою сестрою не завжди легко. Іноді я впадаю в розпач. Але я навчилася бути хорошим другом молодшій сестрі й брату, спостерігаючи за мамою та її стосунками зі своєю сестрою. Вона навчає мене показувати приклад послідовниці Христа людям, які мене оточують. Я можу робити це, щоб показати, як сильно я ціную любов Небесного Батька й Ісуса Христа, а також любов мами й тата.

Елізабет Кангете з Кенії

27 років
Незалежний журналіст
Президент Товариства
допомоги приходу

До того як я прийняла євангелію, мій світ був дуже похмурим. Я не поспішала прощати й тримала в собі погані почуття до всіх, хто, на мою думку, погано зі мною повівся. Я була розчарована у шлюбі й бачила навколо себе лише чоловіків, які пили, й жінок, яких били.

Я змінилася після того, як прийняла євангелію Ісуса Христа. Так чудово було ходити до церкви й бачити сім'ї, які сидять разом. Там навчали про любов, взаємоповагу й розуміння. Я помітила, що з мого життя зникають традиції, які суперечили євангелії.

Я відчула спонукання помиритися з людиною, яку вважала своїм ворогом. Зараз ми часто спілкуємося. Я зустріла чудового колишнього місіонера й невдовзі ми уклали храмовий шлюб.

Я переконана, що знаходжуся в правильному місці. Завдяки любові й турботі, з якою ставляться один до одного члени Церкви, я відчуваю себе частиною великого цілого. Моє життя набрало більшого сенсу. Я знаю, що вкрай важливо залишатися вірною до кінця й не озиратися назад — у колишню темряву й муки сумління.

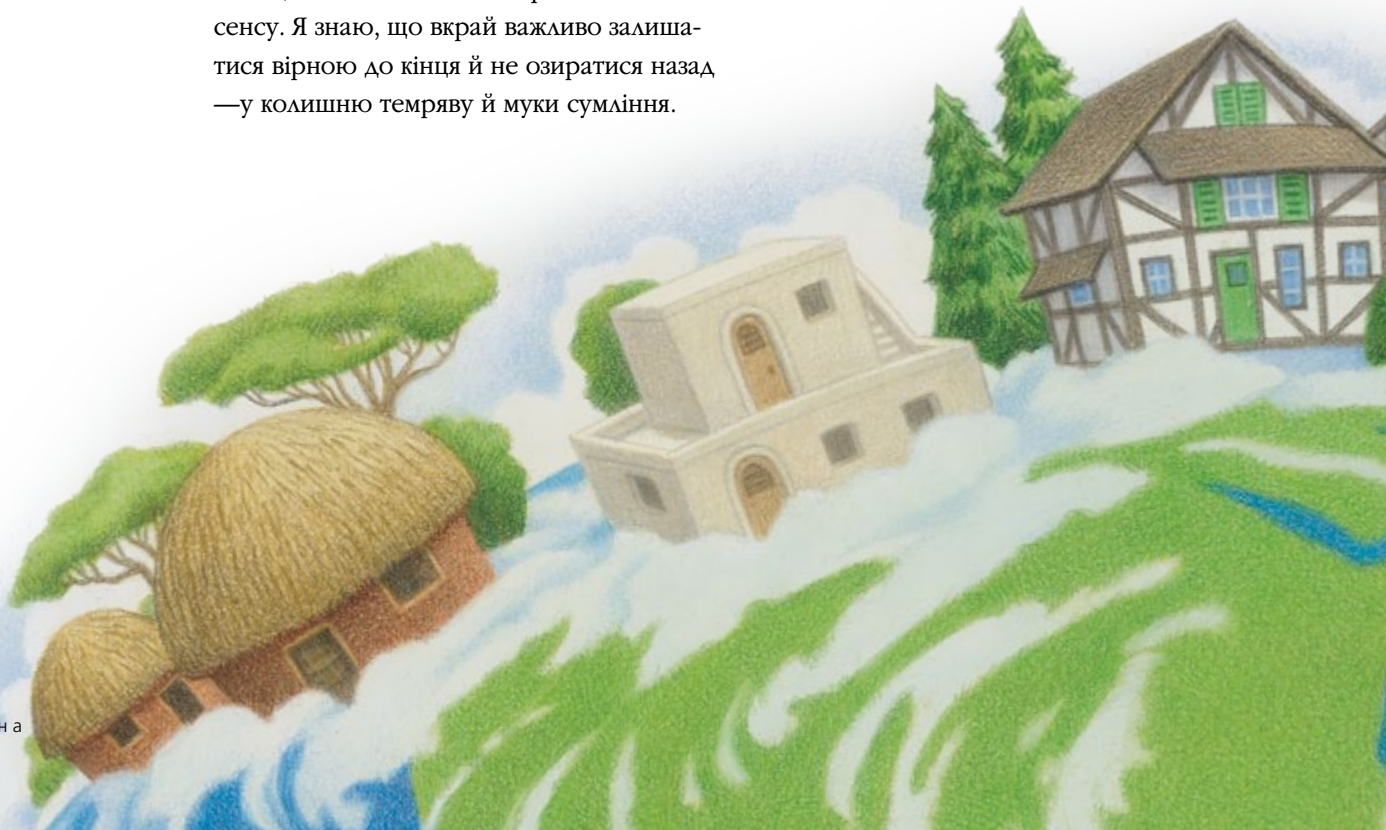
Харрісон Лумбама із Замбії

46 років
Службовець благодійної
недержавної організації
Президент округу

Все життя мені доводиться зводити кінці з кінцями, і це найважче. Вартість життя набагато більша моїх заробітків. Кожного дня я думаю про те, як заплатити за оренду, скільки залишилося продуктів, як заплатити за школу і т.ін.

Євангелія, яку я зараз знаю, дійсно допомогла мені зберегти здоровий глузд, незважаючи на труднощі. Завдяки дотриманню заповідей і завітів якимось чином я здатний нести свої тягарі. Завдяки дотриманню закону десятини, Небесний Батько благословляв нас і ми ніколи не були голодні, а завдяки Його благодаті нам вдавалося долати життєві перепони. Євангелія стала цілющим бальзамом у життєвих труднощах. Вона дає нам надію на краще майбутнє, якщо ми слухняні й вірні.

Перед яким би випробуванням я не постав, євангелія дає мені відповідь. Без неї в моєму житті просто не було б ні напрямку, ні мети.

**Варвара Бак
з Росії**

25 років
Студентка
Учитель Початкового
товариства

Я хочу бути більш схожою на Христа. Це не означає, що я сподіваюся досягти досконалості, але я хочу пам'ятати, хто я є, і бути кращою сьогодні, ніж я була вчора. Можливо, це важко, коли норми світу, що навколо нас, такі низькі. Було б легше понизити мої норми.

Але, в деякій мірі, дотримуватися церковних норм не важко. Я думаю, що люди цінують тих, хто живе за високими нормами. Мені завжди подобалися люди, які не палять або не п'ють і які дотримуються високих норм моралі. Тож, коли я зацікавилася Церквою, я вже жила за багатьма євангельськими нормами, і тому, що я дотримувалася цих заповідей, я отримала свідчення щодо них дуже швидко.

**Чхоен Монірак
з Камбоджі**

18 років
Перший радник у
президентстві Товариства
молодих чоловіків, учитель
семінарії

Перед усіма нами несподівано постають життєві проблеми. Після того як моя сім'я повернулася додому після запечаткування в Гонконзькому храмі, Китай, і перед від'їздом однієї з сестер на місію повного дня, мої старші брат і сестра втратили роботу, а зарплатня батька скоротилася наполовину. Всім нам одинадцятьом було нелегко в нашому маленькому будиночку, однак ми виконували обіцяння, дані в храмі.

У той час Святий Дух нагадав мені уривок з Писань: "Але перед тим як вам прагнути до багатства, прагніть до царства Божого" (Кн. Якова 2:18). Він сповнив мене надією. Я вірив, що Бог благословить мене і мою сім'ю.

Брат і сестра тепер знайшли роботу, і в нашій сім'ї є їжа, а я мав кілька обнадійливих співбесід. Це чудо зміцнило нашу віру в Христа. Я знаю, що Господь любить і знає нас. Він знає наші потреби. Якщо ми дотримуємося Його заповідей, то будемо процвітати на землі (див. Мосія 2:22). ■

“МИЛОСЕРДЯ НІКОЛИ НЕ МИНАЄ”: РОЗМОВА ПРО ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і його дружина Патриція Т. Холланд діляться своїми думками про роль Товариства допомоги.

“Я не можу уявити своє життя без Товариства допомоги,—каже Патриція Т. Холланд у своєму інтерв'ю співробітникам церковних журналів про важливість Товариства допомоги.—Це тому, що я не можу уявити життя без евангелії, а Товариство допомоги є тим місцем, де я особисто так багато дізналася про евангелію”.

Як сестра Холланд, так і її чоловік, старійшина Джеффри Р. Холланд, визнають силу евангелії у своєму житті. Вони також вдячні за вплив Товариства допомоги на зміцнення домівки. “Товариство допомоги завжди було силою Церкви,—каже старійшина Холланд.—Воно завжди допомагало забезпечувати тим, що було необхідно на кожній стадії розвитку Церкви. Сьогодні його вклад набирає більшої значущості через складність часу, в який ми живемо. Це не просто програма. Це—евангелія, евангелія в дії, яка присутня в житті наших надзвичайних жінок. Ми розуміємо, що у важкі часи Товариство пропонує своїм членам і навіть усій Церкві саме те, що ми потребуємо в цю мить”.

Далі старійшина і сестра Холланд діляться своїми думками про Товариство допомоги і про силу, яка наповнює сім'ї та приходи і філії, коли провідники священства і Товариства допомоги співпрацюють разом.

Яка роль Товариства допомоги у зміцненні віри й сімей?

Сестра Холланд: Через труднощі, які постають перед нами в сьогочасному світі, зараз Товариство допомоги потрібне нам, як ніколи раніше. Жінкам Церкви все більш необхідно бути праведними, вірними й мати поруч Духа. І також жінки потрібні одна одній, щоб зберігати віру й підтримувати її.

Старійшина Холланд: Товариство допомоги виконує таку задачу: допомагає навчати евангелії в надзвичайно сильний спосіб, особливим жіночим голосом. Товариство допомоги—це одна з рушійних сил, яка приносить евангельське вчення й цінності в життя жінок. Однак пам'ятайте, що евангельські принципи не обмежуються статтю. Любов, милосердя й співчуття так само, як сила, провідництво, рішучість—усе

це євангельські чесноти. Нам всім слід володіти якомога більшою кількістю цих чеснот, як чоловікам, так і жінкам.

Кожен з нас, хто йде євангельським шляхом, є особистістю—дочкою або сином Бога. Як особистості, ми повинні бути твердими, наче скеля. Жодна організація не буде сильнішою за людей, яких вона об'єднує, жоден дім не буде сильнішим за його фундамент.

Сестра Холланд: Коли я думаю про всі благословення, які ми, святі останніх днів, отримуємо в храмах, наших приходах і філіях,

“З огляду на труднощі, які постають перед жінками й сім'ями, жодна організація у світі не зможе принести більшої користі в майбутньому, ніж Товариство допомоги”.

Патриція Т. Холланд

у наших шлюбх і сім'ях, то усвідомлюю, що в їх основі лежать священство й Товариство допомоги—чоловіки й жінки,—які співпрацюють разом і вдома, і в Церкві.

Старійшина Холланд: Кожного тижня жінки йдуть додому після Товариства допомоги й розповідають чоловікам, про що дізналися. Таким чином і моя дружина, й дочки упродовж років отримували благословення завдяки настановам священства, які ми з синами отримували й потім ними ділилися.

Сестра Холланд: Думаю, можна сказати, що з огляду на труднощі, які постають перед жінками й сім'ями, жодна організація у світі не зможе принести більшої користі в майбутньому, ніж Товариство допомоги. Необхідно, щоб жінки Церкви зміцнювалися у своїх покликаннях як провідники, як “полководці” благополуччя своїх дітей, особливо зараз, коли ми спостерігаємо, що сім'ї розпадаються. Нам необхідно крокувати разом, пліч-о-пліч, щоб здійснювати цю роботу.

Як Товариство допомоги зміцнило вас і вашу сім'ю?

Сестра Холланд: Я відчула вплив Товариства допомоги ще до того, як народилася, бо моя мама і моя бабуся служили в Товаристві допомоги. Дитиною я навчалася від них. Я хотіла бути схожою на них. Вони розповідали історії про мою прабабусю Елізабет Шмуц Барлокер, яка упродовж 40 років служила президентом Товариства допомоги. Вона віддавала все, що мала, навіть свою їжу й одяг, сестрам у євангелії. Вона мала віру в те, що Бог захистить і благословить її в служінні. Так воно й було. Приклад цих трьох жінок

та їхнє служіння в Товаристві допомоги надихає мене й сьогодні.

Старійшина Холланд: Я не ходив до Товариства допомоги, але поки я зростав, воно формувало моє життя. Коли я був підлітком, мама служила в президентстві Товариства допомоги нашого приходу. Я, будучи юнаком, із захопленням спостерігав за нею. Безсумнівно, ті благословення можуть переходити від наших предків до нас і благословляти наших дітей та онуків.

Однак моє свідчення про Товариство допомоги також зміцнило завдяки моїй дружині. Я пишаюся, що одружений з колишнім президентом Товариства допомоги. Я особисто отримував благословення завдяки її відданості. Одружуючись із Патрицією Террі, я знав, якою жінкою вона є, оскільки бачив, як вона служить Господу. Вона приймала й виконувала покликання в царстві. Для мене вона була більшою за життя. Зараз ті цінності й чесноти благословляють наш шлюб і дітей. То чи благословило мене Товариство допомоги? Безсумнівно!

Як провідники священства й допоміжних організацій можуть співпрацювати, щоб зміцнити приход або філію?

Сестра Холланд: Товариство допомоги було створено за зразком священства. Це проводить чудову паралель між священством і Товариством допомоги та підсилює ідею того, що чоловіки й жінки підсилюють праведність одне одного. Чоловікам необхідно благословляти жінок, а жінкам необхідно благословляти чоловіків. З великою силою про це навчають у храмі. Приходи і філії будуть сильнішими, якщо провідники священства й допоміжних організацій будуть

працювати разом. Ми бачили силу зборів ради приходу в усіх місцях, де жили.

Всі—і чоловіки, і жінки—є членами тіла Христового, і яке це чудове членство! З Писань ми дізнаємося, що “якщо ви не єдині, ви не Мої” (УЗ 38:27) і “око не може сказати руці: “Ти мені непотрібна” (1 Коринтянам 12:21).

Старійшина Холланд: Враховуючи складність сьогоднішніх проблем, провідники приходів і філій повинні працювати разом. Єпископ є людиною, яка володіє ключами священства для керування приходом. Збори ради приходу або філії—це місце, де необхідно скоординувати всі зусилля. Чим краще працює рада, тим краще працює Церква. Це стосується кожного приходу або філії.

Єпископ може використовувати збори ради як час, коли він разом з іншими провідниками приходу аналізує потреби приходу. Чи є члени Церкви, яким потрібна матеріальна допомога? Чи той юнак готовий до служіння на місії? Чи готуються подружні пари до храму? Чим ми, як рада приходу, можемо допомогти?

Пам’ятайте, що тривоги матері не можна відділити від

потреб її дітей і чоловіка. Завдяки візитному вчителю-ванню президент Товариства допомоги бачить потреби всієї сім’ї та кожного окремого її члена. Це потужне джерело, яким слід користуватися на радах приходу.

Як Товариство допомоги допомагає Церкві долати випробування 21-го століття?

Старійшина Холланд: Теперішні економічні негаразди, які можна бачити в усьому світі, змінили фінансове обличчя землі. Однак Товариство допомоги завжди навчало принципам надання допомоги й заощадливого життя. Світ

“Ті самі навички та ідеї, які Товариство допомоги завжди відстоювало, містять багато відповідей на проблеми, які ми зустрічаємо по всьому світу. “Милосердя ніколи не минає”. Під таким прапором може об’єднатися все людство”.

Старійшина Джеффі Р. Холланд

може вважати старомодним консервування фруктів чи виготовлення ковдр. Однак прямо зараз є люди, які потерпають від голоду й холоду. Для них консервовані фрукти й теплі ковдри є в буквальному розумінні даром небесним. Заощадливе життя ніколи не стане старомодним. Це не повернення в 19-те століття. Це напрямок, якого ми повинні дотримуватися у 21-му столітті. Ті самі навички та ідеї, які Товариство допомоги завжди відстоювало, містять багато відповідей на проблеми, які ми зустрічаємо по всьому світу.

“Милосердя ніколи не минає”. Під таким прапором може об’єднатися все людство. Це не програма. Це—гучний євангельський заклик (див. 1 Коринтянам 14:8–10). Євангелія ніколи не минає. Тому таким доречним є девіз Товариства допомоги “Милосердя ніколи не минає” (див. 1 Коринтянам 13:8). Це підкреслює той факт, що чоловіки й жінки-святі останніх днів працюють над однаковою метою—намагаються стати учнями Христа.

І якщо віють вітри, то вони віють. Якщо приходить буря, вона приходить. Євангелія завжди дає відповідь,

яким би не було запитання. Вона завжди перемагає. Ми збудовані на камені Ісуса Христа, і саме опираючись на Його надійний незмінний євангелій, ми подолаємо важкі часи.

Сестра Холланд: Думаю, що в серцях жінок живе бажання служити тим, хто в нужді. Не має значення, молода жінка чи літня, заміжня чи самотня. Товариство допомоги надає їй прекрасну можливість служити, тому що завжди є нужденні люди. І так само кожна жінка в той чи інший період матиме потребу в чомусь служінні. Дійсно, “Милосердя ніколи не минає”—це вічний принцип, що містить потужне послання, яким кожен може керуватися у своєму житті.

Старійшина Холланд: Пам’ятайте, що служіння Товариства допомоги не обмежується служінням членам Церкви. Всі ми намагаємося піклуватися про своїх, але величне сестринство Товариства допомоги й надзвичайне співчутливе служіння не знають кордонів. Це допомагає нам піклуватися про сусідню сім’ю, яка не належить до нашої віри, чи послужити разом з іншими в місцевій школі, або допомогати підтримувати чистоту і порядок у своєму районі та місті.

Яку роль відіграватиме Товариство допомоги в майбутньому?

Сестра Холланд: Очевидно, що Товариство допомоги відіграватиме в майбутньому важливу роль. Чим похмурішим ставатиме світ, тим яскравіше сяятиме євангелія. Товариство допомоги відіграє ключову роль у викладанні сестрам євангельського вчення. Найважливішим з учень є те, що Бог, Небесний Батько, послав Свого Єдинонародженого Сина, Ісуса Христа, на землю. Його Спокута, Воскресіння і приклад навчають нас мати віру в Нього, каятися, укладати завіти й любити одне одного. Ісус Христос—це світло, яке ніколи

РАДИ ПРИХОДУ: ЦЕ МІСЦЕ, ДЕ ПРОВІДНИКИ ПРАЦЮЮТЬ РАЗОМ

“До складу ради приходу входять: єпископат, діловод приходу, виконавчий секретар приходу, провідник групи первосвящеників, президент кворуму старійшин, провідник місіонерської роботи приходу і президенти Товариства допомоги, Товариства молодих чоловіків, Товариства молодих жінок, Початкового товариства і Недільної школи. ...

Членів ради заохочують говорити правдиво. ... Чоловіки і жінки повинні відчувати, що їхні зауваження цінні, і вони є повноцінними учасниками. ... Точка зору жінок іноді відрізняється від чоловічої і суттєво розширює бачення у розумінні й реагуванні на потреби членів Церкви.

Збори ради приходу мають зосереджуватися на справах, які зміцнять окремих людей і сім’ї” (Довідник 2: Керування Церквою [2010], 4.4; 4.6.1).

не згасне—яскраве світло, яке розвіє темряву.

Старійшина Холланд: В Матвії 7:16 сказано: “По їхніх плодах ви пізнаєте їх”. Наприклад, навіть коли наші діти були дуже малі, вони бачили, як віддано ставиться їхня матір до євангелії, а також роль, яку жінка в ній відіграє. Вони часто були разом з нею, коли вона служила сестрам Товариства допомоги. Іноді вони мали молитися, щоб наша стара машина завелася. Вони бачили, як їхня матір в старому пальті бреше по снігу, щоб попідклубатися про сестер Товариства допомоги в Новій Англії. Вони були малими, але нікого цього не забудуть. Вони бачили жертву й вірність своєї матері, і завдяки цьому наші дочки є жінками-святими останніх днів, глибоко відданими служінню, а наші сини з великою повагою і захопленням ставляться до зобов’язань та відданості наших невісток. Зрозуміло, що завдяки прикладу матері наші діти зрозуміли, якою вирішальною, піднесеною є роль жінки в їхньому житті та в царстві Бога.

Подібним же чином інші люди бачитимуть приклад “плодів” з життя святих останніх днів—плодів, які з’являються тоді, коли ми докла-

даємо зусиль, щоб стати учнями живого Бога. Це та яскравість, яка ніколи не потьмяніє. Майбутнє Товариства допомоги—яскраве, бо євангелія яскрава. Світло царства Божого ніколи не згасне. Зі зростанням людських потреб євангельська сурма звучатиме гучніше. А в перших рядах людей, які нестимуть це послання і робитимуть благодійні пожертвування будуть праведні носії священства й жінки Товариства допомоги Церкви. ■

Це інтерв’ю взяли ЛаРен Гонт і Джошуа Перкі, співробітники церковних журналів.

Джулі Б. Бек

Генеральний президент Товариства допомоги

ВИКЛАДАННЯ ВЧЕННЯ ПРО СІМ'Ю

Коли я зустрічаюся з дорослою молоддю по всьому світу, то запитую: “Чому Перше Президентство так дбає про вас і надає так багато ресурсів?” Ось які відповіді я отримала: “Ми—майбутні провідники”. “Ми потребуємо навчання, щоб бути сильними”. “Заняття в семінарії та інституті зміцнюють наше свідчення”. “Нам потрібно знайомитися з іншими чудовими молодими святими останніх днів”. “Ми є надією на майбутнє”. Рідко можна почути: “Щоб колись стати кращими батьками й матерями”. Їхні відповіді зосереджені на них самих, бо таким є цей період їхнього життя.

Однак батьки, вчителі і провідники молоді повинні викладати підростаючому поколінню вчення про сім'ю. Це важливо, аби допомогти молодим людям сягнути вічного життя (див. Мойсей 1:39). Їм потрібно знати, що теологічне підґрунтя сім'ї ґрунтується на Сотворінні, Падінні й Спокуті. Їм необхідно розуміти, що загрожує сім'ї, аби знати, з чим боротися і до чого готуватися. Їм потрібно чітко розуміти, що повнота євангелії здійснюється у храмових обрядах і завітах.

Теологічне підґрунтя сім'ї

У Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів ми маємо теологічне підґрунтя сім'ї, яке ґрунтується на Сотворінні, Падінні й Спокуті. Завдяки Сотворінню землі з'явилося місце, де сім'ї могли жити. Бог створив чоловіка та жінку—дві невід'ємні складові сім'ї. Згідно з планом Небесного Батька Адама і Єву було запечатано, і вони утворили вічну сім'ю.

Падіння відкрило шлях до зростання сім'ї. Адам і Єва, як керівники своєї сім'ї, вирішили здобути досвід смертного життя. Завдяки Падінню вони змогли мати синів і дочок.

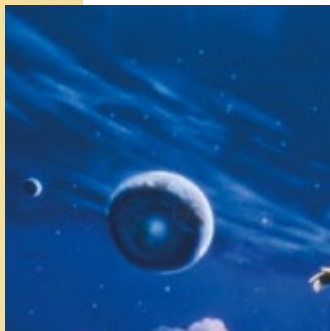
Спокута дає сім'ї можливість бути запечатаною навіки. Завдяки Спокуті сім'ї можуть вічно розвиватися й удосконалюватися. План щастя, який також називають планом спасіння, був планом, створеним для сімей. Підростаюче покоління має розуміти, що в основі нашої теології знаходиться сім'я.

Коли ми говоримо про якості, без яких неможливо отримати благословення вічного життя, ми маємо на увазі якості, без яких неможливо отримати благословення вічної сім'ї. Таким було

Це покоління буде покликано захищати вчення про сім'ю так, як іще ніколи раніше. Але якщо воно не знає вчення, то не зможе захистити його.

Ми маємо теологічне підґрунття сім'ї, яке ґрунтується на Сотворінні, Падінні й Спокуті.

ЗЛІВА: ФРАГМЕНТ КАРТИНИ ВЕССВІЛ; ХУДОЖНИК СІДНІ КІНГ; ФРАГМЕНТ КАРТИНИ АДАМ І ЄВА ЗАПЛАЧУЮТЬ ЕДЕМСЬКИЙ САД; ХУДОЖНИК ДЖОЕФ ВІКЛІ; ФРАГМЕНТ КАРТИНИ НЕ МОЯ, А ТВОЯ НЕХАЙ СТАНЕТЬСЯ ВОЛЯ; ХУДОЖНИК ГАРРІ АНДЕРСОН; ЗЛІВЯНОГО ДОВІДЛУ PACIFIC PRESS PUBLISHING ASSOCIATION, INC.; ФОТОІЛЮСТРАЦІЇ ВЕСТОНА С. КОЛТОНА І КРЕЙГА ДІМОНДА

вчення Христа, і його було відновлено через пророка Джозефа Сміта. Це записано в Ученні і Завітах 2:1–3:

“Ось, я відкрию вам священство рукою Іллі, перед пришествям великого й жахливого дня Господа.

І він посадить у серця дітей обіцяння, дані батькам, і серця дітей повернуться до їхніх батьків.

Якби це було не так, то всю землю було б повністю спустошено при Його пришестві”.

Мова йде про храмові благословення—храмові обряди і завіти, без яких “всю землю було б повністю спустошено”.

Заяву “Сім'я: Проголошення світові” було написано для того, щоб підкреслити, що сім'я є центральною частиною Творцевого плану¹. Без сім'ї не було б плану; не було б причини для життя на землі.

Що загрожує сім'ї

Крім розуміння теологічного підґрунття сім'ї нам також потрібно зрозуміти, що їй загрожує. Якщо ми цього не зробимо, то не зможемо підготуватися до битви. Все навколо нас свідчить про те, що сім'я стає менш важливою. Кількість шлюбів зменшується, вік укладання шлюбу зростає, а розлучень стає все більше. Збільшується кількість дітей,

народжених поза шлюбом. Абортів стає все більше і їх статус узаконюється. Спостерігається зменшення народжуваності. Ми бачимо нерівність у стосунках між чоловіками і жінками. І все ще існують культури, де жорстоке ставлення в сім'ї є нормою. У багатьох випадках кар'єра вважається важливішою за сім'ю.

Багато молодих людей втрачають довіру до інституту сім'ї. Вони все більше й більше віддають перевагу освіті й усе менше уваги приділяють важливості створення вічної сім'ї. Багато з них не розуміють, що утворення сім'ї—це робота, яка ґрунтується на вірі. Для них це процес вибору, схожий на здійснення покупок у магазині. Багато з них не довіряють особистій моральній

Серед загроз, які постають перед сім'єю, є розлучення, кількість яких постійно зростає.

стійкості, а також моральній стійкості своїх однолітків. Оскільки спокуси є настільки шаленими, багато з них не впевнені, що зможуть успішно дотримуватися завітів.

Крім того, у багатьох молодих людей недостатньо розвинені навички спілкування, що стає на заваді для створення вічних сімей. Вони все більш майстерно спілкуються з кимось на відстані 80-ти км, і все менш здатні підтримувати розмову з людьми, що знаходяться з ними в одній кімнаті. Через це їм важко спілкуватися один з одним.

Ми також маємо проблему, про яку читаємо у Посланні до ефесян 6:12: “Бо ми не маємо боротьби проти крові та тіла, але проти початків, проти влади, проти світоправителів цієї темряви, проти піднебесних духів злоби”. Щодня ведеться публічна політика, спрямована проти сім'ї, а саме визначення сім'ї юридично змінюється по всьому світу. Порнографія досягнула небачених масштабів. Новою цільовою аудиторією для тих, хто створює порнографію, стають молоді жінки. Батьки змальовуються недолюбленими й недалекоими. Послання, спрямовані проти сім'ї, можна побачити повсюди. Молоді люди втрачають відчуття того, що потрібно створювати вічні сім'ї.

Ми бачимо, як це може відбуватися, коли читаємо слова антихриста Коригора: “І так він проповідував їм, відводячи серця багатьох, призводячи їх підняти голови свої у своїй злочестивості, так, ведучи багатьох жінок, а також чоловіків, до вчинення розпусти” (Алма 30:18). Сатана знає, що ніколи не матиме тіла. Він ніколи не матиме сім’ї. Тому він робить своєю мішенню молодих жінок, які будуть створювати тіла для майбутніх поколінь.

Коригор був Антихристом. Антихрист означає спрямований проти сім’ї. Будь-яке вчення або принцип, які світ адресує нашій молоді і які спрямовані проти сім’ї, також є антихристовими. Це абсолютно очевидно. Якщо наша молодь

перестане вірити у праведні традиції своїх батьків, як колись народ, описаний у книзі Мосії 26, якщо молодь не зрозуміє своєї ролі у плані, тоді їх зможуть звести на манівці.

Навчати підростаюче покоління

Що, як ми сподіваємося, це підростаюче покоління зрозуміє і робитиме завдяки отриманим від нас знанням? Відповідь на це запитання так само, як і основоположні складові вчення про сім’ю, містяться в Проголошенні про сім’ю. Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) сказав, що Проголошення стало

Батьки, а також провідники і вчителі молоді, повинні викладати підростаючому поколінню вчення про сім’ю, як воно міститься в Писаннях і в Проголошенні про сім’ю.

СІМ’Я—ВІЧНА

“Сім’я не є випадковим атрибутом смертного життя. Як організаційна сполука, вона існувала в небесах ще до створення цього світу. В історії землі першою сімейною парою стали Адам і Єва, як написано в книзі Буття. Сам Господь благословив шлюб між Адамом і Євою та запечатав його на час і всю вічність. Завдяки цьому їхня сім’я існуватиме вічно”.

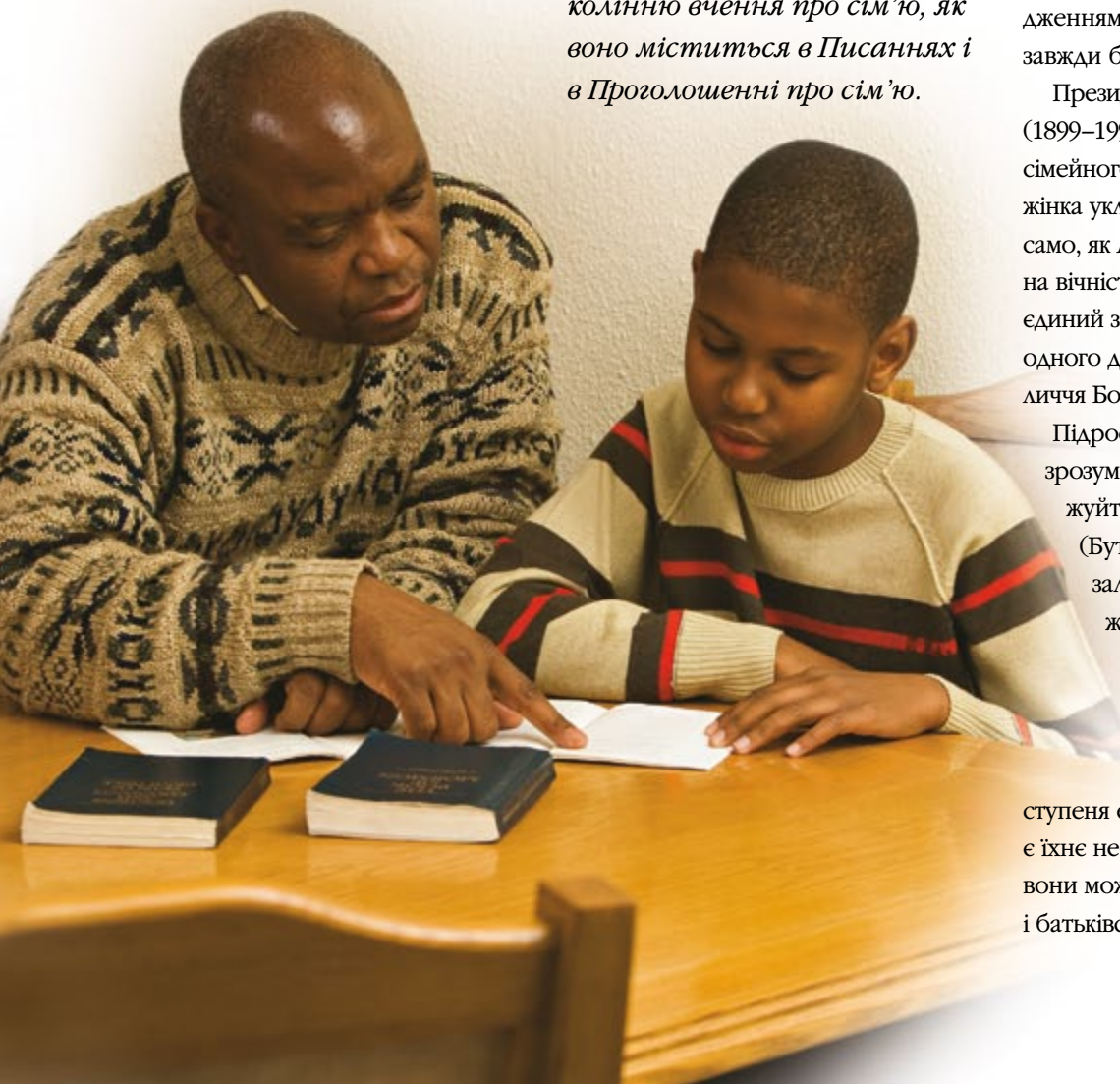
Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “The Family: A Proclamation to the World,” in Dawn Hall Anderson, ed., *Clothed with Charity: Talks from the 1996 Women’s Conference* (1997), 134.

“декларацією і ще одним підтвердженням норм, ученя і практик”, які завжди були в цій Церкві².

Президент Езра Тефт Бенсон (1899–1994) сказав: “Цей порядок ... сімейного управління, де чоловік і жінка укладають завіт з Богом так само, як Адам і Єва, щоб запечататися на вічність, мати нащадків ...—це єдиний засіб, за допомогою якого ми одного дня зможемо побачити обличчя Бога і жити”³.

Підростаючому поколінню треба зрозуміти, що заповідь “розмножуйтеся і наповнюйте землю” (Буття 1:28; Мойсей 2:28) залишається в силі. Народження дітей є роботою, що ґрунтується на вірі. Президент Спенсер В. Кімбол (1895–1985) сказав:

“Виявом найвищого ступеня егоїзму серед подружніх пар є їхнє небажання мати дітей, якщо вони можуть їх мати”⁴. Материнство і батьківство—це вічні ролі. Кожен

ВЧИТЕЛЯМ

“Ваша головна мета, ваш важливий і найбільший обов’язок—навчати євангелії

Господа Ісуса Христа, як про це було відкрито в ці останні дні. Ви повинні навчати цій євангелії, а матеріалами й авторитетними джерелами у вашій роботі повинні бути Головні труди Церкви і слова тих, кого Бог покликав вести Свій народ у ці останні дні”.

Президент Дж. Рубен Кларк мол. (1871–1961), перший радник у Першому Президентстві, *Шляхи розвитку освіти в Церкві*, rev. ed. (1994), с. 10; див. також *Навчання євангелії: Підручник для вчителів і провідників СЦО* (2001), с. 4.

має відповідальність за виконання чоловічої або жіночої половини у цьому плані. І саме в молодості слід підготуватися до виконання цих вічних ролей і обов’язків.

Батьки, вчителі і провідники можуть допомогти молодим людям підготуватися до отримання благословень Авраама. Які це благословення? Авраам розповідає нам про них у книзі Авраам 1:2. Він каже, що хотів “права, в яке мене необхідно було висвятити, аби надавати їх; ... бути тим, хто володіє великим знанням, ... бути батьком багатьох народів, князем миру, і бажаючи отримати настанови, і дотримуватися заповідей Бога, я став правочинним спадкоємцем, Первосвящеником, що мав право, яке належить батькам”.

Де Авраам отримав ці благословення? Ці благословення отримують лише ті, чий шлюб укладено і запечатано в храмі. Чоловік

не може стати “батьком багатьох народів”, якщо його не запечатано в храмі до дружини. Подібним же чином Авраам не міг мати права, що належить батькам, не маючи дружини з правами, що належать матерям.

Історії про Авраама та Сарру, Ісака та Ревеку знаходяться у книзі Буття. У Авраама і Сарри був лише один син Ісак. Якщо Авраам мав стати “батьком багатьох народів”, то наскільки важливою була дружина Ісака—Ревека? Вона була настільки важливою, що він послав свого слугу за сотні миль, щоб знайти праведну молоду жінку—таку, яка буде дотримуватися

завітів, таку, яка розуміє, що означає утворити вічну сім’ю.

У книзі Буття 24:60, Ревека отримує благословення бути матір’ю “тисячі десятків тисяч”. Де ми отримуємо подібні благословення? У храмі.

Історія Ісака і Ревеки—це приклад чоловіка, який мав ключі, й жінки, яка мала вплив. Разом вони працювали над здійсненням своїх благословень. Їхня історія має надзвичайне значення. Благословення дому Ізраїлевого залежали від чоловіка та жінки, які розуміли своє місце в плані та свої обов’язки стосовно утворення вічної сім’ї, народження дітей та їхнього навчання.

*Ми готуємо свою
молодь до храму й
до вічних сімей.*

ЯК ВИКОРИСТОВУВАТИ ДОКУМЕНТ “СІМ’Я: ПРОГОЛОШЕННЯ СВІТОВІ”.

- Повісьте Проголошення у своєму домі чи класі.
- Заохочуйте молодь тримати копію Проголошення в своїх Писаннях.
- Наводьте ключові висловлювання з Проголошення під час уроків, присвячених Писанням.
- Вивчайте Проголошення і використовуйте його під час домашніх сімейних вечорів.

У наш час ми маємо відповідальність виховати “Ісака” та “Реваку” у своєму домі і у класі. Кожен юнак і кожна дівчина мають розуміти свою роль у цьому величному партнерстві—що кожен з них є “Ісаком” чи “Ревакою”. Тоді вони чітко знатимуть, що мають робити.

Живіть так, щоб мати надію на вічне життя

Батьки, вчителі й провідники: живіть у своєму домі, в сім’ї, у шлюбі так, щоб молодь могла розвинути в собі надію на вічне життя, спостерігаючи за вами. Живіть і навчайте цьому з такою ясністю, щоб те, чого ви навчаєте, пробилось крізь весь галас, який вони чують, і проникло в їхнє серце, зворушивши його.

У своєму домі відрізно дотримуйтеся основоположних учень, щоб добре усвідомлювати свої ролі та обов’язки в сім’ї. Вашим критерієм є точність, а не досконалість. Якщо у вас є цілі й ви точно знаєте, як досягнути їх у своєму домі, то молодь навчатиметься від вас. Діти навчатимуться від вас молитися, вивчати разом Писання, проводити домашні сімейні вечори, проводити час за обіднім столом і з повагою висловлюватися про свого шлюбного партнера. Потім, спираючись на ваш приклад, підрастаюче покоління здобуде велику надію.

Я це знаю

Ми готуємо свою молодь до храму й до вічних сімей. Є багато загроз, які можуть послаблювати їхнє бажання утворити вічну сім’ю. Наше завдання—навчати молодих людей, щоб вони не мали хибних уявлень. Ми повинні дуже чітко визначити основоположні вчення, що містяться в заяві “Сім’я: Проголошення світові”.

Це покоління буде мати покликання захищати вчення про сім’ю, як іще ніколи раніше. Якщо вони не знають вчення, то не зможуть захистити. Молодь має розуміти роль храмів і священства.

Президент Кімбол сказав:

“Багато соціальних обмежень, які в минулому допомагали зміцнювати і підтримувати сім’ю, зараз слабшають і зникають. Прийде час, коли лише ті, хто вірять у сім’ю глибоко і сильно, зможуть зберегти свої сім’ї серед зла, що збирається навколо нас. ...

... Є люди, які даватимуть визначення сім’ї у настільки нетрадиційний спосіб, що, якщо вірити їхнім словам, її й не існує. ...

Разом з усіма, брати і сестри, ми не повинні обманюватися хибними аргументами, немов сім’я якимось чином пов’язана з конкретною фазою розвитку морального суспільства. Ми вільні протистояти тим силам, які применшують значущість сім’ї і збільшують значущість егоїстичного

індивідуалізму. Ми знаємо, що сім’я має бути вічною”⁵.

Євангелія Ісуса Христа є істинною. Її було відновлено пророком Джозефом Смітом. Ми маємо повноту євангелії у наш час. Ми є синами й доньками небесних батьків, які послали нас сюди, щоби ми набули земного досвіду, який підготує нас до благословення вічної сім’ї. Я свідчу вам про нашого Спасителя Ісуса Христа, що через Його Спокуту ми можемо стати досконалими і рівноправними у виконанні обов’язків у наших земних сім’ях і що завдяки Його Спокуті ми маємо обіцяння вічного життя у сім’ях. ■

З матеріалів трансляції для вчителів семінарій та інститутів релігії, що відбулася 4 серпня 2009 р.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, лист. 2010, с. 129.
2. Гордон Б. Хінклі, “Stand Strong against the Wiles of the World”, *Ensign*, Nov. 1995, 100.
3. Езра Тефт Бенсон, “What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple”, *Ensign*, Aug. 1985, 6.
4. Спенсер В. Кімбол, “Fortify Your Homes against Evil”, *Ensign*, May 1979, 6.
5. Спенсер В. Кімбол, “Families Can Be Eternal”, *Ensign*, Nov. 1980, 4.

НАРЕШТІ Я ЗНАЙШЛА ЦЕРКВУ

Більшу частину свого життя я відчувала порожнечу й прагнула знайти якусь основу, за яку могла б триматися. Я підозрювала, що те, чого я шукала, має знаходитися у церкві, тож з юного віку досліджувала багато релігій та філософій. Багато з них були хорошими, і їх сповідували хороші люди. Деякі були дивними й не містили нічого з того, що я шукала.

Після багаторічних пошуків я відчула нудьгу й розчарування, тож облишила їх. Я прийняла рішення розвинути стосунки з Богом самотійно і не мати справи з організованою релігією.

Через якийсь час після прийняття такого рішення я дивилася телепрограму, в якій йшлося про духовність. Ведучий телепрограми проводив інтерв'ю з сім'єю святих останніх днів. Коли я слухала ту сім'ю, то відчувала любов і тверду віру, яких так давно шукала. Я також була вражена тим, що святі останніх днів приділяють велику увагу сім'ї. Можливо, мені треба дослідити ще одну Церкву!

Внизу екрана телевізора

вказувався номер телефону Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів для Мілану й прилеглих міст. Я зателефонувала й поговорила з членом Церкви у центрі колу, який передав мій номер телефону місіонерам.

То був надзвичайно напружений час у моєму житті, тож коли місіонери зателефонували, щоб призначити зустріч, я запитала, чи не можу подзвонити їм через кілька тижнів, після того як вирішу всі питання. Вони погодилися й дали мені номер телефону президента Товариства допомоги, яка запросила мене прийти в церкву в неділю. Я прийшла, і мені там сподобалося все: уроки, люди й атмосфера. Я пішла з церкви, відчуваючи глибоке щастя.

Упродовж наступних двох місяців я приходила на церковні збори щонеділі. Потім, у жовтні 2008 року, мене охристили. Мої пошуки не лише закінчилися, вони завершилися. Я більше не відчувала духовної спраги, як раніше.

Я безмежно вдячна за те, що знайшла істину, але мені трохи сумно через те, що знадобилося так багато часу, щоб знайти евангелію Ісуса Христа. Однак я вдячна за досвід, який здобула завдяки своїм пошукам.

Оскільки я шукала в стількох місцях, я відчуваю більше задоволення від думки, що знайшла правильне місце, до якого я зараз належу. ■

Барбара Де Гігліо,
Ломбардія, Італія

Я вирішила залишатися осторонь організованої релігії. Але через якийсь час, після того як я прийняла таке рішення, я побачила сім'ю святих останніх днів, у якій брали інтерв'ю на телебаченні.

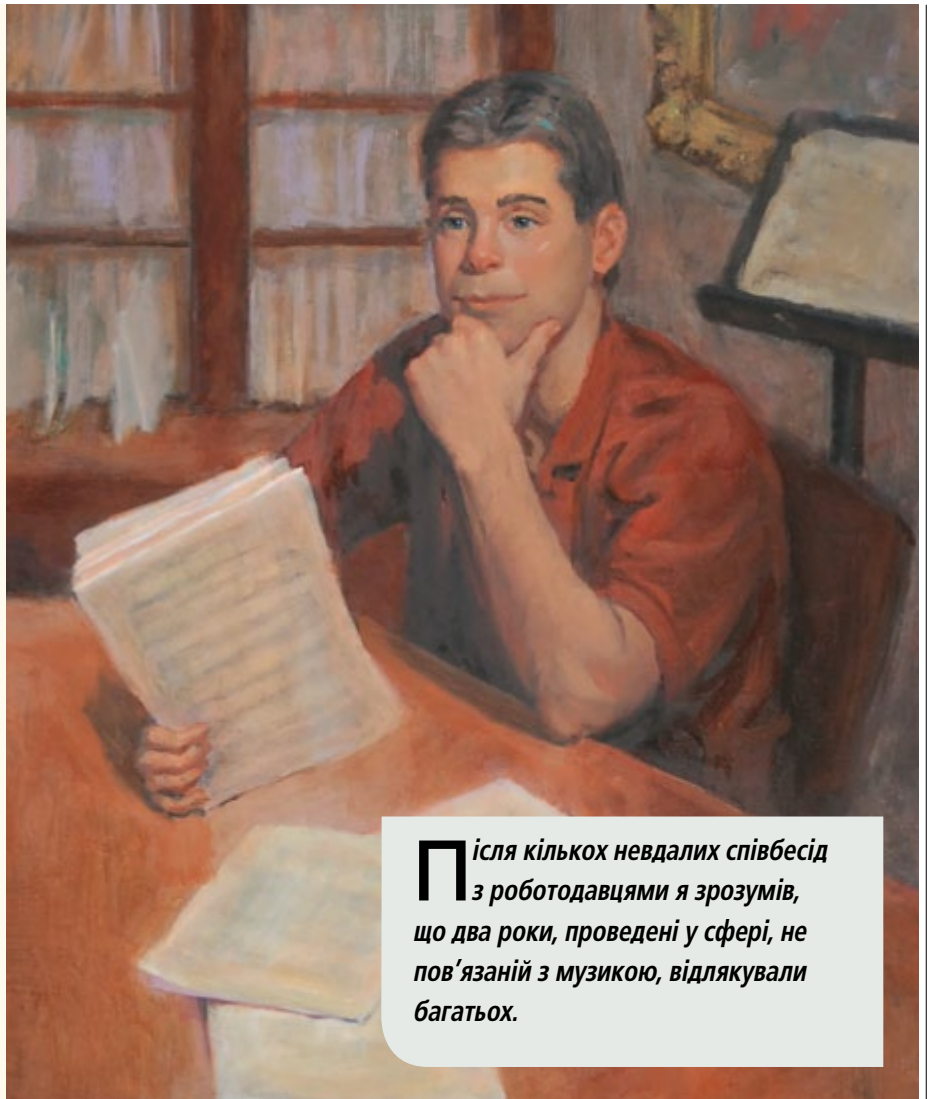
А ЯК ЖЕ МОЯ КАР'ЄРА?

Все складалося найкращим чином. Я закінчив Оксфордський університет, здобувши освіту музиканта, і почав працювати в професійному оркестрі в Единбурзі, Шотландія. Я професійно зростаю і у мене було багато друзів.

Під час навчання я вирішив відкласти служіння на місії повного дня. А тепер я й зовсім перестав думати про служіння. Через багато страхів, особливо страх, пов'язаний з кар'єрним ростом, я почав думати, що мій випадок є винятковим і мені не потрібно служити на місії. Жертви, на які доведеться піти, здавалися надто великими.

Однак хороші друзі й надзвичайний духовний досвід почали змінювати моє серце. Любов дбайливого, спостережливого єпископа допомогла мені здобути сильніше, глибше свідчення про відновлену євангелію. Невдовзі я зрозумів, що маю прийняти покликання служити на місії. Я не уявляв, як зможу продовжити свою кар'єру через два роки, зважаючи на високу конкуренцію, однак вірив у те, що Господь благословить мене за прийняття рішення. Я звільнився з роботи, не знаючи, що буде зі мною далі.

Мене покликали у Вест-Індську франкомовну місію. Випробування були важкими, однак мені подобалося служити людям і бачити, як змінюється їхнє життя. Упродовж тих двох років моїм єдиним бажанням було розуміти волю Небесного Батька. Безкорисливе служіння

Після кількох невдалих співбесід з роботодавцями я зрозумів, що два роки, проведені у сфері, не пов'язаній з музикою, відлякували багатьох.

іншим людям приносило більше радості, ніж я мав будь-коли в житті.

Після повернення додому я дивився на світ з огляду нових пріоритетів і цінностей, і намагався зосередити своє життя на євангелії Ісуса Христа. Я відразу ж почав шукати роботу, але пропозицій було небагато. Після кількох невдалих співбесід з роботодавцями, я зрозумів, що два роки, проведені у сфері, не пов'язаній з музикою, відлякували багатьох. Невже моя місія коштуватиме мені кар'єри?

Я вдячний, що відповідь не виявилася негативною. Через три місяці я знайшов вакансію, яка чудово мені підходила. Я володів усіма навичками, які були необхідні для тієї

роботи. І навіть більше за це, бо від кандидатів на ту посаду вимагалось вільне володіння французькою мовою! Моя місія відкрила мені двері для цієї роботи. Зі мною провели ще три співбесіди, і я отримав роботу. Я просунувся по кар'єрі навіть далі, ніж якби не служив на місії. Я відчував Божу милість і любов. Я знаю, що Він готує для нас благословення, якщо ми виконуємо свою частину.

Те, чого навчав пророк Джозеф Сміт,—правда: “Життєрадісно робімо все, що в нашій владі; а тоді стіймо з найглибшою впевненістю, щоб побачити Боже спасіння і руку Його, яку буде явлено” (УЗ 123:17). ■
Девід Гузон, Лондон, Англія

Я НЕ ПОГОДИВСЯ ЗІ СПІВРОБІТНИКАМИ

Одного ранку керівництво нашої фабрики оголосило, що всі робітники крім погодинної оплати будуть отримувати надбавку за кількість виготовленої продукції. Чим більше ми будемо виробляти, тим більше будемо отримувати. Це сталося за чотири місяці до моєї місії, тож тепер я міг заробити більше грошей, щоб допомогти у сплаті за місію.

Продуктивність значно зросла, а разом з нею наша зарплата. Я працював на пресі, який виготовляв гумові вироби й обслуговувався трьома робітниками. Кожного разу, коли я бачив, як форма виходить з інкубатора й приводить у дію автоматичний лічильник, то уявляв, як зростає мій банківський рахунок.

Однак зросла не лише платня, але і шахраювання. Один співробітник частенько обманював лічильник, накручуючи додаткові показники, й повертався на робоче місце. Я посміхався, коли бачив це, похитував головою і продовжував працювати. Мені здавалося, що оскільки я не брав участь у підробці показників, то моя совість чиста.

Але невдовзі я зрозумів, що оскільки мені платили стільки ж, як і іншим членам бригади, то, в дійсності, не мало значення, хто підкручує лічильник. Я був так само винний в обкраданні компанії, як і інші. Невже я буду фінансувати місію краденими грошима?

Я мучився, не знаючи, що ж мені робити. Надбавка до нашої зарплати була не така вже й велика. Багато людей сказали б, що не варто мені перейматися. Однак я переймався. Я

знав, що мені доведеться протистояти своїм співробітникам.

“Ти що, жартуєш?”—сказав Боб (ім’я змінено), наш бригадир.— Усі шахраюють. Навіть керівництво.

Зросла не лише платня, але і шахраювання. Один співробітник частенько обманював лічильник, накручуючи додаткові показники.

У них це передбачено”.

Він не вважав, що треба щось змінювати. Що ще мені було робити? Навіть без перебільшення показників, наш прес був найпродуктивнішим на

нашій зміні. Я часто чув, як робітники на інших пресах казали, що вони хотіли б працювати в нашій бригаді.

“Я можу помінятися місцем з Джеком, який працює на іншому пресі”,—запропонував я Бобові.

“Мені здається, ти просто дурень,—сказав він мені,—але я можу працювати і з Джеком”.

Після того як ми з Джеком помінялися місцями, Боб часто нагадував мені, наскільки Джек більше заробляє, ніж я. Але мені пригадалися слова з гімну “Святі, вашій вірі не буде кінця”: “Не бійсь, Я з тобою, журливим не будь”. Ті слова допомагали мені не зважати на Бобові глузування.

Невдовзі Боб підійшов до мене. Він сказав, що вони не спрацювалися

з Джеком і моя бригада хоче, щоб я повернувся. Я був здивований. Я сказав Бобу, що повернуся лише якщо не буде ніякого шахраювання. Він погодився. Моя колишня бригада тепло мене зустріла, і шахраювання припинилися.

Я знав, що перед від’їздом на місію будуть випробування, але навіть не думав, що буде випробуватися моя чесність і сміливість. Я такий вдячний за те, що коли мені потрібна була сила зробити те, що правильно, Господь підтримав мене Своєю “всевадною рукою”¹. ■
Кеннет Херст, шт. Алабама, США

ПОСИЛАННЯ

1. “Святі, вашій вірі не буде кінця”, *Гімни*, № 36.

МИ ПОЧАЛИ МОЛИТИСЯ

Одного разу в неділю в нашому колі повідомили чудову новину: у вівторок, увечері перед нашим колом буде виступати старійшина Карлос Х. Амадо, сімдесятник. Ми з сім’єю дуже зраділи, однак я переживав, чи ми зможемо потрапити на вечір.

Я викладаю в старших класах середньої школи, і у вечір вівторка в мене був урок. На жаль, мені рідко давали відгули. Не знаючи, що робити, але рішучо налаштовані почути виступ старійшини Амадо, ми з сім’єю почали молитися, сподіваючись, що Господь відкриє нам шлях.

За день до конференції я відчув спонукання поговорити з директором про те, щоб мені дозволили піти з роботи на 20 хвилин раніше. Тоді ми з сім’єю могли б встигнути на збори.

Я прийшов до неї в кабінет, і перш ніж встиг сказати слово, вона запитала, чи не буду я заперечувати, якщо мій урок у вівторок почнеться на дві години раніше, ніж завжди. Це означало, що мій урок закінчиться на дві години раніше.

Яким це було для нас благословенням! Ми приїхали на збори задовго до початку й відчували Духа в присутності Господнього учня. Наш п’ятирічний син навіть обнявся й трохи поговорив зі старійшиною Амадо перед початком зборів. Разом з усіма присутніми ми насолоджувалися сильним Духом. Крім того, вся наша сім’я здобула свідчення, що Небесний Батько знає наші бажання і чує наші молитви. ■

Мігель Тронкосо, Санта-Крус, Аргентина

ДОМАШНЄ І ВІЗИТНЕ ВЧИТЕЛЮВАННЯ: ПРАЦЯ ЛЮБОВІ

• Ви ще незнайомі з домашнім чи візитним вчителюванням? Обдумайте такі дев'ять пропозицій.

“Я знаю, що вже кінець місяця, і мені так шкода, що не було можливо-сті обговорити “Послання візитного вчителювання”,—каже візитна сестра Джулі Бек. Але, промовляючи ці слова, вона виходить з дому генерального президента Товариства допомоги з кошиком білизни для прасування, яку вона пізніше принесе сестрі Бек. “Чи можна зарахувати це як візит?”—нерішуче запитує вона сестру Бек.

Коли сестра Бек переказує цей випадок, на її очі навертаються сльози і вона запитує: “Як могла ця мила подруга і віддана візитна вчителька подумати, що вона *не* відвідала мене і не виявила уваги? То був не перший раз, коли вона заходила того місяця й допомагала мені в чомусь. Як вона могла не усвідомлювати, що постійно служила мені й благословляла мою сім'ю? Її турбота й піклування є суттю візитного вчителювання. Звичайно ж, вона могла доповісти, що відвідала мене!”

Як ми бачимо на прикладі сестри Бек, натхненне візитне й домашнє вчителювання—це не просто формальний візит, і воно ніколи не закінчується. Суть домашнього і візитного вчителювання—піклуватися про людей, а не просто здійснювати процес. І коли все виконується правильно, то головне—це турбота, а не цифри. Мета домашніх і візитних учителів—здійснювати піклування і служити одне одному, як робив це Спаситель. Ось кілька ідей, що допоможуть вам:

- **Дізнайтеся, хто ваші підопічні й хто ваш напарник.** Провідники священства чи Товариства допомоги вашого приходу або філії нададуть вам імена й контактну інформацію стосовно кожної сім'ї або людини, яких ви маєте відвідувати. Познайомтеся з напарником і з людьми, яких ви відвідуєте, й почніть розвивати стосунки.
- **Відвідайте.** Якщо це можливо, зустрічайтеся з людиною у неї вдома. Якщо це неможливо, ви можете зустрітися з людиною біля її роботи, разом прогулятися чи зібратися до або після недільних зборів. Навчайте й надихайте одне одного. Мабуть, почніть з “Послання Першого Президентства” або “Послання візитного вчителювання”. Діліться своїм свідченням. Розповідайте про своє життя. Розвивайте любов дружнім і турботливим ставленням до інших. Щиро слухайте. Не розголошуйте інформацію, яку вам довіряють. Продовжуйте бути другом, бо з часом вам довірятимуть більше.
- **Моліться з людьми і за людей, яких ви навчаєте.** Можливо, буде доречно запитати в кінці зустрічі: “Ми можемо з вами помолитися?” Голова сімейства має обрати, хто промовить молитву. Упродовж днів і тижнів між візитами продовжуйте молитися за тих, кого ви відвідуєте як домашні й візитні вчителі. Просіть, щоб Небесний Батько допоміг вам знати, що їм потрібно і як їх любити.

ВАША ВІРА ЗРОСТАТИМЕ

“Якось мені подзвонила вкрай стурбована мати з віддаленого штату. Вона сказала, що її

неодружена донька переїхала до іншого міста далеко від їхнього дому. Під час короткої розмови з дочкою вона відчувала, що коїться щось недобре, дуже недобре. Мати боялася, що моральна безпека доньки під загрозою. Вона благала мене допомогти її доньці.

Тож я з'ясував, хто був домашнім учителем цієї дівчини. Я зателефонував йому. Він був ще юним. Проте як він, так і його напарник, обидва, раптом прокинулися тієї ночі—не лише через тривогу за цю дівчину, але відчуваючи через натхнення, що вона стоїть на порозі рішення, яке принесе гіркоту і страждання. Керуючись лише спонуканням Духа, вони пішли відвідати її. Спершу вона не хотіла нічого розповідати їм про

свою ситуацію. Вони благали її покаятися і зробити вибір на користь шляху, призначеного для неї Господом, шляху, якому навчали її мати й батько. Слухаючи, вона усвідомлювала, що лише від Бога вони могли дізнатися про те, що відбувається у її житті. Материнська молитва сягнула Небесного Батька, і Святого Духа було послано з дорученням до домашніх учителів.

“... Ваша віра зростатиме, коли ви служите Господу, піклуючись про дітей Небесного Батька у їхньому домі як Господній учитель. На ваші молитви прийдуть відповіді. Ви отримаєте власне знання, що Він живий, що Він любить нас і що Він дає натхнення тим, хто має навіть початкову віру в Нього і прагне служити Йому у Його Церкві”.

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, “Дари Духа для скрутних часів” (Вогник Церковної системи освіти для дорослої молоді, 10 вересня 2006 року), lds.org/broadcast.

Візитне вчителювання приносить благословення

Сільвія Е. Олред

Перший радник у генеральному
президентстві Товариства допомоги

Ви, як доросла сестра у Церкві, отримали можливість і відповідальність служити візитною вчителькою. У цій ролі ви маєте потенціал робити багато добра. Відвідуючи своїх підопічних сестер, ви будете:

- Знати й любити сестер, яких відвідуєте, і знаходити нових друзів.
- Мати нагоду ділитися євангельськими вченнями й свідчити про них.

- Справляти позитивний вплив і зміцнювати сестер.
- Мати можливість пропонувати й надавати допомогу, коли виникне потреба.
- Відчувати спрямування Духа у своїй роботі.
- Відчувати радість у своєму служінні.
- Зростати духовно як завітна дочка Бога.

- **Служіть.** Спостерігайте й передбачайте виникнення потреб. Наприклад, якщо сестра, яку ви відвідуєте, готується до екзамену, то, можливо, ви можете приготувати для неї обід у якийсь із днів, щоб у неї було більше часу для навчання. Якщо брат, якого ви відвідуєте як домашній учитель, шукає роботу, познайомте його з людьми, які зможуть йому допомогти.
- **Ставте суттєві запитання.** Запитання можуть давати нам можливість втішати, ділитися доречними для даної ситуації євангельськими принципами і служити. Ви можете запитати: “Що вас турбує чи непокоїть?” “Які у вас є запитання стосовно євангелії?” Або запитуйте конкретно: “Чи ми можемо допомогти вам по господарству?” “Чи підвезти вас до магазину або до лікаря?” Запитання часто є більш результативними, ніж просто фраза: “Телефонуйте нам, якщо виникне потреба”.
- **Прагніть натхнення.** Дух допоможе вам знати, як допомогти тим, кого ви відвідуєте. Ви можете відчути спонукання, яку тему обговорити чи яку допомогу запропонувати. Коли ви краще познайомитеся з підопічними, то зможете заохочувати їх отримувати подальші обряди й укладати євангельські завіти або продовжувати бути причасниками всіх благословень, які пропонує євангелія.
- **Надавайте правильну інформацію.** Звітуйте про матеріальне й духовне благополуччя тих, кого ви відвідуєте, про служіння, яке здійснюєте, і про будь-які потреби. Розповідайте про свої занепокоєння безпосередньо президенту Товариства допомоги чи президенту кворуму.
- **Узгоджено дійте зі своєю напарницею.** При потребі домовляйтеся з напарницею, хто буде зв'язуватися з підопічними і піклуватиметься про них. Ви можете по черзі відвідувати їх, служити й повідомляти про благополуччя своїх підопічних.
- **Пам'ятайте про важливі події.** Не забувайте про важливі події в житті тих, кого навчаєте, наприклад, про дні народження і навіть повсякденні справи, які можуть мати для них важливе значення. ■

Викладання євангелії сповнює вогнем

Разом з напарником по домашньому вчителюванню ми відвідували літнє подружжя. Я повернувся з місії лише кілька тижнів тому, але вже почав забувати, що відчуваєш коли навчаєш євангелії. Однак той візит

і урок, який ми провели, відновив у мені згаслий вогонь. Дух палав так сильно в моєму серці, що все, на що я був здатен—це усміхатися й стримувати сльози.

Домашнє вчителювання є важливим для дорослої

молоді, бо всі ми за будь-яких обставин потребуємо духовної підтримки. Вплив світу є сильним, а викладання відновленої євангелії—це один з найкращих способів уникати небезпечних шляхів.

Рамон Касперс, Нідерланди

Господня радість

У моєму житті трапляються випробування, і коли щось іде не так, як я хочу, то легко почати скаржитися. Однак моє бачення змінилося, коли нас з напарником призначили домашніми вчителями до сім'ї, яка вже давно не ходила до церкви.

Під час одного з візитів я зрозумів, що в порівнянні з труднощами цієї сім'ї мої власні проблеми є лише краплею в океані. Було мало ймовірно, що вони почнуть ходити до церкви, однак ми з напарником продовжували їх відвідувати.

Одного недільного ранку перед причасними зборами я відчув спонукання стати біля дверей. На мій величезний подив я побачив, як ця сім'я заходить у каплицю! Не можу висловити радість, яку я відчув. Мої власні труднощі були поглинуті Господньою радістю (див. Алма 31:38).

Раті Могоці,
Південно-Африканська
Республіка

Завтрашні друзі

Після того як я поїхала з дому, щоб навчатися за кордоном—у Франції,—візитне вчителювання набуло для мене нового значення. Сестри, які були моїми підопічними, не стали для мене лише іменами людей, яких я ледве знала в обличчя. Вони стали друзями, яких я полюбила всім серцем. Неодноразово в певні моменти

Святий Дух спонукав мене молитися за них або зателефонувати, втішити, вислухати, написати, відвідати чи просто обняти їх. Ці маленькі вияви почуттів змінювали не лише їхнє життя, але також і моє.

Усі сестри були різними. Дехто був мого віку, інші були старші за мене. Серед них були молоді заміжні мами, а

Вік не має значення

Коли мене призначили бути візитною вчителькою літньої жінки, я сумнівалася, що у нас є щось спільне через різницю у віці. Однак я зрозуміла, що Господь знав мене і мою напарницю. Ми найкращим чином підходили для того, щоб відвідувати ту сестру, якій потрібно було з кимось поговорити і яку потрібно було вислухати.

Я зрозуміла, що можу бути зняряддям у руках Господа, служачи цій сестрі. Я також відкрила для себе, що багато чого від неї навчилась. Спільно проведений час зробив нас обох щасливими.

Тебохо Ндаба,
Південно-Африканська
Республіка

були й самотні. Наші відвідування допомагали нам забути про відмінності.

Нещодавно я переїхала в нове місто. Моє серце співало від радості, коли я отримала призначення візитної вчительки кількох сестер. Сьогодні вони для мене лише імена. Завтра вони стануть моїми друзями.

Ніріна Дж-Рандріаміхарісоа,
Мадагаскар

Мій друг, який не належить до Церкви, розповів мені про те, що відбувається у храмі.

Як люди дізнаються про це і що я повинна відповідати?

Перш за все, не переймайтеся тими запитаннями, які поставив ваш друг. З роками про храмові символи й обряди люди почали дізнаватися декількома способами, в першу чергу від тих, хто відійшов від Церкви. Але через те, що про ці речі стало відомо поза Церквою, вони не стали менш священними. Важливо те, щоб ми до них ставилися, як до священних

і виявляли свою відданість Господу.

По-друге, якщо люди розпитують вас про храмові церемонії, ви можете чесно сказати, що вам про них мало що відомо, оскільки ви в них ще не брали участі. Однак, щоб другові стало зрозуміло, ви можете пояснити, що ми ходимо до храму укладати завіти з Небесним Батьком і що це “допомагає нам зосередитися на Спасителі, Його ролі у плані Небесного Батька і нашому зобов’язанні слідувати за Ним” (*Стійкі у вірі* [2005], с. 168). Храмові символи і церемонії є священними і їх не слід обговорювати публічно. Їх також неможливо належним чином зрозуміти чи оцінити поза храмом.

Щоб дізнатися більше, ви можете прочитати вказані матеріали на сайті LDS.org. Обидва джерела доступні кількома мовами:

- Брошура Підготовка до входження у святий храм (2004).
- Стаття “Храми” в довіднику *Стійкі у вірі*, сс. 168–171. ■

пам'ятати, що хоча вони й наші друзі, у Церкві нам слід шанувати їхні покликання і виявляти повагу, звертаючись до них "брат" або "сестра". ■

кожний гідний, здатний до служіння молодий чоловік повинен підготуватися, щоб служити на місії. *Місіонерське служіння є обов'язком священства, виконання якого Господь чекає від нас, кому було так багато дано*¹.

Приймаючи священство, людина погоджується взяти на себе відповідальність і обов'язки, пов'язані з ним. Даючи священство, як і будь-який дар, Небесний Батько сподівається, що ви будете використовувати його так, щоб благословляти життя інших людей. "Бо від того, кому багато дається, багато й вимагається" (УЗ 82:3).

Носії Ааронового священства повинні "застерігати, роз'яснювати, напучувати, і вчити, і запрошувати всіх прийти до Христа" (УЗ 20:59). Як зазначав Президент Монсон, служіння на місії повного дня—це обов'язок носіїв священства. На місії ви зможете присвятити всю свою енергію, час і увагу виконанню цього обов'язку: служити, проповідувати євангелію та запрошувати всіх людей прийти до Христа. Звичайно ж, виконання обов'язку нерозривно пов'язано з благословеннями. Ваша місія стане часом великої радості й духовного зростання. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Томас С. Монсон, "Коли ми знову зустрічаємося разом", Ліягона, лист. 2010, сс. 5–6, курсив додано.

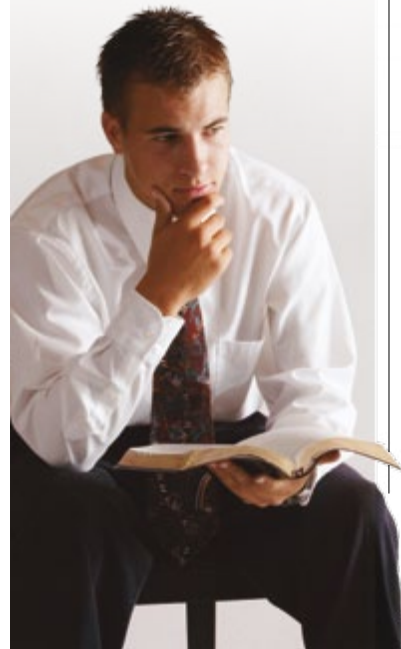
Чи прийнятно звертатися до церковних провідників лише по імені?

Іноді ми настільки зближаємося з нашими провідниками, що відчуваємо спокусу фамільярно ставитися до них. Хоча немає нічого поганого в дружлюбному ставленні, однак важливо виявляти належну повагу до них та їхніх покликань. У Церкві прийнято називати дорослих "брат" або "сестра". Це допомагає нам не лише виявляти повагу, але також є нагадуванням, що всі ми діти Небесного Батька. Більш офіційні звертання, такі як: *старійшина, єпископ* або *президент* також використовуються на знак поваги. Місіонери повного дня показують хороший приклад цього, називаючи один одного "старійшина" або "сестра".

Важливо виявляти повагу до церковних провідників і

Президент Монсон сказав, що служіння на місії повного дня—це обов'язок священства. Що це означає?

На останній генеральній конференції Президент Томас С. Монсон сказав: "Вам, молоді чоловіки з Ааронового священства, і вам, молоді чоловіки, які стають старійшинами, я повторюю те, про що пророки вже довго навчали:

СУПЕР!

**ПРИЙМИ
РІШЕННЯ БУТИ
ГЕРОЄМ.**

**Іди за пророком.
Підготуйся до
служіння на місії.**

(Див. УЗ 15:6).

ЇХАТИ ЧИ ЗАЛИШИТИСЯ?

За кілька днів перед від'їздом на місію моїх батьків госпіталізували. Я не знав, чи можу їх залишити.

Родольфо Джанніні

Мені пощастило, що один з моїх друзів познайомив мене з Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Мене навчали місіонери, яких Бог покликав нести у світ світло євангелії. Через два роки після хрищення мене покликали служити в Італійській Міланській місії. Перед від'їздом сталася подія, яка справила великий вплив на мою духовність.

Мої батьки, які не були членами Церкви, не розділяли мою радість від можливості служити на місії. Ми страшенно сварилися, і це завдало мені сильного болю.

За два дні до від'їзду на місію обоє батьків раптом сильно захворіли. У матері була така сильна недуга, що її забрали в лікарню. І що б лікарі не робили, нічого не

допомагало. У батька був цироз печінки. Лікарі казали, що він одужає не скоро.

Того вечора я став на коліна й молився Небесному Батькові, кажучи: “Батьку, допоможи мені. Мої батьки хворі, і я не можу залишити їх за таких обставин. Я молю, Батьку, допоможи мені знати, що слід робити: залишатися чи їхати”.

Я роздумував над своєю ситуацією кілька хвилин. Потім я відчув тихий, але проникливий голос, який сказав: “Май віру, і все обернеться на краще”.

Хоч як мені не було сумно від того, що батьки так захворіли, я вирішив летіти—спочатку до Рима, а потім до Сполучених Штатів, щоб навчатися в Центрі підготовки місіонерів. Ночі в ЦПМ були важкими.

Я знову й знову думав про батьків. Нарешті, отримавши дозвіл у президента ЦПМ, я зміг зателефонувати їм і дізнатися, як вони себе почувають.

По телефону мати розповіла мені з великою радістю, що і вона, і батько побачили чудо, яке зробив Господь. Я ніколи не сподівався почути такі слова від жінки, яка мала дуже малу віру. Вона розповіла, що після мого від'їзду їхній стан здоров'я покращився, і лікарі не могли пояснити чому. Мої батьки були здорові й щасливі. Моя радість була повною.

Завдяки цьому випадку моє свідчення про силу віри, молитви й послуху зросло. Я вдячний, що Господь потурбувався про мою сім'ю під час моєї місії. ■

ЗАХИСНИК ВІРИ

Кубангіла Касанза Селва з Кіншаси, Демократична Республіка Конго, є гарним гравцем, який грає в багатьох командах.

Річард М. Ромні

Співробітник редакції церковних журналів

Нападаючий з іншої команди швидко веде м'яч до воріт. Він упевнений, що заб'є гол. Але потім його доганяє Селва, біжить з ним нога в ногу, вибиває м'яч і веде його в протилежному напрямку.

“Я—захисник,—каже 12-річний Селва.—Мое завдання не дати команді суперника забити гол”.

Селва є таким гравцем, якого кожен хоче мати на своєму боці. Він спокійний, але наполегливий, готовий багато працювати і любить, коли кожен у команді добивається успіху. Саме ці якості допомагають йому відігравати важливу роль в інших командах—у церкві й у сім'ї. Цьому також сприяє готовність захищати істину.

Селва і Нефій

У Селви є улюблений вірш з Писань—1 Нефій 3:7: “Я піду і

зроблю те, що Господь наказав”. Як і Нефій, Селва покладає довіру на Господа. “Він не попросить мене зробити щось, не підготувавши для цього шлях. Він зміцнить мене і пошле на допомогу інших людей”.

Піти і зробити

“Важливо *слухати* те, чого нас навчають про євангелію,—каже Селва.—А також важливо *виконувати* те, чого нас навчають”. Він пам'ятає своє хрищення і намагається щодня користуватися даром Святого Духа, щоб приймати мудрі рішення. Він щойно отримав Ааронове священство і з нетерпінням чекає, коли піде до храму, щоб укласти додаткові завіти з Господом, а також планує служити на місії повного дня. Він хоче показувати гарний приклад своїм братам, та в усьому допомагати мамі й батьку.

“Я шаную маму й батька тим, що роблю все, про що вони мене

просять, і дотримуюся заповідей Небесного Батька,—каже він.—Як найстарший з дітей я знаю, як важливо показувати гарний приклад своїм братам, оскільки, найвірогідніше, вони будуть робити те, що роблю я”.

ЩО В ІМЕНІ?

Селва—це ім'я зі значенням. Воно складається з імені батька—Селестін—і з імені матері—Ва-

лері. “Ім'я нагадує про те, як сильно вони хотіли бути разом, щоб створити щасливу сім'ю”,—каже Селва.

Імена його братів також мають значення. Семирічний Натан названий на честь мудрого чоловіка з Біблії. Ім'я чотирирічного Бені означає “благословенний”. І хоча ім'я наймолодшого дворічного брата Селестін молодший, якого назвали так на честь батька, кожен називає його Le Petit (“маленький”).

БІЛЬШ ДОКЛАДНО В ОН-ЛАЙНІ

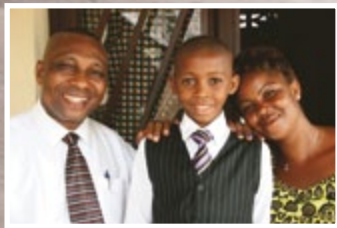
Щоб подивитися карту Кіншаси й відео-фільм, де Селва співає гімн і свідчить, зайдіть на www.liahona.lds.org.

Залишатися сильним

Селва знає, що важливо наполегливо працювати, як у спорті, так і в евангелії. Сімейна й особиста молитва, сімейне й особисте вивчення Писань, домашні сімейні вечори—все це виконується регулярно. У нього є свідчення про Слово мудрості й він знає, що деяка їжа є корисною, а деяка шкідливою. “Спортсмени не повинні пити пива”, — каже він рішуче.

Справжній захисник

Церква прямує у майбутнє, і добре знати, що є такі сильні юнаки як Селва, які хочуть робити те, що правильно. “Я знаю, що мій Небесний Батько живий, що Ісус Христос—це реальна особистість, і що Джозеф Сміт був пророком, який відновив на землі евангелію,— каже Селва.— У мене є це свідчення і я завжди захищатиму Церкву за будь-яких обставин”. ■

Спаситель навчав нас, що нам не потрібно терпимо ставитися до зла. "Ісус увійшов у храм Божий, ... і поперевертав грошомінам столи".

Толерантність—це чеснота, якої так не вистачає в нашому неспокійному світі. Однак ми маємо визнати, що є різниця між словами *tolerance*—*толерантність* і *tolerate*—*вседозволеність*. Ваша ввічлива телерантність не дає людині права робити щось погане, і також ваша толерантність не вимагає від вас зносити чиїсь погані вчинки. Ця різниця є основоположною в розумінні цієї важливої чесноти.

Дві великі заповіді

Нашими найвищими пріоритетами в житті є любити Бога і любити ближнього¹. У широкому розумінні це включає ближніх у нашій власній сім'ї, нашій громаді, країні й у світі. Послух другій заповіді включає послух першій заповіді. "Коли ви служите вашим ближнім, то ви тільки служите вашому Богові" (Мосія 2:17).

Хрищення піднімає нас над відмінностями

На всіх континентах і островах морських вірні збираються у Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Відмінності в культурах, мові, статі й рисах обличчя перестають мати значення, коли члени Церкви присвячують себе служінню улюбленому Спасителю.

Лише усвідомлення того, що Бог є Батьком, дозволяє повною мірою оцінити істинне братерство між

ТОЛЕРАНТНІСТЬ?

людьми. Таке розуміння вселяє бажання наводити мости співпраці, а не стіни ізоляції.

Нетерпимість сіє чвари; толерантність долає суперечки. Толерантність—це ключ, який відкриває двері взаєморозуміння й любові.

Ризик надмірної толерантності

А зараз я хочу висловити застереження. Помилково люди думають, що коли невелика кількість чогось приносить користь, то велика кількість—ще більшу користь. Зовсім ні! Передозування необхідних ліків може бути небезпечним. Надмірна милість може бути перепорою для справедливості. Так само й надмірна толерантність може спричинити безхребетну вседозволеність.

Господь окреслив границі, щоб визначити допустимі межі толерантності. Небезпека виникає тоді, коли божественні межі порушуються. Так само як батьки навчають малих дітей не бігати й не гратися на дорозі, так і Спаситель навчав нас, що нам не потрібно терпимо ставитися до зла. “Ісус увійшов у храм Божий, ... і поперевертав грошомінам столи” (Матвій 21:12; див. також Марк 11:15). Хоча Господь любить грішника, однак каже, що “не мож[е] дивитися на гріх, з найменшою мірою допущення” (УЗ 1:31).

Справжня любов до грішника може спонукати до сміливого протистояння, але не мовчазної згоди! Справжня любов не підтримує саморуйнівної поведінки.

Толерантність і взаємоповага

Наша відданість Спасителю спонукає нас непримиримо ставитися до гріха і в той же час виконувати його заповідь

любити ближнього. Ми разом живемо на цій землі, про яку треба піклуватися, обробляти її та з вдячністю ділити з іншими². Кожен з нас може допомагати в тому, щоб життя у цьому світі було приємнішим.

Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів опублікували публічну заяву, яку я цитую:

“Якщо будь-яка особа чи група осіб заперечує невід’ємне почуття власної гідності людини, керуючись жахливою та відразливою теорією расової або культурної переваги, це суперечить нормам моралі.

Ми закликаємо всіх людей повсюди повернутися до перевірених часом взірців толерантності та взаємоповаги. Ми щиро віримо, що завдяки поважному і співчутливому ставленню одне до одного ми зрозуміємо, що можемо співіснувати у мирі, незважаючи на глибокі розбіжності”³.

Ми можемо бути єдині в нетерпимості до гріха, але в терпимості до ближніх, для яких їхні відмінності є святими. *Всі* наші улюблені брати і сестри по всьому світу є дітьми Бога. Він—наш Батько. Його син Ісус є Христом. Його Церкву було відновлено на землі в ці останні дні, щоб благословляти всіх Божих дітей. ■

З виступу на квітневій генеральній конференції 1994 року.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Матвій 22:36–40; Іван 13:34–35; 15:12, 17; Римлянам 13:8; 1 Солунянам 3:12; 4:9; 1 Петра 1:22; 1 Івана 3:11, 23; 4:7, 11–12; 2 Івана 1:5.
2. Див. Буття 1:28; УЗ 59:15–21; Мойсей 2:28; Авраам 4:28.
3. Заява Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів, 18 жовт. 1992 р., як вона цитується в “Church Exhorts Ethnic, Religious Tolerance,” *Church News*, Oct. 24, 1992, 4.

**Старійшина
Рассел М. Нельсон**

З Кворуму Дванадцятьох
Апостолів

Старійшина
Коїчі Аоягі

Сімдесятник

У підлітковому віці я жив у Мацумото, Японія. Мені дуже хотілося вивчити англійську мову. В 17-річному віці я приєднався до Англійського клубу в своїй середній школі. На початку навчального року клуб вирішив знайти носія англійської мови, який би навчав нас розмовної англійської. Ми шукали й шукали, але вчителі англійської, з якими ми говорили, запросили платню, а клуб не мав коштів. Ми занепали духом і майже здалися.

Потім одного разу, коли я їхав до школи на велосипеді, то побачив молодих американців. Вони були одягнені в костюми й роздавали запрошення. Я взяв одне й поклав у кишеню. Після школи я роздивився те, що вони мені дали, й побачив, що то було запрошення відвідати безкоштовний

урок розмовної англійської. На запрошенні була назва “Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів”. Я ніколи не чув про таку церкву, але дуже зрадів—я вирішив проблему Англійського клубу!

В день, коли проводилося наступне заняття, на нього разом зі мною прийшло приблизно 30 членів клубу. Місіонери проводили урок, який нам дуже сподобався. З самого початку занять я помітив, що місіонерів щось відрізняє від інших людей. Їхня теплота, любов, позитивне ставлення і привітність глибоко мене вразили. Здавалося, що вони випромінюють світло. Я

ніколи не зустрічав раніше таких людей.

Через кілька тижнів я почав розпитувати місіонерів про їхню церкву, і вони запропонували мені дізнатися більше. Я погодився, й вони проводили зі мною місіонерські уроки. У той час я повною мірою не зрозумів і не оцінив важливість нового вчення, однак я відчував Духа й розумів, що ті принципи, яких навчають місіонери, є хорошими. Коли вони запропонували мені охреститися, я погодився.

Однак перш ніж приєднатися до Церкви, я мав отримати згоду батьків. Спочатку вони були дуже проти—християнське вчення було для них чужим і дивним. Але я не хотів здаватися. Я попросив місіонерів

ШЛЯХ ВИ

прийти до нас додому й розповісти батькам про Церкву, про те, чого вони мене навчали і що від мене буде вимагатися. Дух пом'якшив серця батьків, і цього разу вони дали згоду на моє хрищення.

Відхід від активності

Після того як мене було хрищено й конфірмовано, я ходив до філії Мацумото, в якій було 12–15 активних членів Церкви. У мене з'явилися друзі, і я із задоволенням відвідував церкву щотижня. Десь через рік я закінчив школу й переїхав до Йокагами, щоб навчатися в університеті. Найближчою була Токійська Центральна філія, в якій було

понад 150 активних членів Церкви. Коли я прийшов до цієї нової філії, то почував себе як сільський хлопець у великому місті. Мені було важко знайти друзів. Одного разу в неділю я залишився вдома. Невдовзі я зовсім перестав ходити до церкви. Я почав знаходити друзів серед одногрупників, які не були членами Церкви, і поступово все далі й далі відходив від Церкви.

Так продовжувалося кілька місяців. Потім якось я отримав листа від однієї сестри з філії Мацумото. “Я чула, що ти перестав ходити до церкви”,—писала вона. Я був здивований. Очевидно, хтось із моєї нової філії розповів їй, що я більше не ходжу до церкви! Та сестра у своєму листі навела

Мороній 10:3–5, обіцяючи, що я зможу дізнатися про правду сам. Я вирішив, що мені необхідно помолитися. Якщо я нічого не відчую, то зможу повністю забути про Церкву й заповіді і ніколи туди не ходити. Однак, якщо я дійсно отримаю відповідь, як обіцяв Мороній, мені потрібно буде покаятися, прийняти євангелію всім серцем, повернутися до церкви й робити все

БРАНІХ

цитату з Учення і Завітів 121:34: “Ось, багато покликаних, та вибраних мало”. Далі вона писала: “Коічі, тебе було охрищено членом Церкви. Тебе було покликано, але ти вже більше не належиш до вибраних”.

Коли я прочитав ці слова, то відчув розкаяння. Я знав, що маю щось змінити. Я зрозумів, що не маю сильного свідчення. Я не був певний, що Бог живий, і я не знав, чи Ісус Христос був моїм Спасителем. Упродовж кількох днів моє занепокоєння зростало, і я розмірковував про написане в листі. Я не знав, що робити. Потім одного ранку я згадав, чого навчали мене місіонери. Вони просили мене прочитати

можливе, щоб виконувати заповіді.

Коли я на колінах молився того ранку, то благав Небесного Батька відповісти мені. “Якщо Ти живий, якщо Ти дійсно є,—молився я,—будь ласка, дай мені про це знати”. Я молився, щоб знати, чи Ісус Христос є моїм Спасителем і чи Церква істинна. Коли я закінчив, то раптом щось відчув. Мене огорнуло тепло, і серце сповнилося радістю. Я зрозумів істину: Бог *дійсно* живий, Ісус є моїм Спасителем. Господню Церкву було дійсно відновлено пророком Джозефом Смітом, і Книга Мормона—це слово Бога.

Зрозуміло, що того ж дня я молився і просив прощення, а також прийняв рішення виконувати заповіді. Я повернувся в церкву й пообіцяв Господу, що робитиму все

**Одна справа
—христитися.
Інша справа—
витерпіти до
кінця.**

можливе, аби залишатися вірним.

Невдовзі Церква почала складати плани щодо будівництва каплиці в Йокагамі. У той час очікувалося, що члени філії будуть вносити гроші й працювати на будівництві. Коли президент місії закликав членів філії допомагати всім, чим вони можуть, я пригадав, як взяв на себе зобов'язання робити, все, що попросить Господь. Тож кожного дня після занять в університеті я майже рік допомагав у будівництві.

Досягнення чотирьох цілей

Приблизно в той самий час старійшина Спенсер В. Кімбол (1895–1985), у той час член Кворуму Дванадцятьох Апостолів, відвідав Японію і закликав молодь Церкви досягати чотирьох цілей: (1) здобути найкращу освіту, (2) служити на місії повного дня, особливо це стосувалося юнаків, (3) укласти храмовий шлюб і (4) здобути професію, щоб забезпечувати сім'ю. До того часу я ніколи не планував виконання цих чотирьох завдань. Однак пізніше я став на коліна й помолився: “Небесний Батьку, я хочу досягнути цих чотирьох цілей. Будь ласка, допоможи мені”.

Я знав, що для того, щоб залишатися на шляху вибраних, мені необхідно виконувати

пораду Господнього служителя. Я взяв на себе зобов'язання виконувати пораду старійшини Кімбола й наполегливо працювати над розбудовою Церкви.

Протягом наступних кількох років я продовжував працювати над досягненням своїх чотирьох цілей. Два роки я служив місіонером, відповідальним за будівництво, допомагаючи в зведенні двох каплиць у моїй країні. Потім мене покликали місіонером повного дня для проповідування євангелії. Невдовзі після повернення додому я уклав шлюб у храмі з жінкою з філії Мацумото, яка написала мені листа. Пізніше збулася моя мрія про роботу в іноземній

ЧОТИРИ ЦІЛІ

1. Здобути найкращу освіту.

2. Служити на місії повного дня.

3. Укласти храмовий шлюб.

4. Здобути професію, щоб забезпечувати сім'ю.

торговельній компанії. Оскільки я виконував слово Господа й пораду пророків, то знову відчував, що знаходжуся на шляху вибраних. Я намагаюся триматися цього шляху й сьогодні.

Слухати Його голос

Мої юні брати й сестри, Спаситель постійно звертається до всіх нас, запрошуючи йти за Ним. Господь навчав: “Мого голосу слухають вівці Мої, ... і за Мною слідком вони йдуть” (Іван 10:27). Ви чули голос Господа; ви пішли за Ним, охрившись у Його Церкві. Дійсно, вас було покликано. Однак бути

вибраними—це вже зовсім інше питання.

Прийміть рішення, що будете робити все можливе, аби залишатися вірними. Прийміть рішення витерпіти до кінця, виконуючи всі Божі заповіді. Встановіть собі праведні й гідні цілі. Здобуйте освіту, служіть на місії, укладайте храмовий шлюб і забезпечуйте свою сім’ю як духовно, так і матеріально. Якщо ви ще не здобули свідчення, будь ласка, станьте на коліна і просіть, щоб Небесний Батько допоміг вам здобути знання про істину. Потім, коли надійде відповідь, візьміть на себе зобов’язання всім серцем працювати для Господа. Робіть усе можливе, аби вийти на шлях вибраних. ■

Дівчина з прекрасною усмішкою

Я була налякана, але знайшла секретну зброю для подолання страху.

Мішель Глосер

Чотири місяці разом з учителькою, яка вчила мене грі на піаніно, ми готувалися до цього дня. Я брала участь у щорічному конкурсі “Музичні досягнення”, де оцінювалися різні вміння—від знання теорії до швидкості запам’ятовування музичного твору. Нарешті той день прийшов, а разом з ним і мої хвилювання.

Найстрашнішим у конкурсі було виконання музичних творів для суддів. Я знала свої твори, але під час гри руки мої трусилися.

Найжахливіша частина закінчилася. Я могла розслабитися, бо тепер мені лише треба було розповісти про композитора. Я знайшла місце, де це відбувалося, і чекала у черзі перед двома дверима. З цікавістю я дивилася на двері ліворуч. Приязна викладачка підбадьорювала студентів, коли вони схвилювані заходили й називали ім’я. Було видно, що вона хоче їх заспокоїти.

Потім я подивилася на двері справа. Там була інша вчителька гри на піаніно, старша за віком, але у неї був суворий погляд, від якого в мене похололи руки. Чим більше я спостерігала, як вона спілкується зі студентами, тим більше страху відчувала. Я могла думати лише про одне: “Сподіваюся, що потраплю до першої судді”.

Я перечитувала свою доповідь знову й знову. Коли підходила моя черга, то я сподівалася, що першим вийде конкурсант з дверей ліворуч. На моє розчарування, відкрилися двері, що були праворуч. Я не знала, що мені робити. Потім до мене прийшла думка: “Усміхайся якнайширше”.

Я увійшла рішучою ходою з широкою усмішкою на обличчі. Як кажуть, коли ти дієш, як щаслива людина, ти відчуваєш себе щасливим. Я сяяла, потискуючи руку судді. Потім прочитала свою доповідь чітко, роблячи паузи і усміхаючись до неї. У кінці

доповіді я подякувала їй за приділений мені час. Вона більше не здавалася страшною. Коли я виходила з кімнати, то відчувала полегшення і радість.

Через кілька місяців я слухала, як моя вчителька зачитувала коментарі суддів. Щодо останнього коментаря вона сказала: “Ого, ти справила сильне враження на цю суддю. Вона написала: “Мішель, дівчина з прекрасною усмішкою”. Мені не потрібно було запитувати, хто це написав.

Зміна ставлення допомогла мені якнайкраще справитися із завданням. З того часу, коли мені доводиться справлятися зі складним завданням, я вирішую зробити його приємним і радісним, замість того, щоб думати, як мені не хочеться його виконувати. Я знаю, що моє ставлення впливає на все, що зі мною відбувається. Ставлячись до всього позитивно, я навчилася отримувати радість від труднощів. ■

Особливий свідок

Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, ділиться своїми думками стосовно цього питання.

ЯК ЄВАНГЕЛІЯ ДОПОМАГАЄ МЕНІ БУТИ ЩАСЛИВИМ?

Зі звернення на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга— Айдахо, 23 серпня 2002 року.

План щастя нашого Небесного Батька призначений, щоб дати спрямування Його дітям, допомогти їм стати щасливими і в безпеці привести їх до Нього додому.

У цьому житті ми відчуваємо ніжність, любов, доброту, щастя, смуток, розчарування, біль і навіть фізичні обмеження. Все це готує нас до того, щоб знову жити з Небесним Батьком. Є уроки, які ми маємо засвоїти, і досвід, який повинні здобути на землі.

Джерело і причина істинного щастя—це євангельська істина й послух вічному закону.

Послух євангельським принципам запрошує Святого Духа бути постійним супутником. Святий Дух допомагає нам знати та розуміти вчення Ісуса Христа й жити за ними.

Заради вашого щастя й захисту я заохочую вас вивчати Спасителєву євангелію і більш старанно жити за нею. Ми повинні не лише жити за євангелією, але й любити життя за євангелією. Якщо ми будемо це робити, то отримаємо незчисленні благословення, більшу силу й справжнє щастя.

Ви знаєте, що правильно, а що неправильно, і ви маєте відповідальність вивчати “через навчання і також через віру” (УЗ 88:118) те, що ви повинні і що не повинні робити.

Операція Елі

“Усі ті, хто приймає це священство, приймає Мене, каже Господь” (УЗ 84:35).

Джейн Мак-Брайд Чойт

Ґрунтується на справжніх подіях

Елі поглянув на велику кількість домашніх завдань, які приніс йому друг після школи. Через інфекцію у вусі Елі не був у школі ще один тиждень.

Того вечора до Елі в кімнату зайшли батьки. Мама сіла на краю ліжка і взяла Елі за руку. “Елі, лікар вважає, що тобі потрібна операція”, — сказала вона.

“Яка операція?”

“Він хоче вставити тобі у вуха трубки, щоб інфекція не поширювалася”, — сказала мама. — Це буде не боляче, і того ж дня ти підеш з лікарні додому”. Вона стиснула його руку.

Елі довіряв батькам. Але думка про операцію лякала його. Він пригадав історію про Джозефа Сміта, яку чув у Початковому товаристві. Коли Джозефу було сім

років, інфекція потрапила в кістку його ноги. Стан погіршувався, і лікар вирішив, що повинен видалити частину кістки, бо інакше Джозеф втратить ногу, а може й помре.

За часів Джозефа Сміта лікарі давали людям алкоголь, щоб притупити біль під час операції, однак Джозеф відмовився від алкоголю, який запропонував йому лікар. Він також не захотів, щоб його прив’язували до ліжка. Він сказав, що коли батько триматиме його, то він не буде ворухитися. Батько міцно тримав Джозефа у своїх обіймах упродовж усієї болісної операції. Операція пройшла успішно, і Джозеф одужав.

Елі думав про сміливість Джозефа і його довіру до батька. “Тату, ти можеш дати мені благословення?” — запитав він. Елі знав, що благословення священства може

допомогти йому. На початку навчального року батько давав йому благословення.

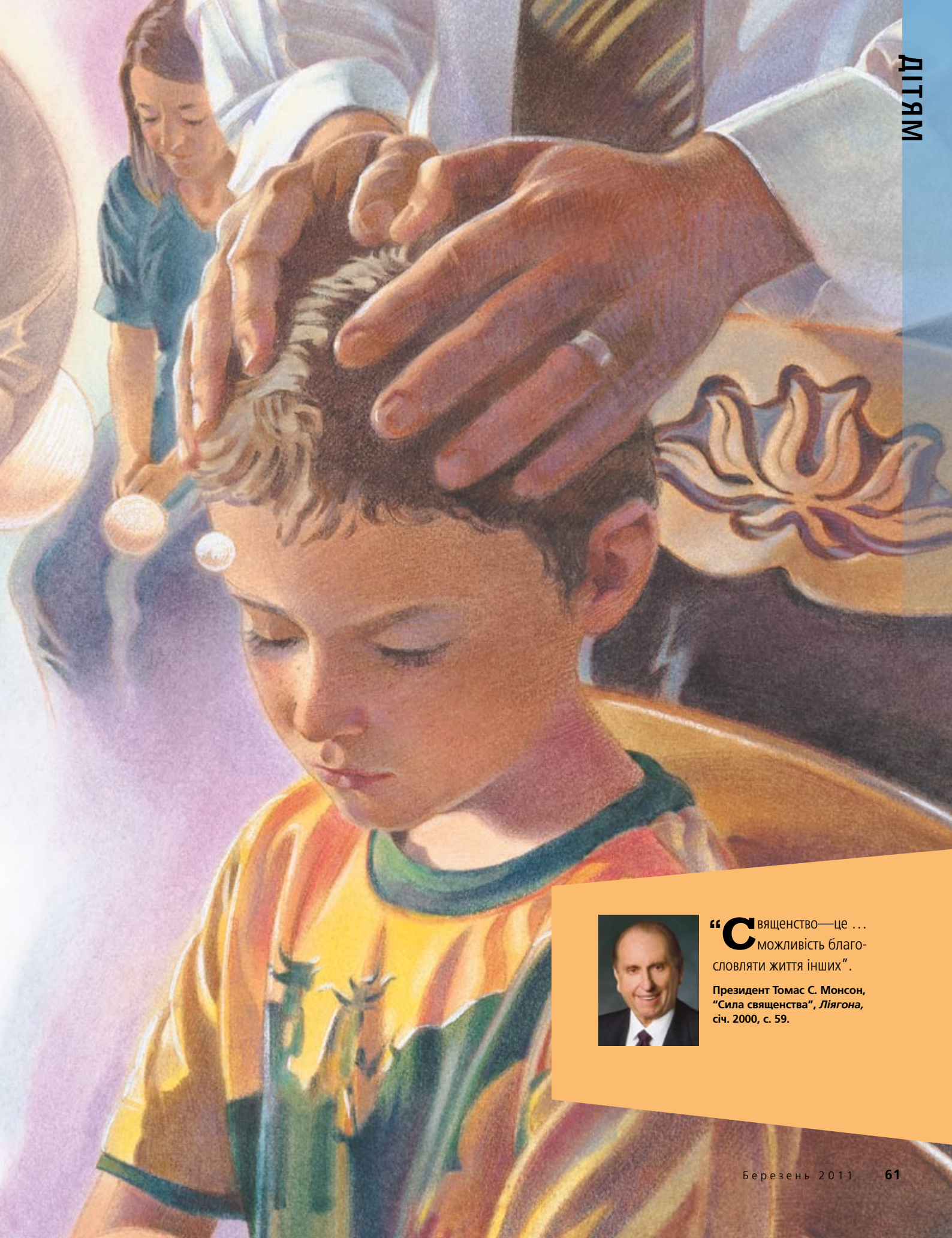
“Прекрасна ідея”, — сказав тато.

Мама Елі схилила голову й склаала руки. Елі відчув руки батька в себе на голові. Голос його батька звучав більш упевнено, коли він казав у благословенні, щоб Елі не боявся і що він повністю одужає.

Після благословення Елі більше не боявся. “Тепер я можу йти на операцію”, — сказав він.

Через три дні він пішов до лікарні й наступного дня повернувся додому. Інфекція у вусі більше не поширювалася, і Елі швидко виконав завдання, які він пропустив у школі.

Елі був вдячний за членство у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів і за можливість отримувати благословення священства. ■

“Священство—це ... можливість благословляти життя інших”.

Президент Томас С. Монсон,
“Сила священства”, *Ліягона*,
січ. 2000, с. 59.

Президент
Генрі Б. Айрінг
Перший радник у
Першому Президентстві

Дякуй Богу!

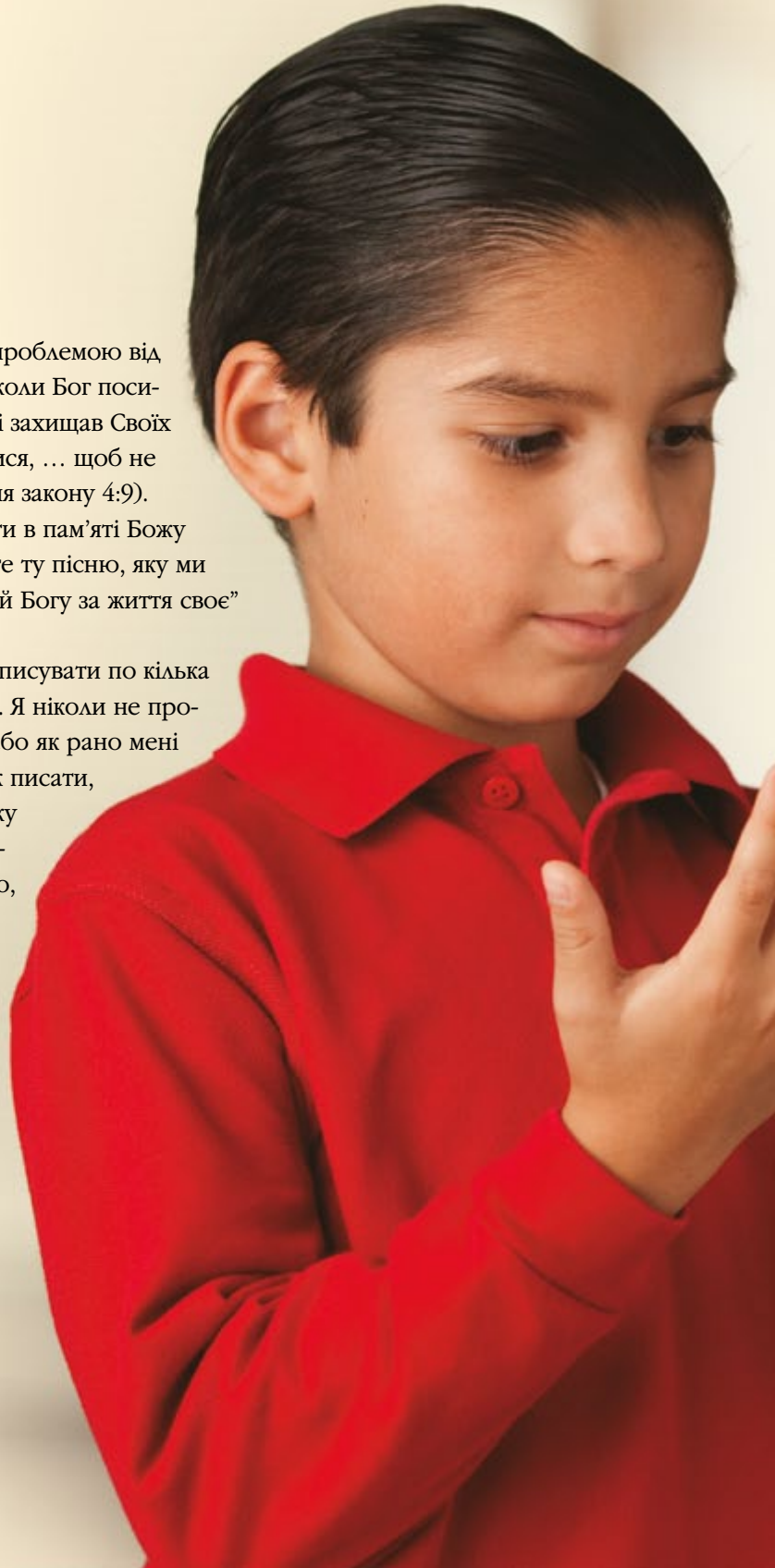
Те, що діти Божі забувають про Нього, було проблемою від початку світу. Подумайте про часи Мойсея, коли Бог посилав манну і чудесним та видимим чином вів і захищав Своїх дітей. Але пророк застерігав народ: “Тільки стережися, ... щоб не забув ти тих речей, що бачили очі твої” (Повторення закону 4:9).

Подумайте, як ви можете розпізнавати й зберігати в пам'яті Божу доброту. Це зміцнить наше свідчення. Ви пам'ятаєте ту пісню, яку ми іноді співаємо: “Дякуй Богу за усе що є, Щиро дякуй Богу за життя своє” (“Дякуй Богу”, *Гімни*, № 145).

Коли наші діти були ще дуже малими, я почав записувати по кілька рядків щодня про те, що відбувалося протягом дня. Я ніколи не пропускав жодного дня, яким би втомленим я не був, або як рано мені не треба було починати наступний день. Перш ніж писати, я обдумував таке питання: “Чи бачив я сьогодні руку Божу в нашому житті, житті своїх дітей чи нашої сім'ї?” Коли я пригадував події дня, я бачив доказ того, що робив Бог для когось із нас, а я, заклопотаний, не помічав цього. Я розумів, коли намагаюся пригадувати, то дозволяю Богові показати мені, що саме Він зробив.

Святий Дух допомагає нам бачити, що Бог зробив для нас. Я свідчу, що Бог любить нас і благословляє більше, ніж більшість із нас це може зрозуміти. Я знаю, що це істина, і коли я Його пам'ятаю, то відчуваю радість. ■

З виступу на жовтневій генеральній конференції 2007 р.

І ЦЕ ВАС ЗДИВУЄ!

Ви можете навчитися помічати благословення, які посилає вам Небесний Батько, у такий спосіб, як робив це президент Айрінг—записуючи їх.

1 Покладіть біля свого ліжка щоденник і ручку або олівець.

2 Щовечора, перш ніж помолитися й ляжете спати, запишіть:

- Дату.
- Дві або три гарні події, що сталися з вами цього дня.
- Чому, на вашу думку, ці гарні події можна вважати благословеннями Небесного Батька.

3 Під час молитви обов'язково подякуйте Небесному Батькові за все хороше, що ви пам'ятаєте. Ви можете також розповісти членам сім'ї про благословення, які для себе відкрили!

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ ВЕСТОНА КОЛТОНА; ІЛЮСТРАЦІЇ КІТА КРИСТЕНСЕНА

ЯК ГОСПОДЬ БЛАГОСЛОВЛЯВ ДІТЕЙ ІЗРАЇЛЯ

Книга Вихід, що міститься в Старому Завіті, розповідає нам про те, як Господь допомагав Своєму обраному народові, коли у них виникали труднощі. Знайдіть відповідність між випробуванням і відповідним благословенням, яке Господь послав своєму народові.

ТРУДНОЦІ

1. Обраний народ Господа перебував у єгипетському рабстві.

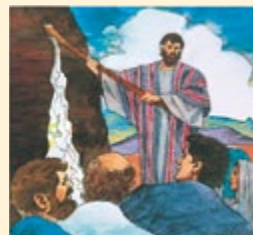
2. Фараон, єгипетський цар, не дозволяв їм піти.

3. Фараон дозволив народові йти, однак послав свою армію, щоб повернути їх назад.

4. Народ не мав води в пустині.

5. Народ не мав їжі й голодував.

6. Людям потрібна була допомога, щоб іти за Господом.

БЛАГОСЛОВЕННЯ

А. Господь послав багато пошестей на Єгипет, і зрештою фараон відпустив народ.

Б. Господь дав Мойсею Десять заповідей. Він дозволив усім людям почути Свій голос і показав Себе декому з них.

В. Господь наказав Мойсеєві вдарити по скелі своєю палицею, і зі скелі пішла вода.

Г. Господь наказав Мойсеєві вести народ з Єгипту до обіцяної землі.

Д. Господь розділив води Червоного моря, щоб люди могли втекти.

Е. Господь послав людям їжу, яка смакувала як хліб з медом. Вона називалася манна, і її знаходили кожного ранку на землі.

Небесний Батько ГОВОРИТЬ до нас через Своїх пророків

Джоенн Чайлд і Крістіна Франко

“Що Я, Господь, сказав, Я сказав, ... чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Якби вам потрібно було передати якесь важливе послання людям, яких ви любите, то кого б ви обрали? Мабуть, ви б обрали чесну, відповідальну людину, якій можете довіряти.

Небесний Батько передає послання Своїм дітям на землі через пророків. Він знає, що Його пророки чесні, відповідальні, гідні довіри й праведні.

У Писаннях ми читаємо те, що написано про багатьох пророків, які записували натхненні послання, призначені Небесним Батьком для Його дітей. Давайте подивимося, що писали деякі з пророків у Писаннях.

Малахія доніс до людей Господне послання про десятину і пожертвування (див. Малахія 3:8–10).

Алма молодший залишив свою посаду головного судді, щоб стати місіонером у своїй землі (див. Алма 4:15–20). Він доніс Боже послання до багатьох людей.

Мороній доніс послання Небесного Батька до всіх нас, коли дав це обіцяння щодо читання Книги

Мормона: “І коли ви отримаєте їх, я б хотів закликати вас, щоб ви запитали у Бога, Вічного Батька, в ім’я Христа, чи не істинні вони; і якщо ви питатимете з щирим серцем, із справжнім наміром, маючи віру в Христа, Він явить вам правду про це силою Святого Духа” (Мороній 10:4).

Джозефу Сміту було дане особливе послання від Небесного Батька та Ісуса Христа (див. Джозеф Сміт—Історія 1:11–20). Джозеф Сміт усе своє життя проголошував те послання всім людям.

Ми маємо велике благословення—мати сучасного пророка. Ми можемо чути послання від Небесного Батька, коли слухаємо пророка.

Вправа

Виріжте стрічки паперу із зображеннями Першого Президентства і

Кворуму Дванадцятих Апостолів. Склеюйте кінець кожної стрічки з початком наступної. Складіть папір “гармошкою” уздовж ліній, щоб вийшов буклет.

Скориставшись списком, поданим нижче, напишіть під зображенням ім’я кожного генерального авторитета. Слухайте їхні промови на генеральній конференції і використовуйте буклет, щоб робити нотатки. Діліться своїми думками про генеральну конференцію, коли сім’я збирається за столом чи під час домашніх сімейних вечорів. ■

Томас С. Монсон
Генрі Б. Айрінг
Дітер Ф. Ухтдорф
Бойд К. Пекер,
Л. Том Перрі
Рассел М. Нельсон
Даллін Х. Оукс
М. Рассел Баллард
Річард Г. Скотт
Роберт Д. Хейлз
Джеффері Р. Холланд
Девід А. Беднар
Квентін Л. Кук
Д. Тодд Крістофферсон
Ніл Л. Андерсен

Нотатки з генеральної конференції

Відповіддю став День заходів

“Ви не матимете доказів перед тим, як буде випробувано вашу віру” (Етер 12:6).

Який жахливий день! Сьогодні в школі мені ні з ким було поговорити, я ні з ким не гралася під час перерви і я ні з ким не сиділа під час сніданку. Моя сім'я жила в цьому новому місті два тижні, а у мене й досі не було друзів!

Коли я увійшла в свій новий дім, то побачила, як молодша сестра грається з дівчинкою, яка живе через дорогу. Вона помахала рукою. “Привіт, Розо!”

Я відвернулася й нічого не відповіла. На нашій вулиці живе три дівчинки одного віку з моєю молодшою сестрою. А скільки ж на нашій вулиці дівчаток мого віку? Ні однієї. Жодної!

Я увійшла в дім і кинула рюкзак на підлогу.

“Сестра Гарсія з Початкового товариства подзвонила, щоб нагадати тобі, що сьогодні День заходів”, — сказала мама.

“Мені не хочеться йти на День заходів, — пробурчала я. — Я щойно провела увесь день з дітьми, яких не знаю. Я не хочу провести ще одну годину з дівчатками, яких не знаю!” Може комусь і легко заговорити з незнайомими людьми, однак не мені.

“Я знаю, що тобі було нелегко переїздити сюди й залишати старих друзів, — сказала мама. — Я молилася, щоб невдовзі ми знайшли нових друзів”.

“І я також, — відповіла я. — Я молюся про це щовечора, але Небесний Батько досі не відповів на мої молитви. Схоже, що Він не слухає”.

Мама стиснула мою руку. **“Можливо,**

телефонний дзвінок від сестри Гарсії є відповіддю”, — сказала вона.

“Як це може бути відповіддю на мої молитви?” — запитала я.

“Іноді, коли ми молимося, Небесний Батько сподівається, що ми щось зробимо, допомагаючи отримати відповідь на свої молитви, — сказала мама. — Це називається діяти з вірою. Нам потрібно не лише молитися. Іноді нам слід діяти з вірою, перш ніж ми отримаємо благословення”.

“Як це може бути? — подумала я. — Чи може відвідування Дня заходів бути відповіддю на мої молитви?”

Пізніше мама запитала, чи підвезти мене на захід. Я глибоко вдихнула і кивнула. Хоч я і боялася, однак відчувала, що прийняла правильне рішення.

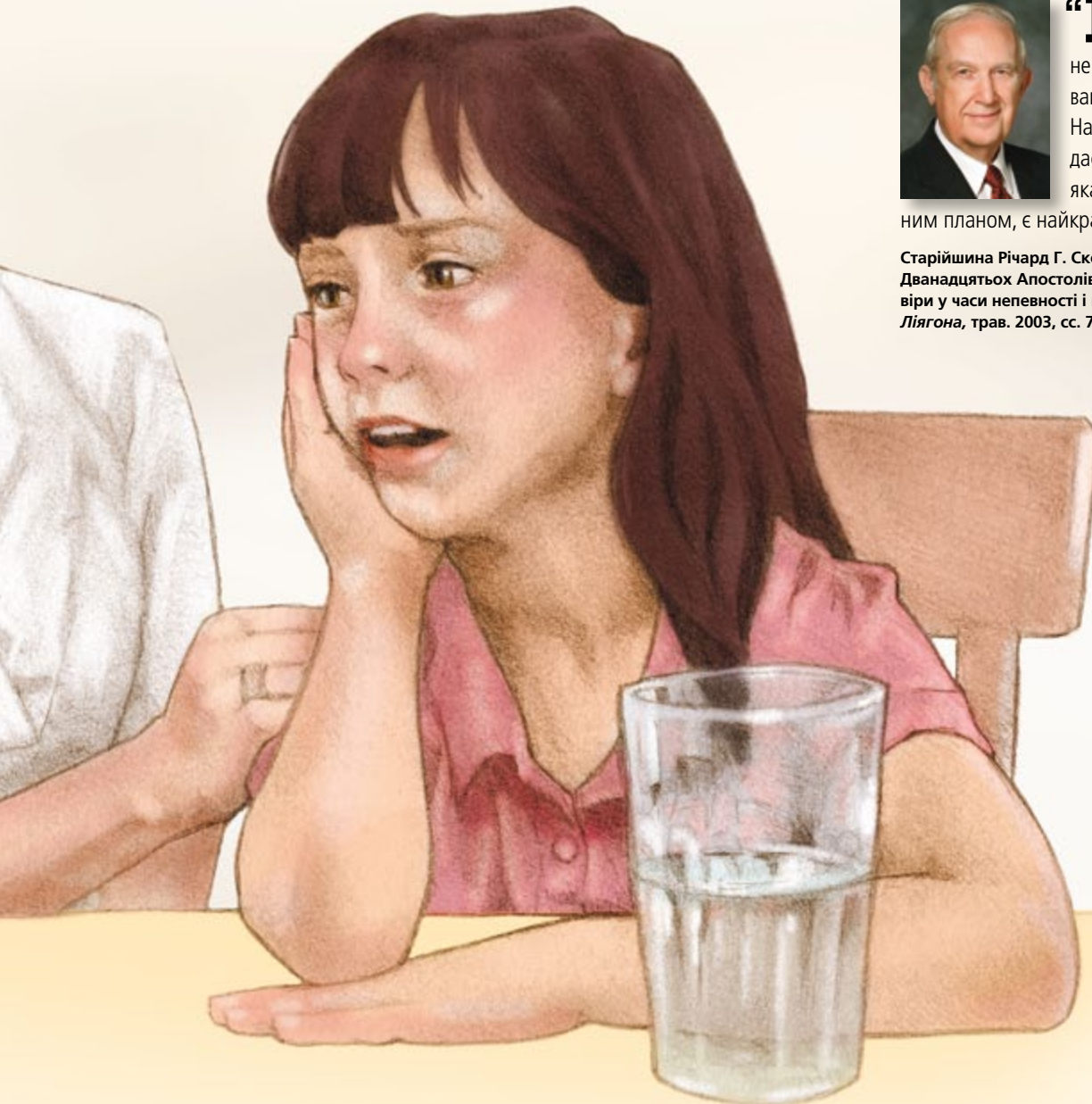
Серце моє калатало, коли ми приїхали до церкви. Сестра Гарсія радо привітала мене й повела до стільця, що стояв біля столу. Її добрий голос і

“Бог не завжди негайно виконує ваші бажання. Натомість Бог дасть відповідь, яка, згідно з вічним планом, є найкращою для вас.”

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Підтримка сили віри у часи непевності і випробування”, *Ліягона*, трав. 2003, сс. 76–77.

тепла усмішка допомогли мені оговтатися.

Дівчинка, яка сиділа за столом навпроти, поглянула на мене. “Привіт, мене звуть Тереза,— сказала вона.—Ти новенька?”

У мене перехопило дихання, тож я просто кивнула.

“Мені здається, що я бачила тебе в школі,— сказала Тереза.—У якому класі ти вчишся?”

Я нервово злигтнула. “У класі місіс Лі”,— сказала я.

“Мій клас знаходиться поруч”,— відповіла вона.

Ми поговорили про свої класи й улюблені предмети. Поки ми розмовляли, я з подивом зрозуміла, як багато спільного є між нами. Нам обом навіть подобалося кататися на роликах.

Коли мама забирала мене після заходу, я застригнула в машину.

“Мамо, а можу я погратися зі своєю новою подругою Терезою?” Я помахала Терезі рукою, а вона помахала мені у відповідь.

Мама вважала, що це гарна ідея, і до кінця дня ми з новою подругою каталися на роликах по нашій вулиці.

Того вечора, коли я на колінах молилася біля свого ліжка, то дякувала Небесному Батькові за те, що Він відповів на мої молитви. Спочатку я боялася іти на День заходів, а тепер була рада, що пішла. Я рада, що була достатньо смілива, аби діяти з вірою. ■

Наша сторінка

Соня К., 5 років, Росія

НАЙВАЖЛИВІШИЙ ДЕНЬ У МОЄМУ ЖИТТІ.

На цій фотографії я разом з батьком два роки тому. Я завжди пам'ятатиму цей день, бо то був найважливіший день мого життя. У той день я уклав завіт зі своїм Небесним Батьком. Я знаю, що Небесний Батько та Ісус Христос живуть і що Вони дуже люблять мене.

Мені дуже подобається ходити до храму. І хоча я ще не можу в нього увійти, мені подобається бути поруч з ним, і я завжди нагадую батькам, щоб ми пішли до храму.

**Мільтон Аарон В.,
10 років, Еквадор**

"Наш Президент Томас С. Монсон",
Тіла Дж., 7 років, шт. Юта

Надсилайте свої малюнки, фотографії, історії або свідчення до рубрики "Наша сторінка" на адресу: liahona@ldschurch.org, зазначивши в рядку для теми "Our Page".

У кожному листі необхідно вказати повне ім'я дитини, стать і вік (повинен бути в межах від 3 до 12), а також прізвище батьків, назву приходу або філії, колу чи округу, письмовий дозвіл батьків (прийнятно і в електронному вигляді). Листи можуть редагуватися для стислого та ясного подання інформації.

**Селест і
Джуліана С.,
7 і 6 років, з
Аргентини
люблять
допомагати**

мамі. Вони прибирають у кімнаті й складають іграшки та взуття. Вони також піклуються про свого маленького братика і граються з ним, коли в мами багато роботи. Сім'я любить бувати разом біля храму. Селест і Джуліана кажуть, що завдяки цьому їхня сім'я стає більш згуртованою.

Мойсей

Про Мойсея

Господь дав Мойсееві силу чинити чудеса. Він розділив води Червоного моря, щоб ізраїльтяни могли втекти з Єгипту. Пізніше Він отримав Десять заповідей.

Ви не завжди можете зрозуміти, чому Господь хоче, щоб ви робили певні речі у своєму житті, але якщо ви будете слухняні й матимете віру, як і Мойсей, Господь благословить вас.

Щоб знати більше, зверніться до:

Вихід 3–14 Мойсей здійснює чудеса і виводить ізраїльтян з Єгипту.

Вихід 19–20 Господь відкриває Мойсею Десять заповідей.

Деніел показує приклад молитви

Лорі Вільямс Соубі

Грунтується на справжніх подіях

“Нехай молодим твоїм віком ніхто не гордує; але будь зразком для вірних” (1 Тимофію 4:12).

1. Деніел був дуже радий. Він летів літаком у гості до дідуся й бабусі в Перу. Вони не члени Церкви, однак він любить їх, а вони люблять його.

2. Коли Деніел прилетів у Перу, то дуже здивувався, побачивши дідуся й бабусю. Він також трохи сумував за домом. У Перу все було трохи не так, як у нього вдома, в Іспанії. Однак він знав, що одна річ може бути незмінною.

4.

Тому що Ісус так сказав.

Чому ти хочеш помолитися?

Добре. Як ти молишся?

3.

Ми можемо помолитися перед сном?

5.

Нам потрібно стати на коліна, схилити голови й закрити очі.

6.

Ми можемо подякувати Небесному Батькові за свої благословення й попросити Його допомоги.

7. Дідусь і бабуся Деніела були настільки вражені, що поки Деніел гостював у них, вони молилися щоранку і щовечора.

8. Деніел був дуже щасливий, коли молився з дідусем і бабусяю. Він знав, що Небесний Батько також радів.

БУДЬТЕ ГАРНИМ ПРИКЛАДОМ

Деніел вчиться показувати гарний приклад. Намалюйте щасливе обличчя в кружечку на тих малюнках, де Деніел показує гарний приклад. Намалюйте сумне обличчя в кружечку на тих малюнках, де Деніел показує поганий приклад.

ДОПОМОГА БАТЬКАМ

- Прочитайте з дитиною історію "Деніел показує приклад молитви". Розкажіть про випадок, коли чийсь хороший приклад допоміг вам.
- Розкажіть історію про Авінадія з Книги Мормона (див. Мосія 11–17). Поясніть, що надихаючий приклад і вчення Авінадія допомогли Алмі повернутися до істини.

Підбери пару

У Писаннях містяться історії про пророків та інших людей, які є прикладом того, як слухатися Небесного Батька. За допомогою ліній віднайдіть, в якій Книзі Писань ідеться про кожного з пророків.

Книга Мормона

Новий Завіт

Старий Завіт

**Дорогоцінна
Перлина**

Даниїл

Нефій

Джозеф Сміт

Іван Христитель

СПРАВА: ДАНИІЛ У ЛЕВ'ЯЦІЙ ЯМІ, ХУДОЖНИК КЛАРК КЕПЛІ ПРАЙС © 1817; ПРОРОК ДЖОЗЕФ СМІТ, ХУДОЖНИК АЛВІН ПТІНС; ІВАН ХРИСТИТЕЛЬ ХРИСТИЛЬ ІСУСА, ХУДОЖНИК ГРЕГ. К. ОПСЕН; КОПЛЮВАННЯ ЗАБОРОЧЕНО, НЕФІЙ ДОКАЖЕ СВОМ БУЛІВНИМ БРАТАМ, ХУДОЖНИК АРНОЛД ФРЕБЕТ

Застосування настанов з конференції змінює життя

Мелісса Меррілл

Співробітник редакції церковних журналів

Невдовзі після генеральної конференції, яка відбулася в жовтні 2010 року, Джаред і Кетлін Сміти з Юти, США, вирішили проїхатися околицею разом зі своїми трьома дітьми, щоб насолодитися видом барвистого осіннього листя. Перед тим, як вирушити в дорогу, брат Сміт поклав собі до кишені пляшечку з освяченою олією. Він пам'ятав про слова Президента Генрі Б. Айрінга, звернені до носіїв священства, завжди бути готовими до служіння у священстві (див. “Служіть з Духом”, *Ліягона* і *Ensign*, лист. 2010, с. 59).

По дорозі додому Сміти натрапили на групу людей, які зібралися навколо маленької дівчинки, яка лежала на землі, очевидно з якоюсь травмою голови. Вони почули, як якась жінка вигукнула: “Будь ласка, чи є у когось освячена олія? Будь ласка!” Брат Сміт квапливо з'їхав на узбіччя і передав свою олію батьковій дівчинки. Після благословення священства, дівчинка опритомніла і заговорила до своїх батьків. За кілька хвилин потому прибула бригада швидкої допомоги і її відвезли до лікарні.

“Ми відчували тепло й мир в серці за те, що були у вірному місці в належний час, за те, що взяли з собою олію і, як навчав Президент Айрінг, за те, що ми були готові,—каже брат Сміт.—Наші діти бачили благословення влади священства і ми поїхали звідти, відчуваючи любов Небесного Батька до нас і до цієї маленької дівчинки та її сім'ї”.

Подібно до Смітів, багато сімей отримали благословення за дотримання порад, отриманих під час генеральної конференції. В той час, як члени Церкви готуються до наступної генеральної конференції, ось історії трьох сімей, які прислухалися до пророчого голосу.

Щоб знайти більше історій (англійською мовою) або поділитися своїм особистим досвідом (будь-якою мовою) читайте повну версію цієї статті в розділах Church News та Events на сайті LDS.org за посиланням lds.org/

Послання з конференції старійшини Джеймса Б. Мартіно сповнило Анне Те Каву з Нової Зеландії впевненістю, щоб молитися про скерування, якого вона потребувала.

church/news/how-general-conference-changed-my-life.

Анне Те Кава, Тараруа, Нова Зеландія

На початку 2010 року у мене були деякі серйозні особисті проблеми. Мій єпископ підказав, що можливо мені буде корисно зустрітися з професійним консультантом. Ця ідея шокувала мене. Я працюю і навчаю у сфері лікування від наркотичної та алкогольної залежності, тож я подумала: “Я ж фактично сама консультант! Мені не потрібна допомога інших”.

Коли розпочалася квітнева генеральна конференція, я все ще боролася з деякими особистими проблемами і власною гордістю. Старійшина Джеймс Б. Мартіно, сімдесятник, виступив з темою, під назвою “Усе допомагає на добре” (див. *Ліягона* та *Ensign*, трав. 2010, с. 101), яка присвячувалася подоланню бід.

Його послання зворушило мене і я вирішила молитися про скерування щодо того, що я мушу робити. Після конференції я прагнула зміцнити віру й довіритися Спасителю вести мене через Святий Дух.

Два тижні я роздумувала, молилася й міркувала та зрештою вирішила, що спробую

порадитися з консультантом. То був корисний і успішний досвід. До того ж, перечитуючи виступ старійшини Мартіно, зміцнюючись через молитву до Небесного Батька і покладаючись на Спокуту Його Сина, Ісуса Христа, я здобула відчуття тривалої безпеки. Я свідчу, що смиренний пошук Господа завжди є способом подолання випробувань. Він скеровуватиме нас до отримання знання, що саме ми маємо зробити.

Андреа Руше, Техас, США

У жовтні 2009 року ми з моїм чоловіком, Колліном, стали батьками. В той час, коли нашої дочки Елайзі виповнилося п'ять місяців, ми почали обговорювати, коли нам слід почати залучати її до наших домашніх сімейних вечорів і вивчення Писань. Чи було б корисним проводити домашній сімейний вечір разом із нею, коли вона не спить? Чи дійсно вона може щось засвоїти, коли ми вголос читаємо Книгу Мормона?

Під час квітневої генеральної конференції 2010 року старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму дванадцятьох, сказав: “Молодь будь-якого віку, навіть немовлята, можуть відчувати особливий дух Книги Мормона” (“Пильнувати з повною витривалістю”, *Ліягона* та *Ensign*, трав. 2010, с. 40).

Зміни, які ми запровадили, були простими й поступовими. Ми регулярно вмикаємо для Елайзи CD з піснями Початкового товариства. Ми читаємо з нею кілька віршів з Книги Мормона в обідній час. Ми почали промовляти сімейну молитву невдовзі перед сном Елайзи. Під час прогулянок я показую їй пташок і кажу: “Ісус створив тих пташок для нас”. Можливо вона не розуміє цього зараз, але зрозуміє у майбутньому.

Я побачила, що завдяки цьому розвіялися багато моїх хвилювань щодо

майбутнього. Я відчуваю, що якщо я навчатиму Елайзу тому, що їй необхідно знати, і буду дотримуватися пророчої поради, в майбутньому вона отримає благословення.

Села Факатоу, Уест Мідлендз, Англія

У нашій сім'ї всі заклопотані. Іноді ми не приділяємо часу, щоб уважно послухати одне одного або виявити доброту чи проявити ввічливість. Тож, готуючись до наступної генеральної конференції, ми молилися, щоб дізнатися, як ми можемо як сім'я стати ближчими одне до одного.

Виступ старійшини Роберта Д. Хейлза “Наш обов'язок перед Богом: місія батьків і провідників щодо підростаючого покоління” (див. *Ліягона* та *Ensign*, трав. 2010, с. 95), був відповіддю на наші молитви та запитання.

Особливо мене зворушила історія про те, як онук старійшини Хейлза спитав його: “Дідусю! Ти тут?” Старійшина Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснив: “Бути *тут*, означає розуміти серця нашої молоді і спілкуватися з ними. А спілкуватися означає не просто розмовляти з ними, але й робити щось разом”.

Ми працювали, щоб покращити нашу взаємодію одне з одним. За обідом ми обговорюємо день. Ми говоримо про проблеми, з якими стикаємося, і як речі, про які ми дізнаємося з Писань, допомагають нам протистояти цим проблемам і долати їх.

Виділення часу для обміну думками було не легкою справою. Але, коли ці хороші звички стали частиною сімейного життя, я відчула особливу любов до своєї сім'ї. Дотримуючись пророчої поради, яку я отримала на конференції, я знайшла відповіді й на інші запитання і побачила, яким чином можу бути більш схожою на Спасителя Ісуса Христа. Я відчуваю мир замість хвилювань сильніше, ніж будь-коли раніше. ■

Коллін і Андреа Руше знайшли у посланні старійшини Девіда А. Беднара на конференції відповіді, яких вони шукали.

СІЯТИ НАСІННЯ самозабезпечення на міні-ділянках

Аллі Шульте

Відділ з питань благополуччя

Багато членів Церкви живуть у квартирах або маленьких будиночках, де немає місця для садової ділянки. Інші живуть у посушливих місцевостях, де земля неродюча. Дехто вважає, що у них немає часу або фінансових статків, щоб вирощувати власні продукти. Втім віра, старанність, терпіння та трохи винахідливості дозволять досягти успіху в городництві будь-якій людині.

Коли члени Церкви з молитвою обдумують пораду заводити городи і шукати способи бути слухняними цьому принципу, вони будуть приємно вражені рішеннями, які знайдуть. Ось кілька прикладів і порад, заснованих на досвіді членів Церкви, які дотримуються поради мати город.

Економне городництво

Проживаючи у невеличкій квартирі кількоповерхового будинку, Ноель Кемпбелл з Х'юстона, штат Техас, США, зрозуміла, що більшість того, що їй потрібно для городництва, вже знаходиться в її оселі. На своєму подвір'ячку вона почала вирощувати овочі в різноманітних старих ємностях, починаючи з ємностей з-під рідкого мила і закінчуючи котячими біотуалетами.

Вона була вражена кількістю продуктів, які вона змогла виростити в невеличких ємностях. Потім вона розширила свій город, продовжуючи використовувати речі зі свого дому. Старі книжкові полиці і ящики перетворилися на декоративний зелений паркан. Рама старого батута, в зріст людини, зараз підтримує боби, горох та інші рослини, які в'ються. І навіть за допомогою старих решіток від мангала вона робить так, щоб кущі помідорів не нахилилися.

Ноель каже: "Мені подобається це завдання—мати город у ємностях і бачити, як моє подвір'ячко перетворюється з маленької (2,5x2,5м) бетонної плити на зелений, живий, плодovitий городик".

ФОТОГРАФІЯ НОЕЛЬ КЕМПБЕЛЛ

Коробки, відра, пляшки та інші ємності можна використовувати, щоб перетворювати міні-ділянки на родючі городи.

Використання ємностей

Шерлі Мартін з провінції Альберта, Канада, знає з досвіду, що майже будь-яку рослину можна вирощувати у простій ємності, наприклад, у старих пляшках з-під газованої води або соку. Вона каже, що секрет влаштування вдалого городу в ємностях полягає в належному освітленні, навіть, якщо це лише вікно або спеціальна лампа, що сприяє зростанню рослин, а також більш частий полив, оскільки земля в ємностях висихає набагато швидше, ніж на звичайному городі.

"Цього року,—каже Шерлі,—я влаштувала кухонний городик у кількох горщиках на веранді, в яких ростуть деякі трави, салат-латук, помідори, цибуля та перець. Я можу вирощувати все, що тільки забажаю".

Навчання через справи

Кван Ва Кем з Гонконга спочатку вирішила завести городик, щоб поповнити свої домашні запаси. Вона ніколи не пробувала вирощувати продукти самостійно, але припустила, що зможе навчитися всьому, що їй необхідно знати, читаючи книги.

Хоча знайдена нею інформація була корисною, Кван невдовзі з'ясувала, що найкращі уроки вона засвоїла завдяки самому процесу догляду за городом. З кожним наступним роком отримання досвіду вона більше дізнавалася, який ґрунт є найкращим для посадки різного насіння, як відрізняти хороше й погане насіння, які є різні способи поливу й удобрення рослин та які пори року є найкращими для вирощування різних видів овочів.

Втім уроки, засвоєні Кван, не обмежувалися лише доглядом за городом. Одного вечора сталася жахлива гроза, яка могла знищити її городик. Прокинувшись вранці, вона зі здивуванням побачила, що її рослини залишилися неушкодженими і, більш того, стали міцнішими завдяки додатковому поливу.

“Через цю подію я дізналася, що з вірою в Бога, ми можемо стати сильнішими, коли з мужністю проходимо крізь свої випробування й труднощі,—каже Кван.—Благословення, які я отримала завдяки городництву є, як мирськими, так і духовними”. ■

“У моєму житті було лише кілька років, коли я не займалася городництвом. Навіть зараз, проживаючи у міському багатоквартирному будинку, я все ще засаджую город і збираю з нього врожай щорічно. ... Кожної весни, вдивляючись у, здавалось би, незначне, маленьке насіння, я кладу його у добре підготовлений горщик для розсади і з захопленням думаю про те, який великий врожай воно принесе”.

Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “The Law of the Harvest,” *New Era*, Oct. 1980, 4.

Президент Монсон проводить службу, присвячену початку будівництва храму в Римі

23 жовтня 2010 року Президент Томас С. Монсон провів службу, присвячену початку будівництва Римського храму, Італія. Оголошений двома роками раніше, триповерховий

23 жовтня 2010 року Президент Томас С. Монсон провів службу, присвячену початку будівництва Римського храму, Італія.

храм площею 3700 м² буде дванадцятим храмом в Європі і першим в Італії. Після завершення він буде служити членам Церкви з Італії та сусідніх країн. Храмова ділянка площею в 6 гектарів стане релігійним і культурним центром. На ній будуть розташовані багаточисельний дім зборів, центр для

відвідувачів, центр сімейної історії та готель для відвідувачів.

Триває будівництво храму в Аргентині

30 жовтня 2010 року старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, провів службу, присвячену початку будівництва храму в Кордові, Аргентина. На храмовій ділянці була розташована одна з найперших каплиць Церкви в Аргентині. “Як чудово, що вінцева мета цієї ділянки—побудова на ній Дому Господа”,—сказав старійшина Андерсен. Цей храм стане другим храмом в Аргентині. Також храм є в Буенос-Айресі.

Службу, присвячену початку будівництва храму, проведено в місті Гілберт, штат Аризона

13 листопада 2010 року старійшина Клаудіо Р. М. Коста, з президентства сімдесятників, провів службу, присвячену початку будівництва храму в місті Гілберт, штат Аризона. Першими храмами, про будівництво яких оголосив Президент Томас С. Монсон 26 квітня 2008 року після того, як став Президентом Церкви, були храм Гіла-Уеллі, штат Аризона і Гілбертський храм, штат Аризона. Будівництво п'ятого, Фенікського храму, штат Аризона, все ще знаходиться на етапі планування. ■

ВІДГУКИ

Любов до плакатів

Ліягона завжди така цікава!

Оскільки редакція закликає нас брати активну участь у створенні журналу, я відчуваю себе учасником цієї роботи і "Ліягона" стає частиною моєї душі. Я люблю плакати. Я поміщаю їх в рамку і вішаю у своєму офісі. Дякую вам за все, що ви робите.

Берта Віола Ретіс Еспіно, Мексика

Кількість членів Церкви зростає

Ми, члени Церкви з Абу-кванської філії в Гані, нещодавно відсвяткували першу річницю нашої філії. Спочатку на причасних зборах нас було 50, а зараз вже 128. Ми любимо своїх провідників. Ми читаємо і вивчаємо *Ліягону*. Для навернених і тих, у кого її немає, ми купуємо додаткові примірники і кількість членів Церкви продовжує зростати кожного дня. Ми знаємо, що Книга Мормона істинна.

Крістофер Підоаль, Гана

Якір у бурхливому морі

Я дуже вдячний за *Ліягону* у своїй оселі! Вона є джерелом сили. Одного дня, коли мені не давали спокою нечисті думки, я занурився у *Ліягону* і ті думки залишили мене. *Ліягона* допомогла мені очистити думки і стала для мене якорем безпеки у бурхливому морі.

Вікторіно Ф. Дела Крус мол., Філіппіни

Будь ласка, надсилайте свої відгуки або пропозиції на адресу: liahona@ldschurch.org. Листи можуть бути відредаговані для більш стислої і ясної подачі інформації. ■

ІДЕЇ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО СІМЕЙНОГО ВЕЧОРА

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Далі подано кілька прикладів.

"Розділені повинні, об'єднані молитвою", с. 14: прочитавши статтю, можливо ви захочете зосередити увагу на принципах молитви, читаючи разом Алма 34:18–27. Запросіть членів сім'ї розповісти про те, як на їх молитви приходили відповіді.

"Мистецтво зцілення", с. 18: після того, як ви прочитаєте і обговорите розділи цієї статті, ви можете запросити свою сім'ю заспівати "Я йтиму за Христом" (*Гімни*, № 129). Обговоріть сім'єю конструктивні шляхи того, як ви можете реагувати, коли хтось образив вас. Обговоріть, як розуміння і застосування Спокути у вашому житті може "зціляти поранені серця, непорозуміння і ненависть".

"Викладання вчення про сім'ю", с. 32: коли ви викладатимете послання Джулі Б. Бек, запросіть членів сім'ї обговорити важливість вчення про сім'ю. Обговоріть, які є види небезпеки для сім'ї, і як їх можна подолати завдяки вірі. Допоможіть розв'язати будь-які хвилювання або непевність, які можуть мати ваші діти, щодо створення власної сім'ї у свій час.

"Дякуй Богу!", с. 145: перед тим, як прочитати цю статтю всією сім'єю, розмістіть по всій кімнаті речі, які нагадують вам про ваші благословення. Серед речей можуть бути одяг, їжа, Писання, зображення Спасителя, фото вашої сім'ї тощо. Запросіть свою сім'ю знайти ці "благословення" і розповісти, чому вони вдячні за них. Ви можете запросити членів сім'ї скласти список того, за що вони вдячні, і запропонувати їм час від часу переглядати цей список.

Домашній сімейний вечір вдалині від дому

Троє з моїх дітей зараз навчаються далеко від дому, тож ми ділимося думками з домашнього сімейного вечора через Інтернет. Я висилаю їм електронні повідомлення і розповідаю про духовні події, які відбуваються у нас вдома, та ділюсь уроками, які ми беремо з *Ліягони* або Писань, особливо з Книги Мормона. Якщо проходить тиждень і я забуваю написати, всі вони кажуть: "Мамо! Будь ласка! Нам не вистачає домашнього сімейного вечора". Спілкуючись з нами у такий спосіб, вони могли зміцнювати нас, навіть не перебуваючи тут фізично.

Я вірю, що домашній сімейний вечір—це натхненна програма, оскільки він допомагає нам будувати фундамент на твердій скелі нашого Спасителя, Ісуса Христа. Домашній сімейний вечір також допомагає нам досягти того, чого Господь бажає, щоб ми досягли—щоб ми могли бути сім'єю, яка житиме разом вічно. ■

Норма Летісія Тревільйо де Тейлор, місто Нуево Леон, Мексика

Чому ми маємо довідники?

Коли під час двох недавніх всесвітніх зборів навчання провідництва провідники Церкви представили два нові довідники і пояснили, як застосовувати настанови, що містяться в них, вони також відповіли на запитання: чому ці довідники важливі?

Церковні довідники можуть принести й такі благословення, як:

(1) дотримання процедурної цілісності під час швидкого зростання Церкви, (2) полегшення ноші Першого Президентства і (3) сприяння отриманню одкровенень на рівні місцевого управління.

Цілісність і зростання

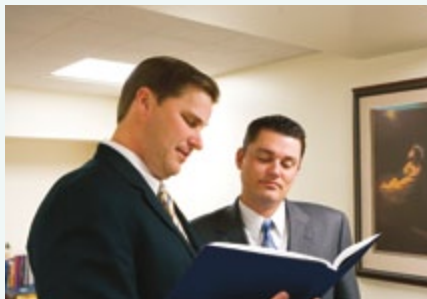
Довідники допомагають дотримуватися в цілісності правил, процедур і програм Церкви, яка швидко зростає по всьому світу.

“Кількість членів Церкви невинно зростає з того часу, як Церкву було організовано у 1830 році. І вона продовжуватиме зростати з тисячами підрозділів по всьому світу,—сказав Президент Томас С. Монсон під час всесвітніх зборів навчання провідництва у листопаді 2010 року.—Було б майже неможливо дотримуватися цілісності правил, процедур та програм Церкви без цих довідників”.

Ноша Першого Президентства

Довідники допомагають зменшити ношу Першого Президентства, пов’язану з великою витратою часу на відповіді щодо процедурних питань і виправлення процедурних помилок.

“Коли ми—Перше Президентство—збираємося разом на наших регулярних щотижневих зборах, ми повинні, за

ФОТОГРАФІЯ УЄПЕНА С. АНДЕРСЕНА

Провідники Церкви, які добре обізнані з довідниками і дотримуються вміщених в них настанов, запрошують Святого Духа вести і надихати їх.

необхідністю, мати справу з помилками... і виправляти ці помилки,—сказав Президент Монсон.—Більшості з цих помилок можна було б уникнути, якби... провідники добре знали довідники і дотримувалися описаних в них правил і процедур”.

Президент Монсон сказав, що час від часу провідники, які діють з найкращих міркувань, але не обізнані з правилами й процедурами Церкви, приймають рішення, які ведуть до потенційно небезпечних помилок в церковних програмах.

“Незалежно від того, чи ви є членом Церкви протягом всього життя, чи відносно недавно приєдналися до неї, радьтеся з довідником, коли ви невпевнені щодо якогось правила чи процедури,—сказав Президент Монсон.—Довідники убезпечують нас”.

Сприяння отриманню одкровенень

Довідники сприятимуть отриманню одкровенень, коли місцеві провідники, здійснюючи управління справами Церкви, прагнуть мучу проводу Духа.

“Коли провідники Церкви знають свої обов’язки і слідуєть встановленому порядку, вони створюють умови, щоб Святий Дух надихав і їх, і людей, яким вони служать”,—сказав старійшина Квентін Л. Кук, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, на зборах у листопаді 2010 року.

На генеральній конференції в жовтні 2010 року брат Девід М. Мак-Конкі, перший радник у генеральному президентстві Недільної школи, пояснив важливість цих довідників.

Під час навчання в якості нового президента колу, яке проводив один з територіальних сімдесятників, брат Мак-Конкі поставив кілька запитань, на які, як виявилось, вже були відповіді в довідниках.

“Я не наважився ставити більше запитань. Я подумав, що наймудрішим буде читати Збірник інструкцій,—сказав брат Мак-Конкі.—То буде всупереч законам небес, якщо Господу доведеться повторювати для кожного з нас окремо те, що Він вже явив усім нам через одкровення” (“Вивчення і навчання евангелії”, *Ліягона та Ensign*, лист. 2010, с. 13).

Щоб знайти відео, текст та аудіозапис всесвітніх зборів навчання провідництва за листопад 2010 року та лютий 2011 року 40 мовами, зайдіть в **Serving in the Church** на сайті LDS.org. ■

В БЕЗПЕЦІ ПРИХОДСЬКОЇ СІМ'Ї

Керолайн Кінгслі

Один з найприємніших спогадів дитинства—це цокання високих підборів моєї мами по кухонній дерев'яній підлозі, коли вона збирала нашу сім'ю до церкви. Вона дуже активно служила у приході й упродовж років була президентом Товариства допомоги. Я ніколи не думала, що це колись зміниться.

Коли мені було років 12 і ми з нею жили самі, вона відійшла від Церкви з причин, які я не розуміла. І хоча мама—мій взірець—вирішила іти іншим шляхом, я знала, що євангелія істинна й продовжувала ходити до церкви. Хоча їй моє рішення було не до вподоби, вона кожного тижня возила мене до церкви, а потім додому.

Часто психологічно нелегко відвідувати церкву, особливо причасні збори, коли ти самотньо сидиш десь позаду й добре бачиш, які усі мами, тата і діти сидять разом. Я часто сідала із сім'ями друзів. Я завжди буду вдячна за свою “мормонську сім'ю” і за тих членів приходу, які приділяли мені додаткову увагу в той нелегкий період.

Мої домашні вчителі, наприклад, вірно виконували своє покликання, хоча приїздили навчати лише мене, а жила я далі, ніж будь-хто з членів нашого приходу. Я з нетерпінням чекала можливості поговорити про євангелію й відчути силу священства й Духа у своєму домі.

Багатьох членів приходу я знаю все своє життя. Завдяки їхнім знайомим обличчям, привітним усмішкам і дружнім розмовам

Коли у 12-річному віці я почала ходити до церкви сама, то зрозуміла, що Небесний Батько благословив мене заздалегідь підготовленою системою безпеки.

вони стали моїми приходськими мамами, татами, братами і сестрами. Відчуття належності й любові полегшувало мої душевні страждання від того, що я ходила до церкви без своєї сім'ї.

Я знаю, що не єдина, хто опинився за таких обставин. Багато молодих людей ходять до церкви без одного чи обох батьків. Однак завдяки прикладу, дружбі й покликанням ми всі можемо виявляти увагу цим синам і дочкам Небесного Батька та допомагати їм відчувати себе бажаними, навчати їх євангельским принципам і заохочувати до активної участі в зборах і заходах.

“Згідно з планом Небесного Батька ми народжуємося в сім'ї—найосновоположнішій, найсвятішій і найсильнішій єдності людей на землі,—сказала Вірджинія Х. Пірс, колишня радниця у генеральному президентстві Товариства молодих жінок.—Саме в сім'ї ми здобуємо найважливіші з усіх знань. Крім цієї сімейної єдності, Господь дав нам сім'ю нашого приходу чи філії. ... Приходи не мають на меті замінити сім'ю. Їхнє завдання підтримувати сім'ю та праведне навчання, яке в ній відбувається. Приход—це ще одне місце, де є відповідальні й енергійні люди, щоб утворити різновид сімейної “системи безпеки” для кожного з нас, якщо наші сім'ї не можуть або не надають усіх необхідних знань і досвіду, щоб нам повернутися до Небесного Батька. Нам потрібно більше цінувати силу приходської сім'ї й поновити зобов'язання брати активну участь у спільноті святих”¹.

Я така вдячна за тих, хто створив для мене систему безпеки й розвинув у мені почуття робити теж саме для інших. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Вірджинія Х. Пірс, “The Rewards of a Ward,” *New Era*, Mar. 1995, 41.

СЛОВА ХРИСТА

Я одужаю, художник Ел Янг

“Тото одна жінка, що дванадцять літ хворою на кровотечу була, приступила ззаду і доторкнулась до краю одежі Його.

Бо вона говорила про себе: “Коли хоч доторкнуся одежі Його, то одужаю.

Ісус, обернувшись, побачив її та й сказав: “Будь бадьорою, дочко,—твоя віра спасла тебе”. І одужала жінка з тієї години” (Матвій 9:20–22)

Цілюща сила Бога є величною, незмірною і прекрасною,—пише старійшина Йошихіко Кікучі, сімдесятник.—Я дякую Йому за Його милість, Його любов і Його чудесне небесне зцілення. Я дякую Йому за реальність Спасителевої Спокути, яка, завдяки Його милості, “дає силу, яка змиває гріхи, щоб зцілити і дати життя вічне”. Див. статтю “Мистецтво зцілення”, с. 18.